

UNIVERSITATEA ROMÂNĂ – AMERICANĂ
FACULTATEA DE DREPT

L I C E N Ț Ă 2025

Autori:

Drept civil anul I	- conf. univ. dr. Bazil Oglindă;
- conf. univ. dr. Ciprian-Raul Romițan;
Drept civil anul II	- conf. univ. dr. Ciprian-Raul Romițan;
- conf. univ. dr. Bazil Oglindă;
Drept civil anul III	- lector univ. dr. Oana Florentina Ispas;
Drept procesual civil	- conf. univ. dr. Bazil Oglindă;
Drept penal. Partea generală	- prof. univ. dr. Norel Neagu;
Drept penal. Partea specială	- prof. univ. dr. Constantin Duvac;
Drept procesual penal	- conf. univ. dr. Mihai Olariu.

TESTE GRILĂ

(ORIENTATIVE)

DREPT CIVIL – ANUL I

1. Legea civilă nouă:

- a) se aplică întotdeauna situațiilor juridice născute înainte de intrarea ei în vigoare, dacă se încheie orice fel de act după intrarea în vigoare a legii noi;
- b) de regulă retroactivează;
- c) se aplică tuturor prescripțiilor începute la data intrării în vigoare a legii noi, cu condiția ca acestea să nu fie împlinite;
- d) este aplicabilă și efectelor viitoare ale situațiilor juridice născute anterior intrării sale în vigoare derivate din obligația legală de întreținere.

2. Decăderile și uzucapiunile începute și neîmplinite la data intrării în vigoare a legii noi:

- a) sunt parțial supuse dispozițiilor legale care le-au instituit;
- b) sunt în întregime supuse dispozițiilor legale noi;
- c) sunt în întregime supuse dispozițiilor legale sub care se împlinesc termenele;
- d) sunt în întregime supuse dispozițiilor legale care le-au instituit.

3. Dispozițiile legii noi se vor aplica:

- a) efectelor viitoare ale situațiilor juridice născute anterior intrării în vigoare a acesteia, în toate cazurile;
- b) efectelor viitoare ale situațiilor juridice născute anterior intrării în vigoare a acesteia, derivate din starea și capacitatea persoanelor, chiar dacă acestea nu subzistă după intrarea în vigoare a legii noi;

- c) efectelor viitoare ale situațiilor juridice născute anterior intrării în vigoare a acesteia, derivate din căsătorie, filiație și obligația legală de întreținere, dacă aceste situații subzistă după intrarea în vigoare a legii noi;
- d) actelor juridice nule sau anulabile potrivit legii vechi, care pot fi considerate valabile potrivit legii noi.

4. Capacitatea de folosință:

- a) este aptitudinea persoanei de a avea drepturi și obligații civile;
- b) este aptitudinea persoanei de a încheia singură acte juridice civile;
- c) se poate dobândi anticipat de către minorii care au împlinit vârsta de 16 ani, în anumite condiții;
- d) este restrânsă în cazul minorului care a împlinit vârsta de 14 ani, fără nicio excepție.

5. În ceea ce privește capacitatea de exercițiu:

- a) minorul în vârstă de 11 ani nu poate să încheie acte juridice privind munca, îndeletnicirile artistice sau sportive ori referitoare la profesia sa, cu încuviințarea părinților sau a tutorelui;
- b) minorul lipsit de capacitate de exercițiu poate invoca și singur, în apărare, anulabilitatea actului pentru incapacitatea sa;
- c) minorul în vârstă de 11 ani poate dispune singur de veniturile realizate din îndeletnicirile artistice și sportive;
- d) acțiunea în anulare a actului juridic încheiat de către minor nu poate fi exercitată de către ocrotitorul legal al acestuia.

6. Consimțământul părților trebuie să fie:

- a) serios, chiar dacă nu este exprimat în cunoștință de cauză;
- b) liber și serios, indiferent dacă este sau nu exprimat în cunoștință de cauză;
- c) serios, liber și exprimat în cunoștință de cauză;
- d) doar liber și exprimat în cunoștință de cauză;

7. Consimțământul este viciat:

- a) în caz de eroare, dol, nerespectarea formei autentice, lipsa capacității de folosință;

- b) numai în caz de eroare, dol și leziune;
- c) și atunci când dolul provine de la reprezentantul, prepusul ori gerantul celeilalte părți;
- d) în caz de eroare, dol, violență sau leziune, sancțiunea fiind nulitatea absolută a contractului.

8. Eroarea nu este esențială:

- a) când poartă asupra unui element cu privire la care riscul de eroare a fost asumat de către partea care invocă eroarea;
- b) când poartă asupra naturii contractului;
- c) când poartă asupra obiectului contractului;
- d) când poartă asupra identității persoanei.

9. Partea care se află într-o eroare esențială poate cere:

- a) anularea contractului, dacă se afla în eroare la momentul încheierii contractului sau la orice moment ulterior până la data executării obligațiilor principale ale părților;
- b) anularea contractului, dacă se afla în eroare la momentul încheierii contractului;
- c) poate cere adaptarea contractului numai dacă eroarea a intervenit ulterior semnării contractului;
- d) nulitatea absolută a contractului, dacă partea care este victima erorii a fost de bună-credință la data încheierii contractului.

10. Contractul poate fi anulat pentru eroare dacă faptul asupra căruia a purtat eroarea:

- a) putea fi, după împrejurări, cunoscut cu diligențe rezonabile;
- b) privește o normă juridică determinantă, potrivit voinței părților, pentru încheierea contractului;
- c) privește dispoziții legale accesibile și previzibile;
- d) privește un element cu privire la care riscul de eroare a fost asumat de către cel care o invocă sau, după împrejurări, trebuia să fie asumat de acesta.

11. Consimțământul este viciat prin dol:

- a) doar atunci când partea s-a aflat într-o eroare provocată de manoperele frauduloase ale celeilalte părți;

- b) când cealaltă parte a omis, în mod fraudulos, să îl informeze pe contractant asupra unor împrejurări pe care se cuvenea să i le dezvăluie;
- c) doar dacă eroarea în care s-a aflat una dintre părți a fost esențială;
- d) chiar dacă eroarea nu este provocată de către cealaltă parte sau de către reprezentantul, prepusul sau gerantul celeilalte părți, ci poartă asupra unui element cu privire la care riscul de eroare a fost asumat de către cel care o invocă.

12. În cazul dolului comis de un terț:

- a) partea care este victima unui dolului unui terț poate cere anularea contractului, dacă cealaltă parte a cunoscut dolul la încheierea contractului;
- b) dolul se presupune doar relativ;
- c) manoperele frauduloase pot avea loc și ulterior semnării contractului, afectând consimțământul victimei la îndeplinirea obligațiilor asumate prin contract;
- d) partea care este victima dolului poate cere anularea chiar dacă cealaltă parte nu a cunoscut sau, după caz, nu ar fi trebuit să cunoască dolul la încheierea contractului.

13. Dolul:

- a) poate fi reținut în toate cazurile în care cealaltă parte omite să îl informeze pe contractant asupra unor împrejurări pe care se cuvenea să i le dezvăluie;
- b) partea al cărei consimțământ a fost viciat prin dol nu poate cere anularea contractului, decât dacă eroarea în care s-a aflat a fost esențială;
- c) poate duce la anularea contractului, chiar dacă eroarea în care s-a aflat partea nu este esențială;
- d) dolul se presupune.

14. Pentru a se putea reține violența, ca viciu de consimțământ, este adevărat că:

- a) temerea trebuie să fie indusă doar de către cealaltă parte, nu și de către un terț;
- b) temerea insuflată este de așa natură încât partea amenințată să creadă că, în lipsa consimțământului său, bunurile sale ar fi expuse unui pericol, chiar dacă pericolul nu este grav și iminent;

- c) violența trebuie să fie îndreptată împotriva celeilalte părți, nu și împotriva soției sau ascendenților părții;
- d) violența poate fi îndreptată și împotriva unei personae apropiate, precum soțul, soția, ascendenții sau descendenții părții al cărei consimțământ a fost viciat.

15. În materia violenței, ca viciu de consimțământ:

- a) sancțiunea este anularea contractului sau răspunderea autorului violenței pentru prejudiciile cauzate, cele două nefiind cumulative, în nicio situație;
- b) simpla temere izvorâtă din respect nu atrage anularea contractului;
- c) contractul încheiat de o parte aflată în stare de necesitate poate fi anulat și dacă cealaltă parte nu a profitat de această împrejurare;
- d) temerea insuflată prin amenințarea cu exercițiul unui drept făcută cu scopul de a obține avantaje injuste nu constituie violență.

16. Consimțământul a fost viciat prin violență atunci când:

- a) partea este amenințată că va fi data în judecată dacă nu își îndeplinește obligațiile asumate;
- b) partea încheie contractul din cauza temerii insuflate prin amenințarea cu exercițiul unui drept, făcută cu scopul de a obține avantaje injuste;
- c) contractual este încheiat de o parte aflată în stare de necesitate, chiar dacă cealaltă parte nu a profitat de această stare;
- d) se reține existența temerii reverențiale, fără a exista violența fizică.

17. Nu constituie motiv de anulare a actului juridic civil:

- a) violența săvârșită de un terț, dacă partea al cărei consimțământ nu a fost viciat nu cunoaște și nici nu ar fi trebuit să cunoască violența săvârșită de către terț;
- b) violența săvârșită de un terț, dacă partea al cărei consimțământ nu a fost viciat cunoaște sau, după caz, ar fi trebuit să cunoască violența săvârșită de către terț;
- c) amenințarea cu exercițiul unui drept, făcută cu scopul de a obține avantaje injuste;
- d) încheierea unui contract de către o parte aflată în stare de necesitate, dacă cealaltă parte a profitat de această împrejurare.

18. Nu pot fi atacate pentru leziune:

- a) contractele sinalagmatice;
- b) contractele comutative;
- c) contractele nenumite;
- d) contractele aleatorii.

19. Actul juridic civil nu poate fi anulat pentru leziune atunci când:

- a) una dintre părți, profitând de lipsa de experiență a celeilalte părți, stipulează în favoarea sa o prestație de o valoare considerabil mai mare, la data încheierii contractului, decât valoarea propriei prestații;
- b) minorul își asumă o obligație excesivă prin raportare la starea sa patrimonială;
- c) minorul își asumă o obligație excesivă prin raportare la avantajele pe care le obține din contract ori la ansamblul circumstanțelor;
- d) leziunea nu depășește jumătate din valoarea pe care o avea, la momentul încheierii contractului, prestația promisă sau executată de partea lezată majoră.

20. Potrivit Codului Civil:

- a) partea al cărei consimțământ este viciat prin leziune poate solicita doar anularea contractului;
- b) în cazul în care partea al cărei consimțământ este viciat prin leziune solicită anularea contractului, instanța nu poate dispune menținerea acestuia, dacă cealaltă parte oferă, în mod echitabil, o reducere a propriei creanțe;
- c) dreptul la acțiunea în anulare pentru leziune se prescrie în termen de un an de la data încheierii contractului;
- d) anulabilitatea contractului pentru leziune poate fi invocată oricând pe cale de excepție.

21. Obiectul obligației:

- a) trebuie să fie întotdeauna determinat, sub sancțiunea nulității relative;
- b) poate fi ilicit, dacă obiectul contractului este licit;
- c) este prestația la care se angajează debitorul;
- d) îl reprezintă operațiunea juridică precum vânzarea, locațiunea, împrumutul sau alte asemenea.

22. Contractul nu este valabil dacă:

- a) la momentul încheierii sale, una dintre părți se afla în imposibilitatea de a-și executa obligația;
- b) bunurile ce constituie obiectul derivat al acestuia aparțin unui terț;
- c) bunurile ce constituie obiectul derivat al acestuia sunt în circuitul civil;
- d) obiectul contractului este determinabil.

23. Cauza contractului:

- a) este ilicită când este contrară legii și ordinii publice;
- b) este ilicită atunci când contractul este doar mijlocul pentru a deroga de la o normă legală dispozitivă;
- c) valabilă nu se prezumă în nicio situație;
- d) trebuie să fie prevăzută expres în contract.

24. Sancțiunile în materia cauzei contractului includ:

- a) nulitatea absolută, în cazul lipsei cauzei;
- b) nulitatea relativă, în cazul cauzei imorale comune;
- c) nulitatea absolută, în cazul cauzei imorale, dacă cealaltă parte a cunoscut-o sau, după împrejurări, trebuia să o cunoască;
- d) nulitatea absolută, în cazul cauzei ilicite, chiar dacă nu este comună și cealaltă parte nu a cunoscut-o și nici nu trebuia, după împrejurări, să o cunoască.

25. Dacă părțile s-au învoit ca un contract să fie încheiat într-o anumită formă, pe care legea nu o cere, iar acea formă nu a fost respectată:

- a) contractul este nul absolut;
- b) contractul este nul relativ;
- c) contractul este nenumit;
- d) contractul este valabil.

26. În materia nulității:

- a) instanța nu este obligată să invoce nulitatea absolută din oficiu;

- b) nulitatea relativă poate fi invocată, pe cale de acțiune sau pe cale de excepție, numai în termenul de prescripție stabilit de lege;
- c) nu pot fi instituite și/sau suprimate cauze de nulitate prin acordul părților;
- d) contractul lovit de nulitate absolută este considerat a nu fi fost niciodată încheiat, pe când contractul lovit de nulitate relativă nu va mai fi considerat valabil pentru viitor.

27. Nulitatea relativă:

- a) poate fi invocată de orice persoană interesată, pe cale de acțiune sau de excepție;
- b) nu poate fi invocată din oficiu de instanța judecătorească;
- c) va fi invocată din oficiu de instanța judecătorească, obligatoriu;
- d) intervine în cazul încheierii unui contract cu încălcarea unei dispoziții legale instituite pentru ocrotirea unui interes general.

28. În ceea ce privește nulitatea actului juridic civil, este adevărat că:

- a) nulitatea absolută poate fi invocată oricând, doar pe cale de acțiune;
- b) nulitatea relativă poate fi invocată pe cale de acțiune numai în termenul de prescripție stabilit de lege;
- c) nulitatea relativă poate fi invocată oricând, pe cale de acțiune;
- d) partea căreia i se cere executarea contractului poate opune nulitatea relativă a acestuia numai în termenul de prescripție stabilit de lege.

29. În cazurile în care natura nulității nu este determinată ori nu reiese în chip neîndoielnic din lege, contractul este:

- a) nul absolut;
- b) valabil;
- c) anulabil;
- d) suspendat.

30. Clauzele contrare legii cuprinse într-un contract și care nu sunt considerate de lege ca fiind nescrise:

- a) atrag nulitatea contractului în întregul său numai în situația în care sunt, prin natura lor, esențiale;
- b) atrag nulitatea contractului în întregul său numai dacă sunt, prin natura lor, esențiale sau dacă, în lipsa acestora, contractul nu s-ar fi încheiat;
- c) atrag întotdeauna nulitatea contractului în întregul său;
- d) atrag întotdeauna nulitatea parțială a contractului;

31. În ceea ce privește restituirea prestațiilor, ca efect al nulității actului, este adevărat că:

- a) dacă bunul supus restituirii a pierit fortuit, debitorul obligației de restituire este liberat de această obligație, în toate cazurile;
- b) dacă obligația de restituire provine din culpa debitorului, el nu poate fi liberat de obligația de restituire, în niciun caz;
- c) dacă debitorul obligației de restituire este de rea-credință, el este liberat de restituire dacă dovedește că bunul ar fi pierit și în cazul în care, la data pieririi, ar fi fost deja predat creditorului;
- d) restituirea prestațiilor se va face întotdeauna în natură.

32. În ce privește modalitățile obligațiilor, condiția:

- a) este suspensivă atunci când îndeplinirea ei determină desființarea obligației;
- b) se prezumă a fi suspensivă ori de câte ori scadența obligațiilor principale precedă momentul la care condiția s-ar putea îndeplini;
- c) rezolutorie ce depinde exclusiv de voința debitorului nu este valabilă;
- d) se consideră neîndeplinită dacă partea interesată de îndeplinirea condiției determină, cu rea-credință, realizarea evenimentului.

33. În ceea ce privește condiția, este adevărat că:

- a) obligația contractată sub condiție suspensivă ce depinde exclusiv de voința creditorului nu produce niciun efect;

- b) obligația contractată sub condiție suspensivă ce depinde exclusiv de voința debitorului produce efecte;
- c) obligația contractată sub condiție suspensivă simplă potestativă din partea debitorului nu produce efecte;
- d) obligația contractată sub condiție suspensivă simplă potestativă din partea creditorului sau din partea debitorului produce efecte;

34. În materia termenului, ca modalitate a obligațiilor:

- a) plata nu se poate cere înainte de împlinirea termenului suspensiv;
- b) acesta poate fi stabilit de părți sau prevăzut de lege, însă nu poate fi stabilit de instanță;
- c) plata executată de bunăvoie și în cunoștință de cauză înainte de împlinirea termenului suspensiv este supusă restituirii;
- d) renunțarea la termen sau decăderea din beneficiul termenului face ca obligația să se stingă.

35. Este adevărat că:

- a) decăderea din beneficiul termenului a unui debitor solidar este opozabilă celorlalți debitori;
- b) ca regulă, termenul profită creditorului;
- c) cererea pentru stabilirea termenului nu este supusă prescripției extinctive;
- d) ceea ce s-a executat de bunăvoie și în cunoștință de cauză înainte de împlinirea termenului nu este supus restituirii.

36. Debitorul nu este decăzut din beneficiul termenului dacă:

- a) se află în stare de insolvabilitate;
- b) constituie garanții suplimentare în favoarea creditorului, ce depășesc cu mult valoarea debitului;
- c) din culpa sa, nu mai satisface o condiție considerată esențială de creditor la data încheierii contractului;
- d) nu constituie în favoarea creditorului garanțiile promise.

37. Dreptul la acțiune este prescriptibil atunci când privește:

- a) acțiunea privind apărarea unui drept nepatrimonial, cu excepția cazului în care prin lege se dispune altfel;
- b) prejudicial adus mediului înconjurător;
- c) acțiunea în constatarea existenței unui drept;
- d) acțiunea în constatarea nulității absolute a unui act juridic.

38. Renunțarea la prescripție:

- a) se poate face cât timp prescripția nu a început să curgă;
- b) nu se poate face dacă prescripția s-a împlinit;
- c) poate fi și tacită, dar trebuie să fie neîndoielnică;
- d) este valabilă, chiar dacă este făcută de cel lipsit de capacitatea de a se obliga.

39. În ceea ce privește renunțarea la prescripție, nu este adevărat că:

- a) după renunțare, începe să curgă o nouă prescripție de același fel;
- b) dacă partea îndreptățită renunță la beneficiul termenului scurs până la acea dată, sunt aplicabile dispozițiile privind întreruperea prescripției prin recunoașterea dreptului;
- c) renunțarea își produce efecte numai în privința celui care a făcut-o;
- d) renunțarea poate fi invocată împotriva codebitorilor solidari ori ai unei obligații indivizibile sau împotriva fideiusorilor.

40. În materia prescripției:

- a) organul de jurisdicție competent nu poate invoca prescripția, chiar dacă invocarea prescripției ar fi în interesul statului;
- b) se poate renunța la prescripție cât timp nu a început să curgă;
- c) renunțarea la prescripție poate fi doar expresă;
- d) este valabilă clauza prin care părțile declară o acțiune ar fi declarată prescriptibilă chiar dacă, potrivit legii, aceasta este imprescriptibilă.

41. În materia regulilor aplicabile prescripției extinctive, este adevărat că:

- a) este permisă orice clauză prin care fie direct, fie indirect o acțiune ar fi declarată imprescriptibilă, deși, potrivit legii, aceasta este prescriptibilă;
- b) este permisă orice clauză prin care fie direct, fie indirect o acțiune declarată de lege imprescriptibilă ar fi considerată prescriptibilă;
- c) în limitele și condițiile prevăzute de lege, părțile care au capacitatea deplină de exercițiu pot, prin acord expres, să modifice durata termenelor de prescripție sau să modifice cursul prescripției prin fixarea începutului acesteia ori prin modificarea cauzelor legale de suspendare ori de întrerupere a acesteia, după caz;
- d) termenele de prescripție nu pot fi reduse sau mărite, prin acordul expres al părților.

42. Prescripția dreptului la acțiunea în anularea actului juridic începe să curgă:

- a) în caz de violență, din ziua în care aceasta a fost descoperită;
- b) în cazul dolului, din ziua în care acesta a încetat;
- c) în caz de eroare, din ziua când cel îndreptățit, reprezentantul său legal sau cel chemat de lege să îi încuviințeze sau să îi autorizeze actele a cunoscut cauza anulării, însă nu mai târziu de 18 luni din ziua încheierii actului juridic;
- d) în cazul violenței, nu mai târziu de 18 luni de la data încheierii actului juridic.

43. Se prescrie în termen de 2 ani dreptul la acțiune în cazul:

- a) raporturilor de asigurare sau reasigurare;
- b) profesioniștilor din alimentația publică sau hotelierilor, pentru serviciile pe care le prestează;
- c) avocaților, împotriva clienților, pentru plata onorariilor și cheltuielilor;
- d) notarilor publici și executorilor judecătorești, în ceea ce privește plata sumelor ce le sunt datorate pentru actele funcției lor.

44. Cursul prescripției se întrerupe:

- a) între soți, cât timp durează căsătoria și nu sunt separați în fapt;
- b) cât timp debitorul, în mod deliberat, ascunde creditorului existența datoriei sau exigibilitatea acesteia;
- c) pe întreaga durată a negocierilor dintre părți, indiferent de obiectul negocierilor;

d) prin orice act prin care cel în folosul căruia curge prescripția este pus în întârziere.

45. Prescripția este întreruptă:

- a) prin recunoaștere, însă doar dacă aceasta este expresă;
- b) prin recunoaștere tacită, ce rezultă fără echivoc din manifestări precum: plata parțială a datoriei, achitarea, în tot sau în parte, a dobânzilor sau penalităților, solicitarea unui termen de plată și altele asemenea;
- c) dacă hotărârea judecătorească și-a pierdut puterea executorie prin împlinirea termenului de prescripție a dreptului de a obține executarea silită;
- d) dacă cel care a introdus cererea de arbitraj a renunțat la ea.

46. Prescripția nu începe să curgă, iar, dacă a început să curgă, se suspendă:

- a) printr-un act voluntar de executare sau prin recunoașterea, în orice alt mod, a dreptului a cărui acțiune se prescrie, făcută de către cel în folosul căruia curge prescripția;
- b) prin introducerea unei cereri de chemare în judecată sau de arbitraj;
- c) între părinți, tutore sau curator și cei lipsiți de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă ori între curatori și cei pe care îi reprezintă, cât timp durează ocrotirea și socotelile nu au fost date și aprobate;
- d) prin constituirea ca parte civilă pe parcursul urmăririi penale sau în fața instanței de judecată până la începerea cercetării judecătorești.

47. De la data când cauza de suspendare a încetat:

- a) începe să curgă o nouă prescripție de același fel;
- b) prescripția își reia cursul, socotindu-se pentru împlinirea termenului și timpul scurs înainte de suspendare;
- c) prescripția își reia cursul, fără a se lua în considerare timpul scurs înainte de suspendare;
- d) prescripția se consideră îndeplinită.

48. În ceea ce privește întreruperea prescripției, este adevărat că:

- a) efectele întreruperii prescripției nu profită celui de la care emană actul întreruptiv;

- b) efectele întreruperii prescripției profită celui de la care emană actul întreruptiv și nu pot fi opuse decât celui împotriva căruia a fost îndreptat un asemenea act, afară de cazul în care prin lege se dispune altfel;
- c) dacă prescripția a fost întreruptă prin recunoașterea dreptului de către cel în folosul căruia curgea, efectele întreruperii nu profită celui împotriva căruia a curs;
- d) întreruperea prescripției împotriva debitorului principal sau contra fideiursorului produce efecte doar în privința fideiursorului.

49. În materia decăderii, este adevărat că:

- a) cel în favoarea căruia a fost stipulat termenul de decădere prin contract poate să renunțe, după împlinirea termenului, la beneficiul decăderii;
- b) părțile pot renunța anticipat la termenele de decădere de ordine publică;
- c) părțile pot renunța, după începerea cursului lor, la termenele de decădere de ordine publică;
- d) părțile pot modifica prin convenție termenele de decădere de ordine publică, micșorându-le sau mărindu-le, după caz.

50. Termenele de decădere:

- a) pot fi stabilite doar prin voința părților;
- b) nu pot avea ca izvor decât legea;
- c) sunt supuse suspendării și întreruperii în toate cazurile prevăzute de lege pentru suspendarea și întreruperea prescripției;
- d) ca regulă, nu sunt supuse suspendării și întreruperii, dacă prin lege nu se dispune altfel.

51. În materia capacității de folosință a persoanei fizice:

- a) Capacitatea de folosință începe la nașterea persoanei și încetează odată cu moartea acesteia.
- b) Capacitatea de folosință începe la nașterea persoanei și încetează odată cu instituirea tutelei speciale;
- c) Drepturile copilului sunt recunoscute de la concepțiune, însă numai dacă el se naște viabil;
- d) Drepturile copilului sunt recunoscute de la naștere.

52. În materia capacității de exercițiu a persoanei fizice:

- a) Minorul dobândește, prin căsătorie, capacitate deplină de exercițiu;
- b) În cazul în care căsătoria este anulată, indiferent dacă este de bună sau de rea credință, minorul păstrează capacitatea deplină de exercițiu dobândită prin căsătorie;
- c) Pentru motive temeinice, autoritatea tutelară poate recunoaște minorului care a împlinit vârsta de 16 ani capacitatea deplină de exercițiu.
- d) Niciuna dintre afirmațiile de mai sus nu sunt corecte.

53. Au capacitate de exercițiu restrânsă:

- a) Majorul care beneficiază de consiliere judiciară;
- b) Majorul care beneficiază de măsura tutelii speciale;
- c) Minorul care nu a împlinit vârsta de 14 ani;
- d) Niciun răspuns nu este corect.

54. Persoana fizică cu capacitate de exercițiu restrânsă:

- a) Încheie acte juridice singură, fără nici o încuviințare, aviz sau autorizație;
- b) Încheie acte juridice singură, dar cu încuviințarea părinților sau, după caz, a tutorelui iar în cazurile prevăzute de lege, și cu avizul consiliului de familie, dacă există, și autorizarea instanței de tutelă;
- c) Nu poate încheia acte juridice singură, ci actele juridice se încheie, în numele acestora, de reprezentanții lor legali;
- d) Încheie singură orice acte de dispoziție.

55. Copilul:

- a) Din căsătorie va lua numele de familie comun al părinților săi;
- b) Din căsătorie nu poate în nicio situație să ia numele de familie al mamei;
- c) Din căsătorie nu poate în nicio situație să ia numele de familie al tatălui;
- d) Din căsătorie va lua exclusiv numele de familie al mamei.

56. În materia numelui:

- a) Numele de familie se dobândește prin efectul filiației și nu poate fi modificat;

- b) Numele de familie nu poate fi modificat prin efectul schimbării stării civile;
- c) Numele de familie al copilului părăsit de către mamă în spital, iar identitatea acesteia nu a fost stabilită, se stabilește de instanța de tutela;
- d) Numele de familie al copilului găsit, născut din părinți necunoscuți, se stabilește prin dispoziția primarului comunei, orașului, municipiului sau al sectorului municipiului București în a cărui rază teritorială a fost găsit.

57. În materia declarării judecătorești a morții:

- a) Cel dispărut în împrejurări deosebite, cum sunt inundațiile, cutremurul, catastrofa de cale ferată ori aeriană, naufragiul, în cursul unor fapte de război sau într-o altă împrejurare asemănătoare, ce îndreptățește a se presupune decesul, poate fi declarat mort, dacă au trecut cel puțin 1 an de la data împrejurării în care a avut loc dispariția.
- b) Cel dispărut în împrejurări deosebite, cum sunt inundațiile, cutremurul, catastrofa de cale ferată ori aeriană, naufragiul, în cursul unor fapte de război sau într-o altă împrejurare asemănătoare, ce îndreptățește a se presupune decesul, poate fi declarat mort, dacă au trecut cel puțin 2 ani de la data împrejurării în care a avut loc dispariția.
- c) Atunci când este sigur că decesul s-a produs, deși cadavrul nu poate fi găsit sau identificat, moartea poate fi declarată prin hotărâre judecătorească, fără a se aștepta împlinirea vreunui termen de la dispariție.
- d) În cazul în care o persoană este dispărută și există indicii că a încetat din viață, aceasta poate fi declarată moartă prin hotărâre judecătorească, la cererea oricărei persoane interesate, dacă au trecut cel puțin 6 luni de la data primirii ultimelor informații sau indicii din care rezultă că era în viață.

58. În materia declarării judecătorești a morții:

- a) Cel dispărut este socotit a fi în viață, dacă nu a intervenit o hotărâre declarativă de moarte rămasă definitivă;
- b) Cel declarat mort este socotit că a încetat din viață la data pronunțării hotărârii declarative de moarte;
- c) Dacă cel declarat mort este în viață, se poate cere, în termen de 6 luni, anularea hotărârii prin care s-a declarat moartea;

d) Niciun răspuns nu este corect.

59. În privința actelor încheiate de minor:

- a) Actele juridice ale minorului cu capacitate de exercițiu restrânsă se încheie de acesta, cu încuviințarea părinților și cu avizul consiliului de familie;
- b) Actele juridice ale minorului fără capacitate de exercițiu se încheie de acesta, cu încuviințarea părinților și cu autorizarea instanței de tutelă;
- c) Actele juridice ale minorului fără capacitate de exercițiu se încheie, în numele acestora, de reprezentanții lor legali;
- d) Minorul nu poate încheia niciun act de dispoziție.

60. Minorul care a împlinit vârsta de 14 ani:

- a) Poate încheia singur acte juridice privind munca, îndeletnicirile artistice sau sportive ori referitoare la profesia sa;
- b) Nu poate încheia acte juridice privind munca, îndeletnicirile artistice sau sportive ori referitoare la profesia sa;
- c) Poate încheia acte juridice privind munca, îndeletnicirile artistice sau sportive ori referitoare la profesia sa, cu încuviințarea părinților sau a tutorelui;
- d) Niciun răspuns nu este corect.

61. În materia consiliului de familie:

- a) Alcătuirea consiliului de familie nu se poate modifica, niciodată, în timpul tutelei;
- b) Instanța de tutelă poate constitui un consiliu de familie după consultarea părinților minorului;
- c) Consiliul de familie se va institui și în cazul ocrotirii minorului prin darea în plasament;
- d) Consiliul de familie supraveghează modul în care tutorele își exercită drepturile și își îndeplinește îndatoririle cu privire la persoana și bunurile minorului.

62. Tutela minorului se instituie atunci când:

- a) Unul dintre părinți decedează;
- b) Unul dintre părinți decedează, iar celălalt este necunoscut;
- c) Unul dintre părinți beneficiază de consiliere judiciară sau tutelă specială;

d) Unul dintre părinți beneficiază de tutelă specială, iar celălalt locuiește în altă localitate.

63. Care afirmație este corectă:

- a) Persoana care beneficiază de consiliere judiciară poate fi numită tutore;
- b) Părintele nu poate desemna persoana care ar urma să fie numită tutore al copiilor săi;
- c) Tutela este o sarcină gratuită;
- d) Numirea membrilor consiliului de familie se face fără acordul acestora.

64. Are capacitate de exercițiu restrânsă:

- a) George care încă nu a împlinit 14 ani;
- b) Marian în vârstă de 30 de ani, față de care s-a instituit în urmă cu 6 luni, măsura de ocrotire a tutelei speciale;
- c) Maria care are vârsta de 17 ani și care a născut;
- d) Niciun răspuns nu este corect.

65. Actului actul făcut singur în timpul minorității:

- a) Poate fi confirmat de minorul devenit major;
- b) Poate fi conformat de minorul care a împlinit 14 ani;
- c) Poate fi confirmat de minorul care a împlinit 16 ani;
- d) Nu poate fi confirmat.

66. George are capacitate de exercițiu restrânsă, astfel că el poate:

- a) Încheia singur numai acte de conservare;
- b) Încheia singur acte de dispoziție care sunt de mică valoare;
- c) Încheia singur orice tip de acte de administrare;
- d) Niciuna din variantele de mai sus nu sunt corecte.

67. Numele de familie al persoanei fizice:

- a) Se stabilește de primar în toate cazurile, la momentul înregistrării copilului;
- b) Nu se poate modifica pe cale administrativă;
- c) Se dobândește prin efectul filiației;

d) Nu poate fi modificat prin efectul schimbării stării civile.

68. Care din următoarele afirmații sunt greșite:

- a) Sunt supuși unor măsuri speciale de ocrotire minorii;
- b) Sunt supuși unor măsuri speciale de ocrotire cei care, deși capabili, din cauza bătrâneții, a bolii sau a altor motive prevăzute de lege nu pot să își administreze bunurile și nici să își apere interesele în condiții corespunzătoare;
- c) Măsurile de ocrotire a majorului sunt dispuse numai în cazul în care instanța apreciază că nu este suficientă pentru apărarea intereselor persoanei ocrotite instituirea măsurii asistenței pentru încheierea actelor juridice;
- d) Ocrotirea minorului se realizează numai prin părinți.

69. George este major și este părinte, el poate desemna tutorele:

- a) Prin act unilateral sub semnătura privată;
- b) Printr-o declarație dată în prezența viitorului tutore;
- c) Prin testament;
- d) Părintele nu poate desemna tutorele.

70. Mirel, minor care a împlinit vârsta de 14 ani și față de care s-a instituit măsura de ocrotire a tutelei, poate :

- a) Încheie actele juridice prin reprezentantul legal;
- b) Încheie actele juridice cu încuviințarea scrisă a tutorelui și, dacă este cazul, cu autorizațiile și avizele cerute de lege;
- c) Încheie orice act singur fără să aibă nevoie de o încuviințare sau autorizare;
- d) Poate face donații.

71. Dobândirea capacității depline de exercițiu se poate realiza:

- a) De drept, la împlinirea vârstei de 17 ani, dar numai dacă minorul a încheiat anterior un contract individual de muncă;
- b) Prin încheierea de către minor, cu respectarea tuturor condițiilor de validitate, a unei căsătorii;

- c) Prin hotărâre a autorității tutelare, atunci când există motive temeinice și minorul a împlinit 16 ani;
- d) Niciun răspuns nu este corect.

72. Actele de stare civilă întocmite de o persoană care a exercitat în mod public atribuțiile de ofițer de stare civilă, cu respectarea tuturor prevederilor legale, chiar dacă acea persoană nu avea această calitate:

- a) Sunt valabile în toate cazurile;
- b) Nu sunt valabile;
- c) Sunt valabile numai în cazul în care beneficiarii actelor nu cunoșteau, în momentul întocmirii lor, lipsa acestei calități.
- d) Sunt valabile în cazul în care beneficiarii actelor cunoșteau, în momentul întocmirii lor, lipsa acestei calități.

73. Care afirmație este greșită:

- a) Tutela se exercită numai în interesul minorului atât în ceea ce privește persoana, cât și bunurile acestuia;
- b) În cazul în care tutori sunt 2 soți, aceștia răspund împreună pentru exercitarea atribuțiilor tutelei;
- c) Minorul pus sub tutelă are domiciliul la tutore;
- d) Cel numit tutore nu poate refuza în niciun caz continuarea tutelei.

74. Ana are trei copii, George în vârstă de 10 ani, Ion în vârstă de 15 ani și Ioana în vârstă de 18 ani. La decesul soțului său, care este și tatăl celor 3 copii, Ana:

- a) Este numită tutore pentru cei trei copii;
- b) Este numită tutore doar pentru George și Ion;
- c) Este numită tutore doar pentru George, deoarece numai el este lipsit de capacitate de exercițiu;
- d) Niciun răspuns nu este corect.

75. Maria are trei copii, George și Ion, frați gemeni în vârstă de 10 ani, născuți în cadrul căsătoriei cu Emil, și Ioana în vârstă de 18 ani, născută în cadrul căsătoriei cu Vasile, de care a divorțat înainte de a se căsătorii cu Emil. La decesul Mariei instanța:

- a) Numește un tutore pentru cei trei copii ;
- b) Numește un tutore pentru George și Ion;
- c) Îl numește tutore pentru George și Ion pe Emil;
- d) Niciun răspuns nu este corect.

76. Care afirmație este greșită:

- a) Nu pot face parte din organele de administrare și de control ale persoanei juridice persoanele fizice care nu au împlinit 18 ani, dar care au dobândit anterior capacitate deplină de exercițiu;
- b) Nu pot face parte din organele de administrare ale persoanei juridice persoanele fizice declarate prin actul de constituire incompatibili să ocupe o astfel de funcție;
- c) Nu pot face parte din organele de administrare ale persoanei juridice persoanele fizice față de care s-a instituit măsura de ocrotire a tutelei speciale;
- d) Pot face parte din organele de administrare ale persoanei juridice persoanele fizice cu capacitate de exercițiu deplină.

77. Hotărârile persoanei juridice contrare legii, actului de constituire ori statutului:

- a) Pot fi atacate în justiție doar dintre membrii organelor de conducere sau de administrare care nu au participat la deliberare;
- b) Pot fi atacate în justiție doar dintre membrii organelor de conducere sau de administrare care au votat împotriva;
- c) Pot fi atacate în justiție în termen de 10 zile de la data când a avut loc ședința;
- d) Niciun răspuns nu este corect;

78. Persoana juridică:

- a) Încetează prin fuziune;
- b) Se poate înființa numai pe o perioadă determinată;
- c) Are același patrimoniu cu cel al organelor de conducere;
- d) Încetează doar prin declararea nulității.

79. Nulitatea persoanei juridice:

- a) Are ca efect încetarea acesteia;
- b) Are caracter retroactiv;
- c) Atrage nulitatea actelor juridice încheiate în numele persoanei juridice anterior momentului operării nulității;
- d) Poate fi opusă terților de către fondatorii sau asociații în toate cazurile.

80. În materia nulității actelor emise de organele persoanei juridice:

- a) Hotărârile contrare legii pot fi atacate în justiție doar de membrii organelor de conducere care nu au participat la deliberare ori care au votat împotriva și au cerut să se însereze aceasta în procesul-verbal de ședință;
- b) Hotărârile contrare legii, actului de constituire ori statutului pot fi atacate în justiție doar de membrii organelor de administrare care nu au participat la deliberare ori care au votat împotriva și au cerut să se însereze aceasta în procesul-verbal de ședință;
- c) Administratorii nu pot însă ataca hotărârea privitoare la revocarea lor din funcție;
- d) Hotărârile și deciziile contrare legii, actului de constituire ori statutului pot fi atacate în justiție de oricare dintre membrii organelor de conducere sau de administrare care nu au participat la deliberare ori care au votat împotriva.

DREPT CIVIL – ANUL II

1. În materia clauzei de inalienabilitate:

- a) Nulitatea clauzei de inalienabilitate stipulate într-un contract atrage nulitatea întregului contract dacă a fost determinantă la încheierea acestuia;
- b) Transmiterea bunului pe cale de succesiune este oprită prin stipularea inalienabilității;
- c) Înstrăinătorul nu poate să ceară rezoluțiunea contractului în cazul încălcării clauzei de inalienabilitate de către dobânditor;
- d) Niciun răspuns nu este corect.

2. Clauza de inalienabilitate:

- a) Se poate institui doar prin convenție;
- b) Este subînțeleasă în convențiile din care se naște obligația de a transmite în viitor proprietatea către o persoană determinată sau determinabilă;
- c) Poate avea ca obiect numai bunuri mobile;
- d) Niciun răspuns nu este corect.

3. În materia dreptului de proprietate:

- a) Dreptul de proprietate privată este susceptibil doar de modalități;
- b) Proprietarul poate renunța, prin declarație autentică, la dreptul de proprietate asupra bunului imobil, înscris în cartea funciară.
- c) Dreptul de proprietate publică este susceptibil de modalități și dezmembrăminte;
- d) Dreptul de proprietate privată se stinge prin neuz;

4. În materia acțiunii în revendicare:

- a) Dreptul la acțiunea în revendicare este imprescriptibil, fără nici o excepție;
- b) Hotărârea judecătorească prin care s-a admis acțiunea în revendicare nu poate fi executată și împotriva terțului dobânditor;
- c) Reprezintă dreptul proprietarului unui bun de a revendica bunul de la posesorul care îl deține fără drept.

- d) Reprezintă dreptul proprietarului unui bun de a revendica bunul de la posesorul care îl deține cu drept.

5. În cazul admiterii acțiunii în revendicare:

- a) Pârâtul poate fi obligat numai la plata de despăgubiri;
- b) Proprietarul este dator să acopere cheltuielile voluptuare făcute de posesorul pârât;
- c) Proprietarul poate fi obligat, la cerere, să restituie posesorului cheltuielile necesare pe care acesta le-a făcut;
- d) Cheltuielile utile făcute de posesor nu se restituie.

6. În materia accesii imobiliare artificiale:

- a) Orice lucrare este prezumată a fi făcută de proprietarul imobilului, cu cheltuiala sa și că este a lui, până la proba contrară.
- b) În cazul în care lucrarea a fost realizată cu materialele altuia, proprietarul imobilului nu devine proprietarul lucrării;
- c) În cazul în care lucrarea a fost realizată cu materialele altuia, proprietarul imobilului poate cere desființarea lucrării;
- d) Niciun răspuns nu este corect.

7. În materia limitărilor dreptului de proprietate:

- a) Proprietarul este obligat să își facă streășina casei sale astfel încât apele provenind de la ploi să aducă o minimă stânjenire proprietarului fondului vecin;
- b) Orice derogare de la distanța minimă a unei construcții față de linia de hotar se poate face prin acordul părților exprimat printr-un act sub semnătură privată;
- c) Orice arbore trebuie sădit la o distanță de cel puțin 2 metri de linia de hotar;
- d) Niciun răspuns corect.

8. Proprietarul fondului peste care se întind ramurile arborilor aparținând proprietarului vecin:

- a) Are dreptul de a le tăia;
- b) Are dreptul să culeagă fructele produse de aceste ramuri;

- c) Nu are dreptul de a păstra fructele căzute în mod natural pe fondul său;
- d) Nu are niciun drept.

9. În materia coproprietății obișnuite:

- a) Fiecare coproprietar este titularul exclusiv al unei cote-părți din dreptul de proprietate;
- b) Coproprietarii vor împărți beneficiile și vor suporta sarcinile coproprietății în mod egal, indiferent de cota-parte deținută;
- c) Fructele produse de bunul comun se cuvin, în toate cazurile, tuturor coproprietarilor în mod egal;
- d) Fiecare coproprietar poate să facă acte de conservare cu privire la bunul comun doar cu acordul celorlalți coproprietari;

10. În materia coproprietății

- a) Când bunul comun are caracter accesoriu în raport cu un bun principal, fiecare coproprietar poate să dispună cu privire la cota sa parte din dreptul de proprietate asupra bunului comun numai odată cu exercitarea dreptului de dispoziție asupra bunului principal.
- b) Când bunul comun are caracter accesoriu în raport cu un bun principal, fiecare coproprietar poate să dispună cu privire la cota sa parte din dreptul de proprietate asupra bunului comun separat de exercitarea dreptului de dispoziție asupra bunului principal.
- c) Un coproprietar nu poate sta singur în justiție, indiferent de calitatea procesuală, în orice acțiune privitoare la coproprietate,
- d) Modul de folosire a bunului comun se stabilește doar de către instanța de judecată.

11. În materia dreptului de trecere:

- a) În cazul în care mai multe fonduri vecine au acces la calea publică, trecerea se va face pe oricare dintre aceste fonduri;
- b) Proprietarul este obligat să permită folosirea fondului său pentru efectuarea unor lucrări necesare fondului învecinat;
- c) Dreptul de trecere este prescriptibil, în termen de 1 an de la data pierderii accesului la calea publică;

- d) Dacă lipsa accesului provine dintr-un partaj, trecerea va putea fi cerută oricărui fond învecinat.

12. Dreptul de suprafață:

- a) Este perpetuu;
- b) Se stinge în toate cazurile în care piere construcția edificată pe teren;
- c) Reprezintă dreptul de a avea sau de a edifica o construcție pe terenul altuia;
- d) Niciun răspuns corect.

13. În materia uzufructului:

- a) Uzufructul în favoarea unei persoane fizice este cel mult viager;
- b) Uzufructuarul nu are dreptul de a închiria bunul primit în uzufruct;
- c) Fructele naturale și industriale percepute după constituirea uzufructului aparțin nudului proprietar;
- d) Obiect al uzufructului îl poate constitui doar bunurile mobile.

14. Convențiile privind suspendarea partajului unui bun aflat în coproprietate:

- a) Nu pot fi încheiate pe o perioadă mai mare de 5 ani;
- b) Pentru a fi valabile, indiferent de natura bunului, trebuie încheiate în formă autentică;
- c) În cazul imobilelor nu sunt necesare îndeplinirea formalităților de publicitate prevăzute de lege;
- d) Nu pot fi încheiate pe o perioadă mai mare de 1 an.

15. În materia partajului:

- a) Partajul făcut fără participarea tuturor coproprietarilor este lovit de nulitate relativă;
- b) Partajul este valabil chiar dacă nu cuprinde toate bunurile comune;
- c) Garanțiile constituite de un coproprietar asupra cotei sale părți nu se strămută de drept asupra bunului atribuit acestuia;
- d) Partajul poate fi făcut doar prin bună învoială.

16. În materia dezmembrămintelor dreptului de proprietate:

- a) Dreptul de superficie se poate constitui pe durată nelimitată;
- b) Dreptul de uzufruct, indiferent de titular, poate avea o durată de 99 de ani;
- c) Dreptul de servitute se constituie pe o durată de 30 de ani în cazul în care s-a constituit în favoarea unei persoane juridice;
- d) Niciun răspuns nu este corect.

17. Dreptul de superficie:

- a) Nu se poate constitui prin uzucapiune;
- b) Poate înceta pe calea partajului între titularul dreptului de superficie și titularul dreptului de proprietate asupra terenului;
- c) Este un drept real imobiliar temporar care poate avea o durată de cel mult 30 de ani și poate fi reînnoit;
- d) Este un drept real imobiliar temporar care poate avea o durată de cel mult 99 de ani și poate fi reînnoit.

18. În materia restituirii bunului găsit către proprietar, dacă bunul ori prețul nu este pretins de proprietarul original, bunul sau prețul:

- a) Revine unității administrativ-teritoriale pe teritoriul căreia a fost găsit;
- b) Va fi considerat lucru fără stăpân și va intra în proprietatea organului de poliție;
- c) Va fi considerat lucru fără stăpân și va fi remis găsitului;
- d) Va fi considerat lucru fără stăpân și va intra în proprietatea statului.

19. În materia uzufructului:

- a) Uzufructul se poate constitui doar prin act juridic;
- b) Uzufructul se poate constitui și în favoarea unei persoane viitoare, dar determinabilă;
- c) Pot fi date în uzufruct numai bunuri imobile;
- d) Pot fi date în uzufruct atât bunuri mobile, cât și bunuri imobile.

20. Titularul dreptului de abitație:

- a) Este dator să plătească, indiferent de partea din locuință pe care o folosește, toate cheltuielile de cultură și reparațiile de întreținere întocmai ca și uzufructuarul;
- b) Are dreptul de a locui în locuința nudului proprietar împreună cu soțul și copiii săi, chiar dacă nu a fost căsătorit sau nu avea copii la data la care s-a constituit abitația, precum și cu părinții ori alte persoane aflate în întreținere;
- c) Poate ceda dreptul de abitație;
- d) Poate închiria bunul mobil ce formează obiectul dreptului de abitație.

21. Conform regulilor prevăzute în Codul civil:

- a) Distanța minimă la care se poate amplasa o construcție este de un metru față de linia de hotar;
- b) Nu este permis să se facă fereastră în zidul comun, fără nici o excepție;
- c) Arborii mai înalți de 2 metri trebuie sădiți la o distanță de cel puțin 2 metri de linia de hotar, cu excepția celor mai mici de 2 metri, a plantațiilor și a gardurilor vii;
- d) Arborii mai înalți de 2 metri trebuie sădiți la o distanță de cel puțin un metru de linia de hotar.

22. În materia coproprietății obișnuite:

- a) Contractele de locațiune încheiate pe termen mai mare de 2 ani nu se pot încheia decât cu acordul tuturor coproprietarilor;
- b) Contractele de locațiune încheiate pe termen mai mare de 3 ani nu se pot încheia decât cu acordul coproprietarilor care dețin majoritatea cotelor părți;
- c) Actele de folosință cu titlu gratuit nu se pot încheia decât cu acordul tuturor coproprietarilor;
- d) Niciun răspuns de mai sus nu este corect.

23. În materia posesiei:

- a) Acțiunile posesorii nu pot fi introduse și împotriva proprietarului;
- b) În caz de tulburare violentă acțiunea posesorie se poate introduce într-un termen de prescripție de 6 luni de la data tulburării;
- c) Posesorul de bună-credință dobândește dreptul de proprietate asupra fructelor bunului posedat;
- d) Posesorul de rea-credință nu trebuie să restituie fructele percepute.

24. Dreptul de proprietate asupra unui imobil pot fi înscris în cartea funciară, în temeiul uzucapiunii, în folosul celui care l-a posedat timp de 10 ani, dacă:

- a) proprietarul a decedat ori, după caz, și-a încetat existența, indiferent dacă proprietarul era sau nu înscris în cartea funciară.
- b) a fost înscrisă în cartea funciară declarația de renunțare la proprietate.
- c) a fost înscrisă în cartea funciară declarația de acceptare a proprietății de către terț.
- d) nici unul din cazurile de mai sus.

25. Conform regulilor prevăzute în Codul civil:

- a) Orice construcții, lucrări sau plantații se pot face de către proprietarul fondului numai cu respectarea unei distanțe minime de 60 de cm față de linia de hotar, distanță de la care nu se poate deroga;
- b) Este obligatorie păstrarea unei distanțe de cel puțin 2 metri între fondul, îngrădit sau neîngrădit, aparținând proprietarului vecin și fereastra pentru vedere, balconul ori alte asemenea lucrări ce ar fi orientate către acest fond;
- c) Proprietarul fondului peste care se întind ramurile arborilor aparținând proprietarului vecin nu are dreptul de a le tăia;
- d) Nici un arbore nu poate fi sădit la o distanță mai mică de 2 metrii.

26. Uzucapiunea extratabulară presupune:

- a) O posesie de 5 ani;
- b) O posesie de 3 ani;
- c) O posesie de 10 ani;
- d) O posesie de 20 de ani.

27. În materia partajului:

- a) Creditorii unui coproprietar pot cere instanței împărțeala bunului;
- b) Creditorii personali ai unui coproprietar nu pot urmări silit cota parte a debitorului din dreptul asupra bunului comun;
- c) Creditorii care au un drept de garanție asupra bunului comun nu au dreptul să urmărească silit bunul, în mâinile oricui s-ar găsi,

d) Nici un răspuns nu este corect.

28. În materia drepturilor reale corespunzătoare proprietății private:

- a) Servituțiile nu se sting prin consolidare;
- b) Bunul ce face obiectul dreptului de uz ori de abitație poate fi închiriat;
- c) Uzufructul se stinge prin neuzul timp de 10 ani;
- d) Acțiunea confesorie de superficie este prescriptibilă în termen de 3 ani.

29. În materia uzufructului:

- a) Uzufructul nu poate privi bunuri consumptibile;
- b) Fructele naturale percepute după constituirea uzufructului aparțin uzufructuarului;
- c) Fructele civile se cuvin nudului proprietar în totalitate;
- d) Fructele industriale percepute după constituirea uzufructului aparțin nudului proprietar;

30. Dreptul de uz reprezintă:

- a) Dreptul unei persoane de a folosi lucrul altuia și de a-i culege fructele naturale și industriale numai pentru nevoile proprii și ale familiei sale;
- b) Dreptul unei persoane de a folosi lucrul altuia și de a-i culege fructele numai pentru nevoile proprii;
- c) Dreptul unei persoane de a folosi lucrul altuia și de a-i culege fructele civile numai pentru nevoile proprii;
- d) Dreptul de a locui în locuința nudului proprietar împreună cu soțul și copiii săi.

31. Contractul:

- a) ca regulă, se încheie chiar dacă acceptarea nu a ajuns la ofertant în termenul stabilit;
- b) se poate încheia în mod valabil numai dacă părțile poartă negocieri prealabile;
- c) se încheie prin negocierea lui de către părți sau prin acceptarea fără rezerve a unei oferte de a contracta;
- d) nu se încheie atunci când părțile s-au pus de acord asupra elementelor esențiale ale contractului, dar lasă unele elemente secundare spre a fi convenite ulterior.

32. În materia impreviziunii:

- a) instanța poate dispune adaptarea contractului, cu excepția situației în care schimbarea împrejurărilor putea fi avută în vedere de către debitor, în mod rezonabil, la momentul încheierii contractului;
- b) instanța poate dispune adaptarea contractului, singura condiție fiind ca schimbarea împrejurărilor să fi intervenit după încheierea contractului;
- c) instanța nu poate dispune în niciun caz adaptarea contractului;
- d) instanța nu poate dispune în niciun caz încetarea contractului.

33. Dreptul de a denunța unilateral contractul:

- a) poate fi exercitat oricând în cazul contractelor cu executare dintr-o dată;
- b) în cazul contractelor încheiate pe durată nedeterminată, poate fi exercitat de oricare dintre părți, cu respectarea unui termen rezonabil de preaviz;
- c) în contractul cu executare succesivă, poate fi exercitat cu respectarea unui termen de preaviz de 1 lună, doar după începerea executării contractului;
- d) poate fi exercitat doar dacă cealaltă parte își dă consimțământul la momentul denunțării.

34. Pactul de opțiune:

- a) nu trebuie să conțină toate elementele contractului pe care părțile urmăresc să îl încheie;
- b) nu trebuie încheiat în forma prevăzută de lege pentru contractul pe care părțile urmăresc să îl încheie;
- c) trebuie încheiat în forma prevăzută de lege pentru contractul pe care părțile urmăresc să încheie;
- d) nu se încheie prin exercitarea opțiunii în sensul acceptării de către beneficiar a declarației de voință a celeilalte părți, deoarece este nevoie de o nouă manifestare de voință din partea ambelor părți pentru încheierea valabilă a contractului.

35. Promisiunea de a contracta:

- a) trebuie să conțină toate acele clauze ale contractului promis, în lipsa cărora părțile nu ar putea executa promisiunea;

- b) trebuie încheiată în formă autentică, în situația în care promitentul-vânzător a promis vânzarea unui bun imobil;
- c) în caz de neexecutare, dă dreptul beneficiarului la reziliere;
- d) constituie convenția prin care părțile se obligă să negocieze în vederea încheierii sau modificării unui contract.

36. În materia stipulației pentru altul:

- a) dacă terțul beneficiar nu acceptă stipulația, dreptul său se consideră a nu fi existat niciodată;
- b) beneficiarul trebuie să fie întotdeauna determinat;
- c) dacă terțul beneficiar nu acceptă stipulația, dreptul său profită promitentului;
- d) nici promitentul nici stipulantul nu pot revoca stipulația.

37. Contractul secret, în materia simulației:

- a) nu produce efecte nici între părți, dacă nu îndeplinește condițiile de fond cerute de lege pentru încheierea lui valabilă;
- b) produce efecte față de terții de bună-credință;
- c) produce efecte între părți chiar dacă nu îndeplinește condițiile de fond cerute de lege pentru încheierea sa valabilă;
- d) nu poate fi invocat de către terți împotriva părților când contractul secret le vatamă drepturile.

38. Cesiunea contractului:

- a) presupune obligația de garanție a cedentului pentru validitatea contractului;
- b) nu trebuie încheiată în forma cerută de lege pentru validitatea contractului cedat;
- c) poate avea loc chiar și după executarea integrală a prestațiilor;
- d) va produce efecte din momentul în care substituirea este notificată cocontractantului cedat, chiar dacă acesta nu a consimțit în mod anticipat la substituire.

39. Nu reprezintă cauză de încetare a contractului:

- a) executarea contractului;
- b) acordul de voință al părților;

- c) expirarea termenului;
- d) intervenirea unui risc contractual asumat de una dintre părți.

40. În materia gestiunii de afaceri ca fapt juridic licit, gerantul:

- a) moștenitorii gerantului nu sunt ținuti să continue gestiunea, chiar dacă au cunoștință de aceasta;
- b) răspunde doar pentru prejudiciile cauzate geratului cu intenție sau din culpă gravă, dacă a urmărit să îl apere pe gerat de o pagubă iminentă;
- c) este îndreptățit la restituire potrivit regulilor aplicabile îmbogățirii fără justă cauză;
- d) este ținut față de terții cu care a contractat, chiar dacă a acționat în numele geratului.

41. Este supusă restituirii plata care:

- a) s-a făcut cu titlu de gestiune de afaceri;
- b) s-a făcut cu titlu de liberalitate;
- c) s-a făcut înainte de împlinirea termenului suspensiv dacă s-a făcut prin dol sau violență;
- d) s-a făcut înainte de împlinirea termenului suspensiv dacă s-a făcut prin eroare sau dol.

42. Sunt cazuri de înlăturare a răspunderii civile:

- a) situația în care o persoană a cauzat un prejudiciu prin exercițiul abuziv al drepturilor sale;
- b) cazul fortuit, chiar dacă părțile au convenit contrariul;
- c) situația în care părțile stipulează în contract o clauză prin care se înlătură răspunderea pentru prejudiciu material cauzat altuia printr-o faptă săvârșită cu intenție sau din culpă gravă;
- d) situația în care părțile stipulează în contract o clauză prin care se înlătură răspunderea pentru prejudiciile cauzate printr-o simplă imprudență sau neglijență, bunurilor victimei.

43. Este adevărat că:

- a) minorul care nu a împlinit vârsta de 14 ani sau persoana care beneficiază de tutela specială nu răspunde de prejudiciul cauzat, dacă nu se dovedește discernământul său la data săvârșirii faptei;
- b) minorul care a împlinit 14 ani nu răspunde pentru prejudiciul cauzat, dacă nu se dovedește că a fost lipsit de discernământ la data săvârșirii faptei;

- c) minorul care nu a împlinit 14 ani răspunde pentru prejudiciul cauzat, dacă nu se dovedește că a fost lipsit de discernământ la data săvârșirii faptei;
- d) cel care l-a determinat pe altul să cauzeze un prejudiciu altuia nu răspunde solidar cu autorul faptei.

44. Persoanele care răspund pentru o faptă prejudiciabilă:

- a) cauzată de fapta altuia se pot întoarce împotriva aceluia care a cauzat prejudiciul, chiar dacă acesta din urmă nu este răspunzător pentru prejudiciul cauzat;
- b) vor contribui întotdeauna în mod egal la repararea prejudiciului;
- c) sunt ținute divizibil, fiecare pentru procentul de culpă față de cel prejudiciat;
- d) sunt ținute solidar la reparație față de cel prejudiciat.

45. Repararea prejudiciului:

- a) se va face prin echivalent dacă victima nu este interesată de reparația în natură;
- b) viitor poate avea loc chiar dacă producerea prejudiciului este îndoielnică;
- c) se face întotdeauna în natură;
- d) nu poate fi dispusă pentru prejudiciul suferit prin pierderea unei șanse.

46. În materia remiterii de datorie:

- a) codebitorii solidari vor continua să răspundă pentru tot, chiar dacă creditorul nu și-a rezervat în mod expres această posibilitate;
- b) remiterea de datorie consimțită unuia dintre debitorii solidari îi liberează pe ceilalți codebitori;
- c) dacă s-a făcut numai în favoarea unuia dintre codebitorii solidari, ceilalți rămân ținute solidar față de creditor, dar cu scăderea părții din datorie pentru care a operat remiterea;
- d) dacă creditorul și-a rezervat în mod expres posibilitatea de a cere codebitorilor solidari să răspundă pentru tot, aceștia nu vor avea drept de regres împotriva debitorului beneficiar al remiterii de datorie.

47. Solidaritatea:

- a) presupune că creditorul nu poate cere plata oricăruia dintre debitorii solidari, aceștia având posibilitatea de a opune beneficiul de diviziune;
- b) se prezumă între debitorii unei obligații contractate în exercițiul activității unei întreprinderi, dacă prin lege nu se prevede altfel;
- c) se prezumă în toate cazurile, între debitori;
- d) presupune că urmărirea pornită contra unuia dintre debitorii solidari îl împiedică pe creditor să se îndrepte împotriva celorlalți codebitori.

48. În materia plății:

- a) plata făcută unui creditor incapabil nu liberează pe debitor, chiar dacă profită în totalitate creditorului;
- b) debitorul care a executat prestația poate cere restituirea, invocând incapacitatea sa la data executării;
- c) plata făcută cu bună-credință unui creditor aparent nu este valabilă, dacă ulterior se dovedește că acesta nu era adevăratul creditor;
- d) debitorul care a executat prestația datorată nu poate cere restituirea invocând incapacitatea sa la data executării.

49. Plata:

- a) nu stinge obligația atunci când prestația datorată este executată de bunăvoie;
- b) făcută unui creditor care este incapabil de a o primi nu liberează pe debitor decât în măsura în care profită creditorului,
- c) făcută de un incapabil este întotdeauna supusă restituirii;
- d) poate fi făcută doar de către debitor.

50. În lipsa acordului părților, imputația plății:

- a) se face întotdeauna de către creditor;
- b) făcută de către debitor asupra unei datorii, va stinge mai întâi cheltuielile, apoi dobânzile și, la urmă, capitalul datoriei respective;

- c) de către debitor se poate face și asupra unei datorii care nu este încă exigibilă cu preferință față de o datorie scadentă, chiar dacă creditorul nu a consimțit la o plată anticipată;
- d) în lipsa unei indicații din partea debitorului, se va face de către creditor asupra oricărei datorii, chiar și asupra unei datorii neexigibile.

51. Dacă creditorul refuză, în mod nejustificat, plata oferită în mod corespunzător de către debitor:

- a) acesta preia riscul imposibilității de executare a obligației;
- b) debitorul nu se poate libera de obligația sa prin consemnarea bunului;
- c) debitorul este ținut să restituie fructele culese după punerea în întârziere a creditorului;
- d) acesta nu este ținut să acopere cheltuielile de conservare a bunului datorat.

52. Debitorul nu este de drept în întârziere:

- a) dacă obligația se naște din săvârșirea unei fapte ilicite extracontractuale;
- b) dacă obligația nu putea fi executată în mod util decât într-un anumit timp, pe care debitorul l-a lăsat să treacă;
- c) dacă și-a manifestat în mod neîndoielnic față de un terț intenția de a nu executa obligația;
- d) dacă nu a executat obligația imediat, deși exista urgență.

53. În cazul debitorului pus în întârziere, căruia prin notificare i s-a oferit un termen de 30 zile pentru executarea obligației, creditorul poate, înainte de expirarea termenului:

- a) să treacă la executarea silită a obligației;
- b) să ceară daune-interese;
- c) să obțină rezilierea contractului;
- d) să obțină reducerea propriei obligații corelative.

54. În cazul neexecutării obligației contractuale, debitorul este ținut:

- a) la repararea integrală a prejudiciului, chiar dacă creditorul a contribuit la producerea prejudiciului;
- b) la plata despăgubirilor pentru prejudiciile pe care creditorul le-ar fi putut evita cu o minimă diligență;

- c) la repararea prejudiciilor pe care le-a prevăzut sau pe care putea să le prevadă ca urmare a neexecutării, în orice situație;
- d) inclusiv la repararea prejudiciilor nepatrimoniale.

55. În cazul în care o obligație constând în plata unei sume de bani nu este executată la scadență:

- a) creditorul are dreptul doar la rezilierea contractului;
- b) creditorul are dreptul la daune-interese moratorii, de la scadență până la momentul plății, însă numai dacă dovedește un prejudiciu;
- c) creditorul are dreptul doar la repararea prejudiciului cauzat prin neexecutare;
- d) creditorul are dreptul la daune-interese moratorii, în cuantumul convenit de părți sau, în lipsă, în cel prevăzut de lege, de la scadență până la momentul plății, fără să dovedească vreun prejudiciu, iar debitorul nu are dreptul să facă dovada ca prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întârzierii plății ar fi mai mic.

56. Clauza penală:

- a) presupune că în caz de neexecutare, creditorul poate cere doar clauza penală;
- b) poate fi executată doar dacă creditorul dovedește un prejudiciu;
- c) poate fi executată, chiar dacă neexecutarea a devenit imposibilă din cauze neimputabile debitorului;
- d) debitorul nu se poate libera oferind despăgubirea convenită.

57. Creditorul nu poate cere atât executarea în natură a obligației, cât și clauza penală, atunci când:

- a) penalitatea a fost stipulată pentru neexecutarea obligației la locul stabilit;
- b) executarea obligației a devenit imposibilă din cauze neimputabile debitorului;
- c) penalitatea a fost stipulată pentru neexecutarea obligației la timp;
- d) creditorul acceptă, fără rezerve, executarea obligației.

58. Rezoluțiunea unilaterală a contractului:

- a) poate avea loc oricând;

- b) poate opera numai cu acordul ambelor părți contractante;
- c) poate avea loc atunci când debitorul se află de drept în întârziere;
- d) produce efecte doar pentru viitor.

59. Rezilierea:

- a) poate opera de drept în cazurile în care părțile convin astfel;
- b) nu poate fi dispusă de instanță;
- c) operează retroactiv, ca regulă;
- d) prevăzută într-un pact comisoriu, produce efecte fără punerea în întârziere, chiar dacă părțile nu au prevăzut expres obligațiile a căror neexecutare atrage rezilierea.

60. Nu este considerată nescrisă clauza prin care părțile stipulează că:

- a) creditorul are dreptul la rezoluțiune atunci când neexecutarea este de mică însemnătate;
- b) creditorul are dreptul la reziliere chiar dacă neexecutarea este de mică însemnătate și nu are caracter repetat;
- c) părțile stipulează că rezoluțiunea intervine din simplul fapt al neexecutării, fără a fi necesară punerea în întârziere;
- d) subrogația consimțită de creditor operează doar cu consimțământul debitorului;

61. Excepția de neexecutare a contractului:

- a) produce efecte, chiar dacă potrivit uzanțelor dintre părți rezultă că partea care o invocă trebuie să execute obligațiile mai întâi;
- b) este o cauză justificativă de neexecutare a obligației;
- c) poate fi invocată în orice contract, chiar și în contractele unilaterale;
- d) poate fi invocată chiar dacă este contrară bunei credințe.

62. Creditorul titular al unei creanțe certe și exigibile poate exercita acțiunea oblică:

- a) chiar și cu privire la drepturile și acțiunile strâns legate de persoana debitorului;
- b) dacă debitorul său refuză să își exercite drepturile și acțiunile, în prejudiciul creditorului;
- c) doar cu consimțământul expres al debitorului său;

- d) numai dacă creanța sa este identică din punct de vedere valoric cu valoarea dreptului exercitat prin acțiunea oblică.

63. Acțiunea revocatorie poate fi intentată:

- a) oricând, fiind imprescriptibilă;
- b) doar dacă creanța este exigibilă la data producerii prejudiciului;
- c) dacă creditorul-reclamant dovedește un prejudiciu;
- d) față de actele juridice încheiate de debitor, acestea fiind nule în cazul admiterii acțiunii.

64. Cesiunea de creanță:

- a) nu poate fi cu titlu gratuit;
- b) transferă toate drepturile pe care cedentul le are în legătură cu creanța cedată, cu excepția drepturilor de garanție și accesoriiile creanței cedate;
- c) nu poate avea ca obiect creanțe declarate netransmisibile de lege;
- d) privitoare la o sumă de bani nu poate fi parțială.

65. În ceea ce privește cesiunea de creanță, este adevărat că:

- a) este necesar acordul debitorului;
- b) debitorul nu are dreptul să fie despăgubit pentru cheltuielile suplimentare cauzate de cesiune;
- c) în cazul în care cesiunea i-a devenit opozabilă prin comunicare, debitorul cedat nu mai poate opune cesionarului compensația pe care o putea invoca în raporturile cu cedentul;
- d) în cazul în care cesiunea i-a devenit opozabilă prin acceptare, debitorul cedat nu mai poate opune cesionarului compensația pe care o putea invoca în raporturile cu cedentul;

66. În materia preluării de datorie:

- a) debitorul inițial este liberat de datorie, chiar dacă noul debitor era insolubil la data când a preluat datoria;
- b) creditorul nu se poate prevala în contra noului debitor de drepturile pe care le are în legătură cu datoria preluată;
- c) preluarea datoriei nu are niciun efect asupra existenței garanțiilor creanței, dacă acestea pot fi despărțite de persoana debitorului;

d) noul debitor poate opune creditorului compensația.

67. Novația:

- a) presupune că ipotecile care garantează creanța inițială vor însoți noua creanță, chiar dacă aceasta nu s-a prevăzut în mod expres;
- b) nu se prezumă, *animus novandi* trebuie să fie neîndoielnică;
- c) consimțită de un creditor solidar este opozabilă celorlalți creditori pentru întreaga creanță;
- d) care operează între creditor și unul dintre debitorii solidari nu îi liberează pe ceilalți codebitori cu privire la creditor.

68. Compensația:

- a) nu operează de plin drept chiar dacă există două datorii certe, lichide și exigibile și care au ca obiect o sumă de bani sau o anumită cantitate de bunuri fungibile de aceeași natură;
- b) are loc atunci când datoria are ca obiect restituirea bunului dat în depozit sau cu titlu de comodat;
- c) nu are loc atunci când are ca obiect un bun insesizabil;
- d) are loc atunci când creanța rezultă dintr-un act făcut cu intenția de a păgubi.

69. În materia compensației:

- a) termenul de grație acordat pentru plata uneia dintre datorii nu împiedică realizarea compensației;
- b) termenul de grație acordat pentru plata uneia dintre datorii împiedică realizarea compensației;
- c) compensația are loc și în detrimentul drepturilor dobândite de un terț;
- d) se poate renunța la compensație în detrimentul drepturilor dobândite de un terț.

70. Confuziunea:

- a) operează dacă datoria și creanța se găsesc în același patrimoniu, dar în mase de bunuri diferite;
- b) care operează prin reunirea calităților de fideiutor și creditor ori de fideiutor și debitor stinge obligația principală;

- c) are ca efect stingerea ipotecilor, dacă calitatea de creditor ipotecar și de proprietar al bunului ipotecat se întrunesc în aceeași persoană;
- d) stinge drepturile dobândite anterior de terți în legătură cu creanța stinsă.

DREPT CIVIL – ANUL III

1. Sediul materiei pentru contractul de donație se regăsește în:

- a) Codul civil cartea a V a "Despre obligații";
- b) Codul civil cartea a IV a "Despre moșteniri și liberalități";
- c) Codul civil cartea a III a "Despre bunuri";
- d) Codul civil cartea a II a "Despre familie".

2. Din perspectiva regulii formei cerută *ad validitatem*, contractul de donație se prezintă ca fiind:

- a) Un contract real;
- b) Un contract solemn;
- c) Un contract consensual;
- d) Un contract tip condiție.

3. Excepție de la cerința formei autentice o reprezintă:

- a) Donațiile al căror obiect îl reprezintă bunuri imobile terenuri;
- b) Donațiile al căror obiect îl reprezintă bunuri mobile în toate cazurile;
- c) Donațiile al căror obiect îl reprezintă bunuri imobile construcții;
- d) Donațiile al căror obiect îl reprezintă darurile manuale.

4. Bunurile mobile ce constituie obiect al contractului de donație se predau:

- a) Pe baza unui inventar încheiat chiar sub semnătură privată;
- b) Pe baza unui inventar obligatoriu autentificat de notarul public;
- c) Pe baza unui inventar încheiat doar în prezența a doi martori oculari;
- d) Pe baza unei inventar cu valoare de chitanță liberatorie semnat doar de donatar.

5. Conținutul juridic al inventarului bunurilor mobile ce formează obiect al donației trebuie să cuprindă:

- a) Enumerarea bunurilor donate;
- b) Descrierea și evaluarea bunurilor donate;
- c) Evaluarea și enumerarea bunurilor donate;
- d) Enumerarea și descrierea bunurilor donate.

6. În cadrul reglementării donației, lipsa întocmirii unui inventar privind bunurile mobile donate atrage sancțiunea:

- a) Inopozabilității față de terți a dreptului de proprietate transmis;
- b) Nulității absolute a donației;
- c) Nulității relative a donației;
- d) Anulării donației la cererea moștenitorilor donatorului.

7. Natura juridică a *Darului manual* în materia donației reprezintă:

- a) Un contract de donație, al cărui obiect îl formează bunurile mobile de orice fel;
- b) Un contract *sui generis*, fără legătură cu donația;
- c) Un contract excepție de la contractul de donație;
- d) *Darul manual* nu este un contract ci o liberalitate.

8. Regimul juridic al *Darului manual* privit ca varietate a contractului de donație:

- a) Presupune o excepție de la forma donației;
- b) Presupune o excepție de la obiectul donației;
- c) Presupune o excepție de la natura juridică a operațiunii, fiind un fapt material;
- d) Presupune o excepție de la efectele juridice ale donației.

9. Pot forma obiect al *Darului manual* dacă prin lege specială nu se prevede altfel:

- a) Bunurile mobile, de orice fel, cu condiția să nu depășească suma de 25.000 lei;
- b) Bunurile mobile corporale, dar de mică valoare;
- c) Bunurile mobile incorporale cu valoare până la 25.000 lei, fiind singura modalitate juridică de a gratifica cu astfel de bunuri;

d) Bunurile mobile corporale cu o valoare de până la 25.000 lei.

10. Încheierea operațiunii juridice denumită *Dar manual* are loc prin îndeplinirea necesară și suficientă a următoarelor condiții îndeplinite cumulativ:

- a) Acordul de voințe al părților, întocmirea inventarului însoțit de tradițiunea bunurilor;
- b) Acordul de voințe al părților față de promisiunea de dar manual încheiată în formă autentică;
- c) Acordul de voințe al părților materializat într-un act juridic, încheiat ca *instrumentum* cu valoare juridică *ad probationem*;
- d) Acordul de voințe al părților urmat de tradițiunea bunului.

11. Natura juridică a promisiunii de donație încheiată în formă autentică permite ca în caz de neexecutare:

- a) Beneficiarul să solicite instanței executarea silită a donației asumate de promitent prin semnătură autenticată în fața notarului public;
- b) Beneficiarul să solicite Biroului Notarial executarea silită a donației asumate de promitent prin semnătură autentică;
- c) Beneficiarul să solicite prin instanța de judecată acordarea de daune-interese pentru prejudiciul eventual suferit în considerarea promisiunii;
- d) Beneficiarul să solicite instanței pronunțarea unei hotărâri judecătorești care să țină loc de transfer de proprietate prin complinirea consimțământului promitentului.

12. În cazul promisiunii de donație neexecutată de promitent, beneficiarul promisiunii poate dobândi despăgubiri de natura daunelor interese:

- a) Doar dacă neexecutarea obligațiilor are o cauză culpabilă promitentului;
- b) Dacă s-a dovedit neexecutarea obligațiilor indiferent de natura imposibilității;
- c) Dacă s-a dovedit neexecutarea obligațiilor și prejudiciul beneficiarului;
- d) Dacă s-a dovedit neexecutarea obligațiilor, prejudiciul precum și beneficiul nerealizat - avut în vedere în considerarea viitoarei donații – al beneficiarului.

13. Natura juridică a donației atribuie contractului de donație calificarea de:

- a) Act juridic bilateral;

- b) Contract bilateral;
- c) Act juridic unilateral;
- d) Contract unilateral.

14. Din punct de vedere al efectelor actului juridic donația produce efecte:

- a) Unilateral – pentru o singură parte a operațiunii juridice;
- b) Bilateral – pentru ambele părți ale operațiunii juridice – fără excepție;
- c) Multilateral – pentru două sau mai multe părți ale operațiunii juridice;
- d) Fiind un act juridic cu titlu gratuit, varietatea *acte juridice dezinteresate* – nu produce efecte juridice.

15. Revocarea ofertei de donație poate avea loc:

- a) Niciodată cât timp ofertantul este în viață;
- b) Până când ofertantul ia cunoștință de acceptare;
- c) Când comunicarea acceptării este făcută de moștenitorii destinatarului;
- d) Niciodată cât timp destinatarul este în viață.

16. Din punct de vedere al numărului părților, donația este un act juridic:

- a) Unilateral;
- b) Bilateral;
- c) Multilateral;
- d) Plurilateral.

17. Oferta de donație adresată unei persoane fizice lipsite de capacitate de exercițiu:

- a) Este caducă;
- b) Este acceptată de destinatar la dobândirea capacității de exercițiu;
- c) Este acceptată de reprezentantul legal al destinatarului;
- d) Este acceptată de destinatar fiindcă dobândește un drept, nu asumă o obligație.

18. În materia capacității de a dispune prin donație, codul civil interzice sub sancțiunea nulității absolute donațiile făcute:

- a) Doar de către minori;
- b) Doar de către interzișii judecătorești;
- c) De minorii cu capacitate deplina dobândită anticipată;
- d) De persoanele lipsite de capacitate de exercițiu și de cele cu capacitate de exercițiu restrânsă.

19. Momentul la care trebuie analizată capacitatea civilă a destinatarului unei oferte de donație este:

- a) Data acceptării ofertei de donației;
- b) Data ofertei de donație;
- c) Data luării la cunoștință a ofertei;
- d) Data prevăzută ca termen limită de acceptare a ofertei.

20. Răspunde donatorul pentru viciile ascunse ale bunului donat?

- a) Niciodată;
- b) Întotdeauna, ca și vânzătorul;
- c) În cazul donației cu sarcini, în limita valorii sarcinii;
- d) Doar dacă nu a renunțat expres prin contractul de donație,

21. Privind varietățile donației, sunt donații simulate în litera Codului civil:

- a) Renunțarea la un drept;
- b) Interpunerea de persoane;
- c) Donația cu sarcini;
- d) Darul manual.

22. În materia donației, dreptul la acțiune în revocarea pentru ingratitudine este cuprins între:

- a) 0 – 1 ani;
- b) 1 – 3 ani;
- c) 3 – 5 ani;

d) Este imprescriptibil extinctiv.

23. În materia donației, dreptul la acțiune în revocarea pentru ingraturitudine începe să curgă:

- a) De la data săvârșirii faptei de ingraturitudine;
- b) De la data decedului donatorului, fiind un drept al moștenitorilor săi;
- c) De la data la care donatorul trebuia să cunoască săvârșirea faptei de ingraturitudine;
- d) De la data la care donatorul a cunoscut săvârșirea faptei de ingraturitudine.

24. În materia donației cu sarcină, dreptul la acțiune în revocarea donației pentru neexecutarea sarcinii se prescrie în termen de:

- a) 1 an;
- b) 3 ani;
- c) 7 luni;
- d) 5 ani;

25. În materia donației cu sarcină, dreptul la acțiune prin care se solicită executarea sarcinii se prescrie în termen de:

- a) 1 an;
- b) 5 ani;
- c) 3 ani;
- d) 7 luni.

26. Conform Codului civil, donația poate fi revocată:

- a) Numai pentru neîndeplinirea culpabilă a sarcinilor asumate de donatar;
- b) Pentru că donatorului i s-a născut un copil după încheierea donației;
- c) Pentru ingraturitudine, indiferent de felul donației;
- d) Donația încheiată prin act autentic nu poate fi revocată.

27. Regimul juridic al revocabilității donațiilor între soți permite ca donațiile dintre aceștia:

- a) Să fie revocabile pe timpul căsătoriei;
- b) Să fie revocabile doar până la despărțirea în fapt dintre soți;
- c) Să fie irevocabile conform principiului irevocabilității donațiilor;
- d) Să fie revocabile doar până la judecata în fond a cererii de divorț.

28. Soțul de rea credință beneficiar al unei donații din partea celuilalt soț, după declararea nulității căsătoriei:

- a) Pierde de drept bunul primit prin donație, ca efect automat al nulității căsătoriei;
- b) Păstrează bunul primit prin donație dacă durata căsătoriei a fost mai lungă de 1 an;
- c) Poate pierde bunul donat la inițiativa donatorului prin introducerea unei cereri în anulabilitate;
- d) Păstrează bunul primit în orice situație, nulitatea căsătoriei privește raporturile nepatrimoniale dintre soți.

29. Subdobânditorul de bună-credință cu titlu oneros al drepturilor donatarului a cărei donație a fost revocată:

- a) Păstrează dreptul dobândit în temeiul opozabilității efectelor actelor juridice;
- b) Păstrează dreptul dobândit în temeiul principiului bunei credințe;
- c) Păstrează dreptul dobândit în temeiul prescripției achizitive;
- d) Păstrează dreptul dobândit în temeiul ocupațiunii.

30. Donatorul poate introduce în contractul de donație clauza denunțării unilaterale asiguratorie pentru următoarele situații ce pot interveni în viitor:

- a) Pentru situația survenienței de copil, atunci când donatorul nu are copii la momentul donației;
- b) Pentru situația în care soțul donatar ar comite adulter;
- c) Pentru situația părăsirii domiciliului conjugal de către soțul donatar;
- d) În nicio situație.

31. Contractul de mandat este:

- a) cu titlu oneros;
- b) cu titlu gratuit;
- c) cu titlu gratuit, numai daca s-a stipulat astfel in contract;
- d) cu titlu gratuit sau cu titlu oneros.

32. Obiectul contractului de mandat cu reprezentare îl reprezintă:

- a) încheierea de acte juridice cu terții;
- b) încheierea și săvârșirea de acte si fapte materiale împreună;
- c) încheierea și săvârșirea de acte sau fapte materiale, oricare dintre ele;
- d) prestarea de fapte juridice de către mandant în numele si pe seama mandatarului.

33. Durata mandatului cu reprezentare în care nu s-a prevăzut un termen este:

- a) Perpetuă;
- b) 1 an ;
- c) 3 ani;
- d) Este nul un contract de mandat fără termen.

34. Termenul în contractul de mandat cu reprezentare începe sa curgă:

- a) De la momentul încheierii sale;
- b) De la momentul executării sale;
- c) De la momentul aducerii la cunoștința terților;
- d) De la momentul notificării către mandant.

35. Acceptarea tacită a mandatului cu reprezentare intervine de drept atunci când:

- a) Mandatarul a acceptat expres condițiile mandatului;
- b) Când mandatarul este o persoana fizică rudă cu mandantul;
- c) Când mandatarul este un profesionist în domeniul obiectului mandatului;
- d) Când orice mandatar, indiferent de calitatea sa, nu a refuzat neîntârziat mandatul.

36. In ce privește întinderea mandatului cu reprezentare mandatul general autorizează pentru:

- a) Acte de vânzare de mică valoare pana la suma de 2.500 lei;
- b) Acte de conservare si administrare;
- c) Doar acte de conservare;
- d) Doar acte de administrare.

37. Mandatul cerut pentru compromisuri, în situația mandatului cu reprezentare, se autorizează:

- a) Doar prin mandatul general;
- b) Atât prin mandatul general cat si prin mandat special dar numai cu împuternicire expresă;
- c) Doar prin mandatul dat cu împuternicire expresă;
- d) Compromisurile nu pot face obiectul mandatului cu reprezentare.

38. Cu privire la obligația de a da socoteală, în materia mandatului cu reprezentare:

- a) Orice mandatar este ținut să dea socoteală doar pentru ce a primit peste limita mandatului;
- b) Orice mandatar este ținut să dea socoteală pentru tot ce a primit dar numai în limita executării mandatului;
- c) Orice mandatar este ținut să dea socoteală pentru tot ce a primit chiar dacă nu se datora mandantului (2019);
- d) Mandatarul e ținut doar de obligația de executare, fără obligație de a da socoteală.

39. Cu privire la obligația de remitere a bunurilor, in materia mandatului cu reprezentare:

- a) Orice mandatar este ținut să remită doar ce a primit peste limita mandatului;
- b) Orice mandatar este ținut să remită doar ce a primit în limita executării mandatului;
- c) Orice mandatar este ținut să remită doar ce a primit chiar dacă nu se datora mandantului;
- d) Mandatarul e ținut doar de obligația de executare, fără o obligație de a remite bunuri către mandant.

40. Forma în care se poate încheia contractul de mandat cu reprezentare:

- a) Scrisă și verbală;
- b) Doar verbală;
- c) Doar scrisă;
- d) Doar formă autentică.

41. Acceptarea mandatului cu reprezentare de către mandatar poate avea loc:

- a) Prin înscris sub semnătura privată;
- b) Prin înscris sub semnătura privată și înscris autentic;
- c) Prin înscris sub semnătura privată, înscris autentic și prin acceptare verbală;
- d) Prin înscris sub semnătura privată, înscris autentic, prin acceptare verbală și prin executare.

42. În materia mandatului cu reprezentare, diligența mandatarului:

- a) Este aceeași, indiferent de natura mandatului;
- b) Este a unui bun proprietar la mandatul cu titlu oneros;
- c) Este cea cerută pentru propriile sale afaceri la mandatul cu titlu oneros;
- d) Codul civil nu reglementează aspecte psihologice privind intenția.

43. În materia mandatului cu reprezentare, diligența cerută mandatarului:

- a) Este aceeași, indiferent de natura mandatului - cu titlu oneros sau cu titlu gratuit;
- b) Este cea a unui bun proprietar la mandatul cu titlu gratuit;
- c) Este cea cerută pentru propriile sale afaceri la mandatul cu titlu gratuit;
- d) Codul civil nu reglementează aspecte de ordin psihologic, privind intenția mandatarului la momentul executării mandatului.

44. Sediul materiei pentru Contractul de mandat se regăsește în:

- a) Codul civil cartea a V a "Despre obligații";
- b) Codul civil cartea a IV a "Despre moșteniri și liberalități";
- c) Codul civil cartea a III a "Despre bunuri";
- d) Codul civil cartea a II a "Despre familie".

45. Sediul materiei pentru Contractul de locațiune se regăsește în:

- a) Codul civil cartea a V a "Despre obligații";
- b) Codul civil cartea a IV a "Despre moșteniri și liberalități";
- c) Codul civil cartea a III a "Despre bunuri";
- d) Codul civil cartea a II a "Despre familie".

46. Sediul materiei pentru Contractul de vânzare se regăsește în:

- a) Codul civil cartea a V a "Despre obligații";
- b) Codul civil cartea a IV a "Despre moșteniri și liberalități";
- c) Codul civil cartea a III a "Despre bunuri";
- d) Codul civil cartea a II a "Despre familie".

47. Sediul materiei pentru Contractul de schimb se regăsește în:

- a) Codul civil cartea a V a "Despre obligații";
- b) Codul civil cartea a IV a "Despre moșteniri și liberalități";
- c) Codul civil cartea a III a "Despre bunuri";
- d) Codul civil cartea a II a "Despre familie".

48. Sediul materiei pentru Contractul de împrumut se regăsește în:

- a) Codul civil cartea a V a "Despre obligații";
- b) Codul civil cartea a IV a "Despre moșteniri și liberalități";
- c) Codul civil cartea a III a "Despre bunuri";
- d) Codul civil cartea a II a "Despre familie".

49. Sediul materiei pentru Contractele aleatorii se regăsește în:

- a) Codul civil cartea a V a "Despre obligații";
- b) Codul civil cartea a IV a "Despre moșteniri și liberalități";
- c) Codul civil cartea a III a "Despre bunuri";
- d) Codul civil cartea a II a "Despre familie".

50. Contractul de mandat este un contract:

- a) Încheiat *intuitu personae*;
- b) Încheiat exclusiv în formă tip;
- c) Încheiat exclusiv cu titlu gratuit;
- d) Încheiat exclusiv cu titlu oneros.

51. Conform Codului civil român, moștenirea reprezintă:

- a) Transmiterea patrimoniului lui *de cuius* către orice persoană în ființă;
- b) Transmiterea tuturor bunurilor lui *de cuius* către rudele acestuia;
- c) Transmiterea tuturor drepturilor lui *de cuius* către rudele acestuia;
- d) Transmiterea tuturor drepturilor și obligațiilor lui *de cuius* către rudele acestuia.

52. Conform Codului civil român, pot lăsa moștenire:

- a) Doar persoanele de naționalitate română;
- b) Doar persoanele decedate cu cetățenie română;
- c) Atât persoanele cu cetățenie română cât și cele de naționalitate română;
- d) Legea nu distinge cu privire la acest aspect.

53. Moștenirile sunt considerate deschise:

- a) De la momentul deschiderii procedurii succesorale administrative;
- b) De la momentul înregistrării cererii de către Biroul notarului public competent;
- c) De la momentul emiterii certificatului de moștenitor;
- d) De la momentul decesului.

54. Conform Codului civil român, locul deschiderii moștenirii este:

- a) Locul unde a decedat persoana care lasă moștenirea;
- b) Locul unde se află domiciliul și bunurile imobile ale lui *de cuius*;
- c) Locul unde defunctul și-a declarat ultimul domiciliul;
- d) Locul unde defunctul și-a ales ultimul domiciliul special pentru acest scop.

55. Moștenirile se deschid întotdeauna:

- a) Din oficiu, prin actul juridic al decesului;
- b) La cererea moștenitorilor defunctului;
- c) La solicitarea organelor administrative competente;
- d) Printr-un fapt juridic.

56. Momentul deschiderii unei moșteniri, din punct de vedere al regimului juridic aplicabil:

- a) Diferă în funcție de felul moștenirii, după cum este vorba de moștenire legală sau testamentară;
- b) Este același indiferent de felurile și locul moștenirii;
- c) Diferă în funcție de locul culegerii moștenirii, după cum este vorba de regimul de carte funciară aplicabil imobilelor;
- d) Diferă în funcție de calitatea moștenitorilor de a fi sau nu sezinari.

57. Locul deschiderii moștenirii depinde de:

- a) Ultimul domiciliu declarat al defunctului;
- b) Ultimul domiciliu ales convențional al defunctului;
- c) Ultima reședință permanentă a defunctului;
- d) Locul unde a intervenit decesul lui *de cujus*.

58. În materia dreptului la moștenire, conform Codului civil în vigoare:

- a) Moștenirea legală reprezintă regula devoluțiunii succesoriale;
- b) Moștenirea testamentară reprezintă regula devoluțiunii succesoriale;
- c) Codul civil nu distinge în materia moștenirii între regulă și excepție;
- d) Moștenirea *ab intestat* se aplică cu prioritate în caz de coexistență a celor două feluri de moștenire.

59. În ce privește posibilitatea coexistenței moștenirii legale cu cea testamentară, în dreptul civil român:

- a) Este permisă;

- b) Este interzisă expres de Codul civil;
- c) Este inaplicabilă în cadrul dezbaterii succesoriale;
- d) Este indiferentă, din punct de vedere legal nu produce consecințe juridice.

1. Strict în materia dreptului la moștenire, asupra unei moșteniri nedeschise, sunt interzise:

- a) Faptele juridice care atrag nedemnitatea de drept;
- b) Actele juridice de administrare;
- c) Actele juridice de dispoziție;
- d) Actele juridice de conservare.

60. Anterior deschiderii moștenirii sunt valabile acte juridice, având ca obiect patrimoniul succesoral, precum:

- a) Promisiunea de donație;
- b) Testamentul;
- c) Renunțarea la moștenire;
- d) Niciun fel de acte juridice asupra drepturilor succesoriale eventuale.

61. Regimul juridic al promisiunii de donație având ca obiect un bun succesoral provenit dintr-o succesiune nedeschisă prevede:

- a) Nulitatea relativă;
- b) Caducitatea;
- c) Nulitatea absolută;
- d) Inopozabilitatea.

62. Va putea culege o moștenire persoana care la data decesului lui *de cujus*:

- a) Este dispărută;
- b) Este decedată;
- c) Este nenăscută;
- d) Este neconcepută.

63. În materia dreptului la moștenire, persoana juridică:

- a) Nu poate fi subiect de drept în nicio împrejurare;
- b) Poate fi subiect de drept doar în cadrul moștenirii legale;
- c) Poate fi subiect de drept doar în cadrul moștenirii *ab intestat*;
- d) Poate fi subiect de drept doar în cadrul moștenirii testamentare.

64. Efectele nedemnității judiciare pot fi înlăturate prin:

- a) Declarație notarială expresă a lui *de cujus*;
- b) Reabilitarea nedemnului prin procedura legală administrativă;
- c) Prescripția executării pedepsei penale;
- d) Legatul lăsat de *de cujus*.

65. Nedemnitatea succesorală de drept nu poate fi înlăturată:

- a) Prin declarația expresă a lui *de cujus* în formă autentică;
- b) Prin legatul universal lăsat *de cujus* în favoarea nedemnului;
- c) Prin testamentul lăsat *de cujus* în favoarea nedemnului;
- d) Prin actul notarial expres al defunctului de iertare a nedemnului.

66. În materia nedemnității succesoriale, amnistia intervenită după condamnarea nedemnului:

- a) Înlătură doar efectele privind nedemnitatea judiciară;
- b) Înlătură doar efectele privind nedemnitatea de drept;
- c) Înlătură atât efectele privind nedemnitatea de drept cât și pe cea judiciară;
- d) Nu influențează efectele nedemnității.

67. Pentru a avea vocație generală la moștenire trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) Persoana să aibă calitatea cerută de lege ori să fi fost desemnată prin testament;
- b) Să fie rudă cu defunctul și recunoscută de 2 martori, în toate cazurile;
- c) Să fie rudă cu defunctul și acesta să nu o fi dezmoștenit, în toate cazurile;
- d) Să fie rudă sau afin cu defunctul.

68. În materia moștenirii legale gradul de rudenie este important pentru:

- a) A limita vocația concretă a descendenților la gradul 4 inclusiv;
- b) A limita vocația concretă a ascendenților ordinari la gradul 4 inclusiv;
- c) A limita vocația concretă a colateralilor la gradul 4 inclusiv;
- d) A limita vocația concretă a ascendenților privilegiați la gradul 4 inclusiv.

69. În cadrul moștenirii legale afinitatea conferă drepturi succesoriale între:

- a) Defunct și soțul supraviețuitor, acesta nefiind rudă cu defunctul;
- b) Defunct și rudele soțului supraviețuitor;
- c) Defunct și afinii săi alții decât soțul supraviețuitor;
- d) Nu conferă drepturi succesoriale în nicio situație.

70. Sunt considerate fapte-cauze de nedemnitate de drept – condamnate:

- a) Uciderea din culpă a lui *de cujus*;
- b) Săvârșirea cu intenție de acte fizice de violență gravă la adresa lui *de cujus*;
- c) Săvârșirea cu intenție a tentativei de omor asupra lui *de cujus*;
- d) Falsificarea testamentului defunctului.

71. Sunt succesibili sezinari ai defunctului:

- a) Ascendenții privilegiați;
- b) Ascendenții ordinari;
- c) Colateralii privilegiați;
- d) Colateralii ordinari.

72. Colateralii ordinari ai defunctului:

- a) Sunt obligați la raportul donațiilor;
- b) Vin la moștenire prin reprezentare;
- c) Nu sunt moștenitori sezinari;
- d) Sunt moștenitori sezinari.

73. Frații și surorile defunctului:

- a) Sunt obligați raportul donațiilor;
- b) Vin la moștenire în nume propriu;
- c) Sunt moștenitori rezervatari;
- d) Sunt moștenitori sezinari.

74. Frații bunicilor defunctului pot veni la moștenire în următoarele condiții:

- a) Pot culege moștenirea în nume propriu;
- b) Sa respecte obligația privind raportul donațiilor;
- c) Au sezina moștenirii de la deschiderea moștenirii;
- d) Sunt moștenitori rezervatari.

75. În materia moștenirii legale regulile devoluțiunii față de bunicii defunctului stabilesc că aceștia:

- a) Sunt moștenitori rezervatari, culegând moștenire în linie directă;
- b) Au sezina moștenirii fiind rude în linie dreaptă cu *de cujus*;
- c) Sunt obligați la raportul donațiilor când vin în concurs cu soțul supraviețuitor;
- d) Culeg moștenirea doar în nume propriu, nu și prin reprezentare.

76. Caracterele juridice ale devoluțiunii legale în materia clasei întâi statuează:

- a) Rudele defunctului din această clasă culeg întotdeauna în nume propriu;
- b) Descendenții copiilor defunctului nu îl pot reprezenta pe autorul lor;
- c) Clasa întâi este rezervatară în orice împrejurare;
- d) Beneficiază de sezina doar rudele de gradul întâi – copiii defunctului.

77. Ascendenții privilegiați ai defunctului:

- a) Au dreptul la o cotă din moștenire chiar împotriva voinței contrare a defunctului exprimată prin dezmoștenire;
- b) Nu au folosința de drept a bunurilor moștenirii de la data deschiderii moștenirii;
- c) Sunt obligați la raportul donațiilor primite de la descendentul defunct când vin în concurs cu soțul supraviețuitor;

- d) Descendenții lor pot culege moștenirea la care sunt chemați - prin reprezentare în cazul în care sunt predecedați față de *de cujus*.

78. Verii primari ai defunctului, în cadrul devoluțiunii succesoriale legale au următoarele drepturi:

- a) Vin la moștenire prin reprezentarea părinților lor predecedați față de *de cujus*;
- b) Sunt obligați la raportul donațiilor dacă vin în concurs cu descendenții din frați de bunici ai defunctului, având grad de rudenie preferabil;
- c) Pot culege moștenirea în nume propriu, fiind descendenții unchilor defunctului;
- d) Legea le recunoaște dreptul de sezină dacă au locuit împreună cu defunctul.

79. Împărțeala moștenirii se va face pe tulpină dacă:

- a) Frații și surorile defunctului ce culeg moștenirea sunt frați vitregi cu defunctul;
- b) Dacă la moștenirea defunctului frații acestuia culeg prin reprezentare;
- c) Dacă la moștenirea defunctului vin frații acestuia în concurs cu soțul supraviețuitor;
- d) Dacă la moștenirea defunctului vine clasa a doua mixtă împreună, în toate cazurile.

80. Regimul juridic al instituției Soțului supraviețuitor al defunctului este caracterizat prin următoarele caractere juridice în materia devoluțiunii legale succesoriale:

- a) Acesta poate să culeagă moștenirea prin reprezentare;
- b) Nu este moștenitor sezinar nefiind rudă cu defunctul;
- c) Nu poate avea stăpânirea de fapt a bunurilor moștenirii înaintea emiterii certificatului de moștenitor;
- d) Este obligat la raportul donațiilor primite de la soțul defunct când vine în concurs cu clasa I.

DREPT PROCESUAL CIVIL

1. În procesul civil:

- a) instanța nu este obligată să supună discuției părților toate cererile, excepțiile și împrejurările de fapt sau de drept invocate, ci doar pe cele mai importante;
- b) instanța nu poate hotărî asupra unei cereri decât după înfățișarea părților, în nicio situație;
- c) părțile nu trebuie să își facă cunoscute reciproc și în timp util, direct sau prin intermediul instanței, după caz, motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază pretențiile și apărările, fiind suficient să facă referire la ele prin concluziile finale;
- d) părțile au dreptul de a discuta și argumenta orice chestiune de fapt sau de drept invocată în cursul procesului de către orice participant la proces, inclusiv de către instanță din oficiu.

2. Potrivit principiului rolului judecătorului în aflarea adevărului:

- a) judecătorul poate invoca din oficiu încălcarea normelor juridice de ordine publică, mai puțin nulitatea absolută;
- b) judecătorul trebuie să se pronunțe asupra a tot ceea ce s-a cerut, fără a depăși limitele investiției, în afară de cazurile în care legea ar dispune altfel;
- c) judecătorul trebuie să se pronunțe asupra a tot ceea ce s-a cerut, fără însă a depăși limitele investiției, fără nicio excepție;
- d) judecătorul dă sau restabilește calificarea juridică a actelor sau faptelor deduse judecătii, doar la solicitarea părților.

3. În ceea ce privește acțiunea civilă:

- a) interesul, ca și condiție de exercitare a acesteia, trebuie să fie întotdeauna născut și actual;
- b) lipsa calității procesuale a autorului atrage respingerea acțiunii ca fiind formulată de o persoană fără calitate;
- c) autorul trebuie să aibă capacitate procesuală de folosință, sub sancțiunea nulității relative a cererii formulate de acesta;
- d) calitatea de parte ca o condiție de exercitare a acesteia, nu se poate transmite.

4. Orice cerere poate fi formulată și susținută numai dacă autorul acesteia îndeplinește, cumulativ, următoarele condiții:

- a) calitatea și capacitatea procesuală;
- b) cauza, calitatea și capacitatea procesuală;
- c) cauză, obiect, interes;
- d) are capacitate procesuală, în condițiile legii, are calitate procesuală, formulează o pretenție, justifică un interes.

5. Judecătorul se află într-un caz de incompatibilitate absolută atunci când:

- a) există împrejurări care fac justificată temerea că el, soțul său, ascendenții ori descendenții lor sau afinii lor, după caz, au un interes în legătură cu pricina care se judecă;
- b) soțul sau fostul său soț este rudă ori afîn până la gradul al patrulea inclusiv cu vreuna dintre părți;
- c) soțul, o rudă ori un afîn al său până la gradul al patrulea inclusiv a reprezentat sau a asistat partea în aceeași pricină înaintea altei instanțe;
- d) a pronunțat o încheiere interlocutorie prin care s-a soluționat cauza și este chemat să judece aceeași pricină în apel sau recurs, cu excepția cazului în care este chemat să se pronunțe asupra altor chestiuni decât cele dezlegate de instanța de apel sau, după caz, de recurs;

6. Judecătorul aflat într-o situație de incompatibilitate:

- a) dacă știe că există un motiv de incompatibilitate în privința sa, este obligat să se abțină de la judecarea pricinii;
- b) poate fi recuzat de oricare dintre părți după începerea dezbaterilor, chiar și pentru motive pe care le-a cunoscut înainte de începerea oricărei dezbateri;
- c) poate fi recuzat, chiar dacă nu face parte din completul de judecată căruia pricina i-a fost repartizată pentru soluționare;
- d) ca regulă, poate fi recuzat de către oricare dintre părți și după închiderea dezbaterilor în fond.

7. Cererea de recuzare:

- a) se poate formula doar în scris, arătându-se cazul de incompatibilitate și probele de care partea înțelege să se folosească;

- b) se va judeca de către instanța ierarhic superioară când, din pricina recuzării, nu se poate alcătui completul de judecată;
- c) determină suspendarea judecării, spre deosebire de declarația de abținere;
- d) este respinsă ca neîntemeiată dacă este formulată după începerea oricărei dezbateri.

8. Declarația de abținere:

- a) se soluționează doar în cazul în care cererea de recuzare este respinsă;
- b) indiferent de motivul acesteia, va fi respinsă în caz de admitere a cererii de recuzare, prin aceeași încheiere, ca rămasă fără obiect;
- c) nu determină suspendarea judecării, spre deosebire de cererea de recuzare;
- d) poate fi formulată de judecătorul care a fost recuzat și se va soluționa cu prioritate față de cererea de recuzare.

9. În cazul coparticipării procesuale:

- a) mai multe persoane pot fi împreună reclamante sau pârâte, doar dacă obiectul procesului este un drept ori o obligație comună;
- b) mai multe persoane pot fi împreună reclamante sau pârâte, doar dacă drepturile sau obligațiile lor au aceeași cauză;
- c) actele de procedură, apărările și concluziile unuia dintre reclamanți sau pârâți le profită și celorlalți, în toate situațiile;
- d) dacă prin natura raportului juridic sau în temeiul unei dispoziții a legii, efectele hotărârii se întind asupra tuturor reclamanților ori pârâților, actele de procedură îndeplinite numai de unii dintre ei sau termenele încuviințate numai unora dintre ei pentru îndeplinirea actelor de procedură profită și celorlalți.

10. Spre deosebire de cererea de intervenție accesorie:

- a) cererea de intervenție principală poate fi făcută până la închiderea dezbaterilor, în tot cursul judecării, chiar și în căile extraordinare de atac;
- b) cererea de intervenție principală se poate admite în principiu de către instanță prin încheiere interlocutorie;
- c) judecarea cererii de intervenție principală poate fi disjunsă pentru a fi judecată separat;

- d) în cazul cererii de intervenție principală, după admiterea în principiu, părțile nu sunt obligate să depună întâmpinare.

11. Cererea de intervenție voluntară principală:

- a) va fi judecată chiar dacă judecarea cererii principale s-a stins prin unul dintre modurile prevăzute de lege;
- b) nu se judecă odată cu cererea principală, instanța fiind obligată să dispună disjungerea ei pentru a fi judecată separat;
- c) se va judeca separat de cererea principală, instanța fiind obligată să dispună disjungerea ei atunci când judecarea cererii de intervenție ar fi întârziată de cererea principală;
- d) poate fi făcută până la încheierea dezbaterilor, în tot cursul judecății, chiar și în căile extraordinare de atac.

12. În ce privește intervenția forțată:

- a) chematul în garanție nu poate să cheme în garanție o altă persoană;
- b) spre deosebire de cererea de chemare în garanție, chemarea în judecată a altei persoane poate fi făcută atât de reclamant, cât și de intervenientul principal și se va depune cel mai târziu până la terminarea cercetării procesului înaintea primei instanțe;
- c) în cazurile expres prevăzute de lege, precum și în procedura necontencioasă, judecătorul va putea dispune din oficiu introducerea în cauză a altor persoane, chiar dacă părțile se împotrivesc;
- d) cererea de arătare a titularului dreptului va fi motivată și se va depune înaintea primei instanțe în termenul prevăzut de lege pentru depunerea întâmpinării, chiar dacă aceasta nu e obligatorie.

13. Judecătoria nu judecă:

- a) în primă instanță, toate cererile care nu sunt date prin lege în competența altor instanțe;
- b) cererile date de Codul civil în competența instanței de tutelă și de familie, în afară de cazurile în care prin lege se prevede în mod expres altfel;
- c) cererile în materie de moștenire, indiferent de valoare;
- d) cererile privind uzucapiunea, indiferent de valoare;

14. Tribunalul judecă:

- a) orice cereri evaluabile în bani în valoare de până la 200.000 lei inclusiv, indiferent de calitatea părților, profesioniști sau neprofesioniști;
- b) ca instanțe de recurs, recursurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătoria, care, potrivit legii, nu sunt supuse apelului și în orice alte cazuri expres prevăzute de lege;
- c) în primă instanță, cererile în materie de contencios administrativ și fiscal, potrivit legii speciale;
- d) cererile în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor probleme de drept;

15. Înalta Curte de Casație și Justiție nu judecă:

- a) recursurile declarate împotriva hotărârilor curților de apel, precum și a altor hotărâri, în cazurile prevăzute de lege;
- b) recursurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de tribunale în apel sau împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță de tribunale;
- c) recursurile în interesul legii;
- d) cererile în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor probleme de drept.

16. În ceea ce privește competența după materie și valoare, este adevărat că:

- a) în cazul mai multor capete principale de cerere competența se stabilește în raport cu valoarea sau, după caz, cu natura ori obiectul tuturor pretențiilor cumulate;
- b) pentru stabilirea valorii se vor avea în vedere accesoriile pretenției principale, precum și dobânzile, penalitățile, fructele, cheltuielile sau altele asemenea, indiferent de data scadenței;
- c) judecătoria judecă în primă instanță cererile de evacuare, cererile de declarare judecătorească a morții unei persoane, cererile în materie de moștenire indiferent de valoare, precum și orice alte cereri evaluabile în bani în valoarea de până la 200.000 lei inclusiv;
- d) în materia contenciosului administrativ și fiscal competența în primă instanță conform dreptului comun aparține judecătoriei.

17. În materia competenței teritoriale:

- a) în materie de asigurări, cererea privitoare la despăgubiri se va putea face doar la instanța de la domiciliul sau sediul asiguratului;
- b) dacă un pârât a fost chemat în judecată doar în scopul sesizării instanței competente pentru el, oricare dintre pârâți poate invoca necompetența la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe;
- c) cererea de chemare în judecată împotriva unei entități cu personalitate juridică se va introduce la instanța competentă pentru persoana căreia, potrivit înțelegerii dintre membri, i s-a încredințat conducerea sau administrarea acesteia;
- d) cererile privitoare la drepturile reale imobiliare se introduc numai la instanța în a cărei circumscripție se află domiciliul pârâtului.

18. În privința cererilor privitoare la imobile:

- a) cererile privitoare la drepturile reale imobiliare se introduc numai la instanța în a cărei circumscripție este situat imobilul;
- b) când imobilul este situat în circumscripțiile mai multor instanțe, cererea se va face la instanța domiciliului sau reședinței pârâtului, chiar dacă aceasta nu se află în vreuna dintre aceste circumscripții;
- c) când imobilul este situat în circumscripțiile mai multor instanțe, cererea se va face doar la instanța domiciliului sau reședinței reclamantului, dacă aceasta se află în vreuna dintre aceste circumscripții;
- d) în cazul acțiunilor posesorii, acțiunilor în grănițuire, acțiunilor privitoare la îngrădirile dreptului de proprietate imobiliară, cererile se introduc numai la instanța domiciliului sau reședinței pârâtului.

19. Sunt de competență exclusivă:

- a) cererile formulate de un consumator împotriva unui profesionist;
- b) cererile îndreptate împotriva autorităților și instituțiilor centrale sau locale;
- c) cererile privitoare la insolvență sau concordatul preventiv;
- d) cererile în materie de asigurări;

20. În ceea ce privește alegerea competenței:

- a) dacă un judecător are calitatea de reclamant într-o cauză de competența instanței la care își desfășoară activitatea, poate sesiza această instanță cu o cerere de chemare în judecată;
- b) dacă un judecător are calitatea de reclamant într-o cauză de competența unei instanțe inferioare în raport cu instanța la care își desfășoară activitatea, poate sesiza această instanță cu o cerere de chemare în judecată;
- c) dacă un judecător are calitatea de reclamant într-o cauză de competența instanței la care își desfășoară activitatea, va sesiza una dintre instanțele judecătorești de același grad aflate în circumscripția oricăreia dintre curțile de apel învecinate cu curtea de apel în a cărei circumscripție se află instanța la care își desfășoară activitatea;
- d) dacă un judecător are calitatea de reclamant într-o cauză de competența instanței la care își desfășoară activitatea, nu va putea sesiza una dintre instanțele judecătorești de același grad aflate în circumscripția oricăreia dintre curțile de apel învecinate cu curtea de apel în a cărei circumscripție se află instanța la care își desfășoară activitatea.

21. Necompetența este de ordine privată:

- a) în cazul încălcării competenței generale, când procesul nu este de competența instanțelor judecătorești;
- b) în cazul încălcării competenței materiale, când procesul este de competența unei instanțe de alt grad sau de competența unei alte secții sau altui complet specializat;
- c) în cazul încălcării competenței teritoriale exclusive, când procesul este de competența unei alte instanțe de același grad și părțile nu o pot înlătura;
- d) în cazul încălcării competenței teritoriale, în afară de cazul când această competență este exclusivă.

22. Excepția de incompetență:

- a) nu e de ordine publică în cazul încălcării competenței materiale;
- b) teritorială exclusivă trebuie invocată de părți ori de judecător la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe și pot pune concluzii;
- c) este doar de ordine publică;
- d) fiind o excepție de ordine publică, poate fi invocată de terți în orice stare a pricinii.

23. Conflictul de competență:

- a) nu există când două sau mai multe instanțe se declară deopotrivă competente să judece același proces;
- b) nu există când două sau mai multe instanțe și-au declinat reciproc competența de a judeca același proces sau, în cazul declinărilor succesive, dacă ultima instanță investită își declină la rândul său competența în favoarea uneia dintre instanțele care anterior s-au declarat incompetente;
- c) nu se poate crea cu Înalta Curte de Casație și Justiție;
- d) ivit între o instanță judecătorească și un alt organ cu activitate jurisdicțională se rezolvă de instanța judecătorească aflată în conflict.

24. Excepția litispendenței:

- a) este de ordine publică;
- b) sancționează pronunțarea unor hotărâri diferite;
- c) încheierea prin care s-a soluționat excepția este lipsită de cale de atac;
- d) poate fi invocată de părți sau de instanță din oficiu în orice stare a procesului în fața instanțelor de fond, asemeni excepției conexității.

25. Excepția litispendenței:

- a) poate fi invocată de părți sau de instanță din oficiu în orice stare a procesului, chiar și în căile extraordinare de atac;
- b) se invocă înaintea instanței sesizate ulterior, când instanțele sunt de același grad;
- c) se invocă înaintea instanței primei instanțe sesizate, când instanțele sunt de același grad;
- d) se soluționează prin încheiere, care poate fi atacată doar pe cale separată.

26. Excepția conexității:

- a) nu poate fi invocată de către instanță din oficiu, în nicio situație;
- b) în cazul admiterii, dosarul va fi trimis primei instanțe, în toate cazurile;
- c) poate fi invocată de părți sau din oficiu cel mai târziu la primul termen de judecată înaintea instanței ulterior sesizate, care, prin încheiere, se va pronunța asupra excepției;
- d) în cazul admiterii, procesele conexe nu mai pot fi disjuncte și judecate separat.

27. Excepția conexității, spre deosebire de excepția de litispendență:

- a) se poate invoca doar în fața instanței ulterior sesizate;
- b) poate fi invocată și din oficiu;
- c) poate fi invocată în orice stare a procesului în fața instanțelor de fond;
- d) poate fi invocată dacă una dintre pricini se află în faza recursului.

28. În materia strămutării:

- a) cererea de strămutare suspendă obligatoriu judecarea procesului;
- b) încheierea de respingere se poate atac doar cu apel;
- c) instanțele competente să soluționeze cererile de strămutare sunt: tribunalul, curtea de apel, Înalta Curte de Casație și Justiție;
- d) strămutarea pe motiv de bănuială legitimă sau de siguranță publică se poate cere în orice fază a procesului.

29. Excepția strămutării:

- a) se soluționează de către curtea de apel, în toate cazurile;
- b) se soluționează de către Înalta Curte de Casație și Justiție, în toate cazurile;
- c) pentru motiv de siguranță publică, poate fi invocată de către orice parte interesată;
- d) întemeiată pe motiv de siguranță publică, numai de către procurorul general de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

30. Nulitatea actului de procedură:

- a) nu poate fi acoperită în situația în care vătămarea subzistă;
- b) este relativă atunci când cerința nerespectată este instituită printr-o normă care ocrotește un interes public;
- c) are ca efect desființarea, în tot sau în parte a acestuia pentru viitor;
- d) împiedică faptul ca acesta să producă alte efecte juridice decât cele care decurg din natura lui proprie.

31. În materia nulității actelor de procedură:

- a) nulitatea relativă nu poate fi invocată direct ca motiv de apel sau recurs dacă intervine la ultimul termen de judecată, iar partea nu e prezentă;
- b) nulitatea absolută poate fi invocată de orice parte din proces, de judecător, sau după caz, de procuror, în orice stare a judecării cauzei, cu excepția cazului în care legea prevede altfel;
- c) partea interesată poate renunța la dreptul de a invoca nulitatea relativă doar printr-o mențiune expresă;
- d) excepția nulității în cursul procesului se respinge prin încheiere preparatorie.

32. Termenele procedurale:

- a) încep să curgă întotdeauna de la data comunicării actelor de procedură, fără excepții;
- b) se clasifică după durata lor în termene pe: ore, zile, săptămâni, luni, ani;
- c) se clasifică după caracterul lor în termene imperative (dilatorii) și prohibitive (peremptorii);
- d) sunt stabilite doar de lege.

33. Tribunalul judecă:

- a) cererile referitoare la înregistrările în registrele de stare civilă;
- b) cererile posesorii;
- c) cererile de evacuare;
- d) în primă instanță, toate cererile care nu sunt date prin lege în competența altor instanțe.

34. Curtea de apel judecă, în primă instanță:

- a) toate cererile care nu sunt date expres prin lege în competența altor instanțe;
- b) toate cererile în materie de contencios administrativ și fiscal, potrivit legii speciale;
- c) toate cererile evaluabile în bani în valoare de peste 200.000 lei;
- d) toate cererile de împărțeață judiciară.

35. Conflictul de competență:

- a) este pozitiv atunci când două secții își declină reciproc competența;
- b) este negativ atunci când două instanțe se declară deopotrivă competente;

- c) pozitiv între o judecătorie și un tribunal se soluționează de instanța imediat superioară și comună instanțelor aflate în conflict;
- d) între Înalta Curte de Casație și Justiție și Curtea de Apel București se soluționează de Completul de 5 judecători.

36. Când se pune în discuție din oficiu sau la cererea părților competența instanței:

- a) aceasta va soluționa excepția necompetenței prin hotărârea asupra fondului;
- b) aceasta este obligată să se pronunțe asupra excepției de necompetență până cel târziu la închiderea dezbaterilor, dar poate administra probatoriul în același timp;
- c) la primul termen judecătorul este obligat să verifice și să stabilească dacă instanța este competentă general, material și teritorial;
- d) în cazul în care instanța se declară necompetentă, dosarul este trimis instanței judecătorești superioare.

37. Atrage nulitatea cererii de chemare în judecată:

- a) lipsa obiectului;
- b) lipsa motivelor de drept;
- c) lipsa codului numeric personal al pârâtului;
- d) lipsa contului bancar al reclamantului.

38. În procedura regularizării cererii de chemare în judecată:

- a) reclamantul va remedia lipsurile în termen de cel mult 30 de zile de la primirea comunicării, sub sancțiunea nulității condiționate de vătămare;
- b) reclamantul poate formula apel împotriva încheierii de anulare în termen de 15 zile de la data comunicării încheierii;
- c) completul căruia i-a fost repartizată cererea de chemare în judecată, dacă nu este competent dispune prin încheiere trimiterea dosarului completului specializat competent sau, după caz, secției specializate competente din cadrul instanței sesizate;
- d) cererea de reexaminare se soluționează prin încheiere definitivă în ședință publică, cu citarea părților.

39. Modificarea cererii de chemare în judecată:

- a) poate interveni numai până la primul termen la care pârâtul este legal citat;
- b) poate interveni numai până la primul termen la care reclamantul este legal citat;
- c) poate interveni oricând în cursul procesului când se înlocuiește o cerere în constatare printr-o cerere în realizare a dreptului, chiar dacă cererea în constatare nu e admisibilă;
- d) nu poate interveni niciodată peste termenul legal imperativ.

40. Întâmpinarea:

- a) este întotdeauna obligatorie;
- b) se comunică reclamantului, dacă legea nu prevede altfel;
- c) nu este scutită de taxă de timbru, cu excepțiile prevăzute de lege;
- d) nedepusă în termenul prevăzut de lege atrage decăderea pârâtului din dreptul de a mai propune probe și de a invoca orice excepții, inclusiv celor de ordine publică;

41. Cererea reconvențională:

- a) se depune, sub sancțiunea decăderii, odată cu întâmpinarea sau, dacă pârâtul nu este obligat la întâmpinare, cel mai târziu la primul termen de judecată;
- b) de regulă, nu se comunică reclamantului;
- c) nu poate fi disjunsă de judecarea cererii principale în nicio situație;
- d) este obligatorie și este scutită de taxă de timbru.

42. Încheierea:

- a) prin care instanța respinge excepția necompetenței materiale, de regulă, nu are caracter interlocutoriu;
- b) este un act de procedură care are forța probantă a unui început de dovadă scrisă;
- c) se redactează de greșier în cel mult 3 zile de la data ședinței de judecată;
- d) se semnează și de procuror când participă la judecată.

43. Este definitivă:

- a) hotărârea prin care se constată că a intervenit perimarea;
- b) hotărârea prin care se constată renunțarea la judecată în fața unei secții a ÎCCJ;

- c) hotărârea prin care se constată renunțarea la dreptul pretins în fața unei secții a ÎCCJ.
- d) hotărârea pronunțată în revizuire, pentru hotărâri potrivnice;

44. Excepțiile procesuale:

- a) se clasifică în absolute și relative după natura interesului ocrotit prin norma a cărei încălcare se invocă pe calea excepției;
- b) pot fi unite cu fondul cauzei numai dacă pentru judecarea lor este necesar să se administreze dovezi asemănătoare ca și pentru finalizarea etapei cercetării procesului sau, după caz, pentru soluționarea fondului;
- c) relative pot fi invocate de partea care justifică un interes, cel mai târziu la primul termen de judecată după săvârșirea neregularității procedurale, în etapa cercetării procesului, chiar și după închiderea dezbaterilor în fond;
- d) absolute nu pot fi ridicate înaintea instanței de recurs în nicio situație;

45. Sunt excepții care încep printr-un efect dilatoriu și tind spre un efect peremptoriu:

- a) excepția de necompetență;
- b) excepția lipsei dovezii calității de reprezentant;
- c) excepția lipsei de interes;
- d) excepția lipsei calității procesuale.

46. În ceea ce privește probele:

- a) acestea se propun de către reclamant prin cererea de chemare în judecată, iar de către pârât prin întâmpinare, sub sancțiunea nulității dacă legea nu dispune altfel;
- b) dacă nu sunt îndestulătoare instanța poate dispune administrarea altor probe, pe care le poate ordona chiar dacă părțile se împotrivesc, însă doar după punerea în discuție a părților;
- c) administrarea lor se face în camera de consiliu, dacă legea nu dispune altfel;
- d) instanța nu mai poate reveni în nicio situație asupra probelor încuviințate.

47. Dacă una dintre părți renunță la o probă:

- a) cealaltă parte nu și-o poate însuși;
- b) instanța va putea să o administreze din oficiu;

- c) este necesar acordul expres al ambelor părți;
- d) este necesară înlocuirea probei la care se renunță cu o altă probă.

48. Înscrișul:

- a) autentic face deplină dovadă, față de orice persoană, până la declararea sa ca fals, cu privire la constatările făcute personal de către cel care a autentificat înscrișul, în condițiile legii;
- b) autentic nul absolut face deplină dovadă ca început de dovadă scrisă dacă este semnat de părți;
- c) sub semnătură privată care nu îndeplinește cerințele prevăzute de lege nu poate fi socotit nici ca început de dovadă scrisă;
- d) autentic care este întocmit fără respectarea formelor prevăzute pentru încheierea sa valabilă ori de o persoană incompatibilă este lovit de nulitate relativă.

49. Proba cu martori:

- a) este admisibilă în cazul în care legea cere forma scrisă pentru validitatea actului juridic a cărui dovadă se cere;
- b) nu este admisibilă dacă valoarea obiectului actului juridic a cărui dovadă se cere, este mai mică de 250 lei;
- c) e inadmisibilă dacă legea cere forma scrisă pentru dovedirea unui act juridic, chiar și atunci când părțile convin tacit să folosească această probă numai privitor la drepturile de care ele pot să dispună;
- d) va fi administrată potrivit legii în vigoare la data administrării ei.

50. Nu poate fi ascultat ca martor:

- a) Concubinul uneia dintre părți;
- b) Medicul uneia dintre părți;
- c) avocatul;
- d) verișorul uneia dintre părți.

51. Nu este scutit de a fi martor:

- a) Preotul cu privire la faptele de care au luat cunoștință în cadrul serviciului ori în exercitarea profesiei;
- b) Judecătorul cu privire la faptele de care au luat cunoștință în cadrul serviciului ori în exercitarea profesiei;
- c) asistentul medical cu privire la faptele de care au luat cunoștință în cadrul serviciului ori în exercitarea profesiei lor;
- d) persoana condamnată pentru mărturie mincinoasă.

52. Presumțiile:

- a) sunt consecințele pe care legea sau judecătorul le trage dintr-un fapt cunoscut spre a stabili un fapt necunoscut;
- b) sunt doar judiciare și relative;
- c) sunt doar judiciare și absolute;
- d) judiciare sunt cele care izvorăsc din lege.

53. Este adevărat că:

- a) cercetarea la fața locului se face fără citarea părților;
- b) mărturisirea extrajudiciară poate fi invocată și în cazurile în care proba cu martori nu este admisă;
- c) experții pot fi recuzați pentru aceleași motive ca judecătorii, însă nu în aceleași condiții;
- d) dacă partea, fără motive temeinice, refuză să răspundă la interogatoriu sau nu se înfățișează, instanța va socoti automat aceste împrejurări ca o mărturisire deplină ori numai ca un început de dovadă în folosul aceluia care a propus interogatoriul.

54. Nu este adevărat că:

- a) pentru sumele datorate periodic, instanța îl va putea obliga pe pârât, la cererea reclamantului, după achitarea taxelor de timbru, potrivit legii, și la plata sumelor devenite exigibile după introducerea cererii;
- b) dacă în timpul deliberării, instanța găsește că sunt necesare probe sau lămuriri noi va dispune repunerea pe rol a cauzei cu citarea părților;

- c) data hotărârii este aceea la care minuta este pronunțată, potrivit legii;
- d) instanța poate acorda termen de grație debitorului chiar dacă acesta fusese pus în întârziere de către creditor să execute și nu a făcut-o.

55. Identificați afirmația eronată:

- a) deliberarea are caracter secret în toate cazurile;
- b) deliberarea, de regulă, se finalizează în aceeași zi în care s-au desfășurat dezbaterile;
- c) hotărârea membrilor completului de judecată se ia, prin excepție, cu unanimitate;
- d) înainte de a se lua hotărârea, instanța întocmește minuta care va cuprinde soluția și care arată, când este cazul, opinia separată a judecătorilor aflați în minoritate.

56. Spre deosebire de renunțarea la judecată, renunțarea la dreptul pretins:

- a) este un act de dispoziție;
- b) nu poate fi efectuată prin declarație verbală în fața instanței de judecată;
- c) nu necesită acordul tacit sau expres al părâtului, în situația în care intervine ulterior primului termen la care părțile sunt legal citate;
- d) se constată prin hotărâre.

57. Suspendarea procesului:

- a) intervine când niciuna dintre părți, nelegal citate, nu se înfățișează la strigarea cauzei;
- b) intervine de drept când persoana juridică este dizolvată, până la desemnarea lichidatorului;
- c) este dispusă de instanță prin încheiere nesupusă niciunei căi de atac;
- d) este facultativă până la soluționarea declarației de abținere.

58. Perimarea:

- a) lipsește de efect toate actele de procedură făcute în acea instanță;
- b) operează doar prin invocarea excepției perimării de către reclamant;
- c) presupune, în toate cazurile, pasivitatea culpabilă a părților, fiind o sancțiune de drept procesual, însă nu produce efecte împotriva incapabililor;
- d) cererii de chemare în judecată intervine în 3 luni de la ultimul act de procedură îndeplinit de părți sau de instanță.

59. Identificați varianta corectă privind excepția autorității de lucru judecat:

- a) poate fi invocată în orice stare a procesului, chiar și înaintea instanței de recurs;
- b) nu poate fi invocată de instanță din oficiu, fiind o excepție de ordine privată;
- c) poate fi invocată în orice stare a procesului, mai puțin înaintea instanței de recurs;
- d) invocată de pârât nu îi poate crea în propria cale de atac o situație mai rea decât aceea din hotărârea atacată.

60. Indicați varianta care nu este falsă:

- a) hotărârea prin care se consfințește tranzacția părților nu are nicio cale de atac;
- b) tranzacția va fi încheiată în formă scrisă și va alcătui dispozitivul hotărârii;
- c) părțile se pot înfățișa exclusiv până la primul termen, chiar fără să fi fost citate, pentru a cere să se dea o hotărâre care să consfințească tranzacția lor;
- d) hotărârea prin care se consfințește tranzacția părților poate fi atacată cu apel la instanța ierarhic superioară.

61. În privința cheltuielilor de judecată:

- a) instanța nu poate, chiar și motivat, să reducă onorariile avocaților;
- b) pârâtul care a recunoscut, la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate, pretențiile reclamantului nu va putea fi obligat la plata cheltuielilor de judecată, cu excepția cazului în care, prealabil pornirii procesului, a fost pus în întârziere de către reclamant sau se afla de drept în întârziere;
- c) instanța poate, chiar și din oficiu, să reducă plata sumelor cuvenite martorilor pentru deplasare și pierderile cauzate de necesitatea prezenței la proces;
- d) partea care pierde procesul va fi obligată automat la plata cheltuielilor de judecată către partea care a câștigat.

62. În ce privește căile de atac, care din următoarele afirmații este falsă:

- a) achiesarea poate fi expresă sau tacită, totală sau parțială;

- b) în cazul în care prin aceeași hotărâre au fost soluționate mai multe capete de cerere principale, dintre care unele sunt supuse apelului, iar altele recursului, hotărârea în întregul ei este supusă apelului, iar hotărârea dată în apel este supusă recursului;
- c) căile extraordinare de atac pot fi exercitate și concomitent, în condițiile legii;
- d) apelul este o cale extraordinară de atac, de reformare, devolutivă, suspensivă de executare.

63. Este adevărată următoarea afirmație:

- a) citarea este facultativă, la aprecierea instanței;
- b) citarea este obligatorie, instanța neputând hotărî asupra unei cereri dacă părțile nu au fost legal citate;
- c) citarea este facultativă, la aprecierea părților;
- d) citarea este obligatorie numai în fața primei instanțe.

64. Achiesarea:

- a) poate fi numai expresă;
- b) poate fi numai totală;
- c) nu poate fi tacită;
- d) condiționată, produce efecte numai dacă este acceptată expres de partea adversă.

65. Hotărârea:

- a) nu se comunică părților, putând fi consultată la dosarul cauzei;
- b) se comunică părților în original;
- c) se va comunica părților din oficiu, în copie, chiar dacă este definitivă;
- d) se comunică părților numai la cerere.

66. Lămurirea hotărârii și înlăturarea dispozițiilor contradictorii:

- a) se realizează de către instanța care a pronunțat hotărârea, din oficiu;
- b) se poate cere pentru a lămuri dispozitivul sau a înlătura dispozițiile contradictorii din dispozitiv;
- c) se poate cere și pentru a înlătura neconcordanța dintre considerente și dispozitiv;
- d) se va realiza pe ambele exemplare ale hotărârii.

67. Instanța poate încuviința executarea provizorie a hotărârilor privitoare la:

- a) despăgubiri pentru accidente de muncă;
- b) hotărârile pronunțate în temeiul recunoașterii de către pârât a pretențiilor reclamantului;
- c) bunuri, ori de câte ori măsura este necesară în raport cu temeinicia vădită a dreptului;
- d) desființarea de construcții.

68. Se poate agrava situația părții în propria cale de atac:

- a) în orice situație în care partea adversă sau instanța invocă, din oficiu, o excepție absolută;
- b) dacă partea adversă sau instanța, din oficiu, invocă excepția lipsei calității procesuale;
- c) dacă partea adversă sau instanța, din oficiu, invocă excepția autorității de lucru judecat;
- d) dacă partea adversă sau instanța, din oficiu, invocă excepția lipsei capacității procesuale de folosință.

69. Nu poate fi invocată în apel, pentru prima dată:

- a) excepția lipsei calității procesuale active a reclamantului din fața primei instanțe;
- b) excepția lipsei dovezii calității de reprezentant înaintea primei instanțe;
- c) compensația legală;
- d) excepția lipsei capacității procesuale de exercițiu.

70. În ceea ce privește apelul, este adevărat că:

- a) apelul incident se depune la instanța a cărei hotărâre se atacă;
- b) apelul provocat de depune la instanța investită cu judecarea apelului;
- c) apelul principal se depune la instanța a cărei hotărâre se atacă, sub sancțiunea decăderii;
- d) apelul poate fi respins ca nemotivat.

71. Este adevărat că:

- a) apelul incident este limitat la obiectul apelului principal și nu poate viza alte soluții cuprinse în dispozitivul hotărârii atacate;
- b) în apel se poate schimba cauza sau obiectul cererii de chemare în judecată;
- c) în apel se pot formula pretenții noi;

d) în apel va putea fi invocată compensația legală, precum și dreptul de retenție.

72. Constituie motive de recurs:

- a) grava netemeinicie a hotărârilor pronunțate de către instanțele de fond;
- b) există hotărâri definitive potrivnice, date de instanțe de același grad, care încalcă autoritatea de lucru judecat;
- c) depășirea atribuțiilor puterii judecătorești de către instanță;
- d) participarea la judecata în primă instanță a unui judecător incompatibil, indiferent de cazul de incompatibilitate, chiar dacă nu a fost invocată în fața instanțelor de fond.

73. În calea de atac a recursului:

- a) casarea unei hotărâri se poate cere doar pentru motivele de nelegalitate prevăzute expres de lege;
- b) cererea va fi respinsă ca inadmisibilă în cazul în care aceasta nu este motivată;
- c) se poate administra proba cu interogatoriul;
- d) nu se poate dispune casarea hotărârii și trimiterea acesteia spre rejudecare.

74. Cererea de revizuire:

- a) suspendă executarea hotărârii a cărei revizuire se cere;
- b) va fi admisibilă, chiar dacă partea interesată nu a exercitat calea de atac a apelului;
- c) introdusă pe motivul existenței hotărârilor potrivnice, prevăzut la art. 509 alin. (1) pct. 8, prin care se solicită anularea primei hotărâri pronunțate, este admisibilă;
- d) poate fi introdusă pentru îndreptarea erorilor în legătură cu starea de fapt.

75. În materia procedurii necontencioase judiciare:

- a) apelul împotriva încheierii de primă instanță poate fi exercitat de către părțile citate la soluționarea cererii;
- b) cererea se judecă în ședință publică, cu citarea petentului și a persoanelor indicate în cerere;
- c) verificarea competenței, din oficiu, nu va viza și competența teritorială de ordine privată;
- d) încheierile pronunțate nu au autoritate de lucru judecat.

76. În cadrul procedurii speciale a ordonanței de plată:

- a) creditorul îi va comunica debitorului o somație prin care îi va pune în vedere să plătească suma datorată în termen de 15 zile de la primirea acesteia;
- b) calea de atac este întotdeauna apelul;
- c) calea de atac se va soluționa de către instanța superioară în grad;
- d) întâmpinarea nu este obligatorie.

77. Nu constituie titluri executorii:

- a) titlurile de credit;
- b) înscrisurile sub semnătură privată, înregistrate în registrele publice, în cazurile și condițiile prevăzute de lege;
- c) înscrisul autentificat de către notar, care constată o creanță lichidă, exigibilă și incertă;
- d) contractile de credit, încheiate de o instituție de credit.

78. Cererea de încuviințare a executării silite:

- a) se soluționează prin încheiere, care nu are autoritate de lucru judecat;
- b) în termen de maxim 3 zile de la înregistrarea cererii, creditorul va solicita încuviințarea executării;
- c) se soluționează prin hotărâre care, în caz de respingere, poate fi atacată numai cu apel, de către executorul judecătoresc;
- d) încheierea prin care instanța admite cererea de încuviințare a executării silite poate fi atacată de către debitor.

79. În ceea ce privește contestația la executare, este adevărat că:

- a) se va depune la instanța superioară în grad instanței de executare;
- b) întâmpinarea nu este obligatorie;
- c) până la soluționarea contestației se poate dispune suspendarea executării, cu condiția plății unei cauțiuni;
- d) se judecă conform procedurii de judecată a apelului

80. Cererea de sechestru asigurator:

- a) va fi soluționată prin încheiere, care se va comunica părților;
- b) poate fi soluționată doar de către instanța de la locul în care sunt situate bunurile;
- c) nu va putea fi încuviințată în lipsa unui proces de fond;
- d) se va introduce la instanța care este competentă să judece procesul în primă instanță.

DREPT PENAL – PARTEA GENERALĂ

1. Inacțiunea poate constitui element material al laturii obiective al unei infracțiuni comisive:

- a) în toate cazurile;
- b) când apreciază organele judiciare penale;
- c) numai în cazul în care există o obligație legală de a acționa;
- d) dacă există o obligație legală sau contractuală de a acționa, ori dacă autorul omisiunii, printr-o acțiune sau inacțiune anterioară, a creat pentru valoarea socială protejată o stare de pericol care a înlesnit producerea rezultatului.

2. Obiectul material este format din:

- a) mănunchiul de valori sociale de aceeași natură apărute prin norme penale;
- b) acțiunea sau inacțiunea incriminată;
- c) valoarea socială concretă căreia i se aduce atingere prin infracțiune;
- d) bunul, lucrul sau corpul persoanei împotriva căruia se îndreaptă acțiunea-inacțiunea incriminată și asupra căruia se răsfrâng urmările provocate.

3. Care elemente se regăsesc în latura subiectivă?

- a) elementul material și scopul;
- b) legătura de cauzalitate;
- c) mobilul;
- d) subiectul activ, subiectul pasiv, mobilul și scopul.

4. Obiectul juridic al unei infracțiuni îl constituie:

- a) bunul sustras sau distrus prin săvârșirea faptei;
- b) relațiile sociale vătămăte sau periclitate prin săvârșirea faptei;
- c) obiectivul urmărit de infractor prin săvârșirea faptei;
- d) acțiunea sau inacțiunea incriminată.

5. Subiect pasiv al unei infracțiuni poate fi:

- a) Persoana fizică sau juridică care a comis fapta prevăzută de legea penală;
- b) persoana fizică sau juridică împotriva căreia s-a îndreptat acțiunea sau inacțiunea incriminată;
- c) numai persoana juridică care a suferit un rău produs prin infracțiune;
- d) numai persoana fizică care a suferit un rău produs prin infracțiune.

6. Latura obiectivă a unei infracțiuni cuprinde:

- a) elementul material, vinovăția și raportul de cauzalitate;
- b) elementul material, urmarea imediată și raportul de cauzalitate;
- c) acțiunea sau inacțiunea, urmarea imediată și vinovăția;
- d) obiectul material, urmarea imediată și raportul de cauzalitate.

7. Prin verbum regens se înțelege:

- a) mobilul infracțiunii;
- b) scopul infracțiunii;
- c) elementul material;
- d) obiectul material.

8. Mobilul unei infracțiuni:

- a) desemnează acel sentiment care conduce la nașterea în mintea făptuitorului a ideii săvârșirii unei infracțiuni;
- b) desemnează finalitatea urmărită de făptuitor prin săvârșirea infracțiunii;
- c) desemnează rezultatul produs prin săvârșirea acțiunii sau inacțiunii incriminate;
- d) desemnează atitudinea psihică a făptuitorului ce precede și însoțește fapta infracțională și urmările ei.

9. Sunt susceptibile de forma fapt epuizat:

- a) infracțiunile complexe;
- b) infracțiunile deviate;

- c) infracțiunile continue;
- d) infracțiunile simple.

10. Nu constituie forme ale infracțiunii intenționate după fazele de desfășurare:

- a) tentativa;
- b) luarea hotărârii de a săvârși infracțiunea;
- c) fapta consumată;
- d) fapta epuizată.

11. S-a reținut că inculpatul a aplicat victimei o puternică lovitură cu pumnul în față, astfel că aceasta a căzut și s-a lovit cu capul de asfalt. După trei zile de spitalizare, victima a fost externată, deoarece medicii au constatat că nu prezenta leziuni osoase; după alte două zile starea de sănătate s-a agravat ca urmare a loviturii primite, decedând la 12 zile de la agresiune. Astfel:

- a) există legătură de cauzalitate între acțiunea inculpatului și moartea victimei;
- b) nu există legătură de cauzalitate între acțiunea inculpatului și moartea victimei, deoarece medicii nu au stabilit un diagnostic corect;
- c) există legătură de cauzalitate numai între acțiunea inculpatului și vătămarea integrității victimei;
- d) fapta constituie o infracțiune continuă.

12. S-a reținut în sarcina lui I.E. faptul că, în scopul însușirii fără drept a roții unui autovehicul aparținând altei persoane, a montat un cric și a ridicat mașina, fiind surprins în acest moment și împiedicat să continue. Acțiunea inculpatului va fi considerată:

- a) acte de pregătire în vederea săvârșirii infracțiunii de furt;
- b) tentativă la infracțiunea de furt;
- c) fapta inculpatului nu are relevanță penală;
- d) faptă putativă.

13. Inculpatul a aplicat victimei numeroase lovituri cu un corp dur asupra capului, provocându-i leziuni majore, în urma cărora aceasta a decedat. Se va reține:

- a) săvârșirea faptei cu intenția de a ucide;
- b) săvârșirea faptei din culpă simplă;
- c) săvârșirea faptei din culpă cu prevedere;
- d) săvârșirea faptei cu intenție depășită.

14. Ca natură juridică, legitima apărare este:

- a) o cauză care exclude caracterul penal al faptei;
- b) o cauză de înlocuire a răspunderii penale;
- c) temei pentru dezincriminarea judiciară;
- d) o cauză de nepedepsire.

15. Instanța a condamnat pe inculpatul M. D. la pedeapsa închisorii de 6 ani pentru o infracțiune pedepsită de legea penală cu închisoare de la 1 la 15 ani. În timpul executării pedepsei, a intervenit o nouă lege care prevedea pentru aceeași faptă, pedeapsa închisorii de la 1 la 10 ani. În această situație instanța va putea să reducă pedeapsa pronunțată cu până la:

- a) 6 ani;
- b) nu se poate reduce pedeapsa definitivă aplicată;
- c) 3 ani;
- d) 4 ani.

16. În dreptul penal român, ultraactivitatea semnifică:

- a) aplicarea legii penale după ieșirea sa din vigoare, pentru fapte săvârșite după acest moment;
- b) aplicarea legii penale după ieșirea sa din vigoare, pentru fapte săvârșite în timpul cât legea era în vigoare;
- c) aplicarea legii penale după ieșirea sa din vigoare, atât pentru fapte săvârșite după acest moment, cât și pentru fapte săvârșite în timpul cât legea era în vigoare;
- d) aplicarea legii penale pentru fapte săvârșite înainte de intrarea sa în vigoare.

17. Conform principiului personalității legii penale:

- a) este necesară întotdeauna dubla incriminare pentru incidența acestui principiu;
- b) se aplică legea penală română infracțiunilor săvârșite în afara teritoriului țării, dacă făptuitorul este cetățean român sau persoană juridică română și sunt îndeplinite condiții alternative referitoare la dubla incriminare sau gravitatea infracțiunii;
- c) se aplică legea penală română infracțiunilor săvârșite în afara teritoriului țării, dacă făptuitorul este cetățean străin sau persoană juridică străină și sunt îndeplinite condiții alternative referitoare la dubla incriminare sau gravitatea infracțiunii;
- d) se aplică legea penală română infracțiunilor săvârșite pe teritoriul țării, dacă făptuitorul este cetățean român sau persoană juridică română și sunt îndeplinite condiții alternative referitoare la dubla incriminare sau gravitatea infracțiunii.

18. Legea penală română se poate aplica, conform principiului teritorialității:

- a) infracțiunilor săvârșite de cetățeni străini în sediul misiunilor diplomatice străine din România;
- b) infracțiunilor săvârșite de cetățeni străini în sediul misiunilor diplomatice românești din străinătate;
- c) infracțiunilor săvârșite în străinătate de cetățeni români sau persoane juridice române;
- d) infracțiunilor săvârșite la bordul navelor sau aeronavelor române aflate în afara apelor teritoriale sau a spațiului aerian al României.

19. Conform teoriei ubicuității, legea penală română se poate aplica:

- a) atunci când un act de complicitate sau instigare s-a comis pe teritoriul României, chiar dacă actele de executare și rezultatul infracțiunii s-au produs în străinătate;
- b) atunci când un act de executare și rezultatul s-au produs pe teritoriul alte țări;
- c) atunci când infracțiunea se săvârșește în totalitate pe teritoriul României;
- d) atunci când infracțiunea se săvârșește în totalitate pe teritoriul altui stat.

20. Principiile care guvernează aplicarea legii penale în timp sunt:

- a) retroactivitatea, personalitatea, neretroactivitatea, ultraactivitatea, activitatea;
- b) personalitatea, universalitatea, realitatea, teritorialitatea;

- c) universalitatea, neretroactivitatea, ultraactivitatea, teritorialitatea;
- d) ultraactivitatea, activitatea, retroactivitatea, neretroactivitatea.

21. Neretroactivitatea legii penale semnifică faptul că:

- a) legea penală se aplică infracțiunilor săvârșite în timpul cât ea este în vigoare
- b) legea penală nu se aplică faptelor săvârșite sub legea veche, dacă nu mai sunt prevăzute de lege nouă
- c) legea penală se aplică infracțiunilor săvârșite în timpul cât era în vigoare, chiar dacă fapta nu a fost urmărită sau judecată în acel interval de timp
- d) legea penală nu se aplică faptelor care, la data când au fost săvârșite, nu erau prevăzute ca infracțiuni

22. În cazul formelor vinovăției:

- a) intenția directă există atunci când făptuitorul prevede, nu urmărește, dar acceptă posibilitatea producerii rezultatului;
- b) ușurința există atunci când făptuitorul prevede rezultatul faptei sale, dar nu-l acceptă, socotind fără temei că nu se va produce;
- c) neglijența există atunci când făptuitorul prevede rezultatul faptei sale, dar nu-l acceptă, socotind fără temei că nu se va produce;
- d) intenția depășită există atunci când făptuitorul prevede și urmărește producerea rezultatului.

23. Există intenție indirectă ca formă a vinovăției, atunci când:

- a) făptuitorul prevede rezultatul faptei sale, nu-l acceptă, socotind fără temei că el nu se va produce;
- b) făptuitorul prevede rezultatul faptei sale și deși nu-l urmărește, acceptă posibilitatea producerii lui;
- c) nu prevede rezultatul faptei sale, deși trebuia și putea să-l prevadă;
- d) făptuitorul prevede, nu urmărește, dar acceptă posibilitatea producerii rezultatului, însă în realitate se produce un rezultat mai grav, care se datorează culpei făptuitorului.

24. Există culpă simplă sau neglijență ca formă a vinovăției atunci când:

- a) făptuitorul nu prevede rezultatul faptei sale, deși trebuia și putea să-l prevadă;
- b) făptuitorul prevede rezultatul faptei sale și deși nu-l urmărește, acceptă producerea lui;
- c) făptuitorul nu prevede rezultatul faptei sale și nici nu putea să-l prevadă;
- d) făptuitorul prevede rezultatul faptei sale, nu-l acceptă, socotind fără temei că el nu se va produce.

25. Cazul fortuit:

- a) este o cauză de nepedepsire;
- b) își extinde efectele asupra participanților;
- c) nu își extinde efectele asupra participanților;
- d) este o cauză justificativă.

26. Există tentativă perfectă:

- a) atunci când făptuitorul execută în întregime elementul material al laturii obiective a infracțiunii și cu toate acestea rezultatul urmărit nu se produce;
- b) atunci când făptuitorul începe executarea elementului material al laturii obiective a infracțiunii, însă pe parcursul desfășurării executarea este întreruptă și nu poate fi dus până la capăt;
- c) atunci când deși făptuitorul dispune de toate condițiile necesare sub aspectul mijloacelor ce vor fi folosite și al obiectului material al infracțiunii pentru ca infracțiunea proiectată să se consume, totuși imposibilitatea de consumare a infracțiunii este consecința modului cum a fost concepută executarea;
- d) atunci când făptuitorul execută în întregime elementul material al laturii obiective a infracțiunii însă rezultatul se produce după un anumit interval de timp.

27. Constituie forme ale unității naturale de infracțiune:

- a) infracțiunea continuă, infracțiunea continuată, infracțiunea complexă;
- b) infracțiunea deviată, infracțiunea progresivă, infracțiunea de obicei;
- c) infracțiunea simplă, infracțiunea de obicei, infracțiunea continuată;
- d) infracțiunea continuă, infracțiunea simplă, infracțiunea deviată.

28. Dacă activitatea infracțională continuă este începută de subiect înaintea împlinirii vârstei de 14 ani și continuă până după ce acesta a devenit major:

- a) nu va răspunde penal, deoarece a început activitatea infracțională înainte de împlinirea vârstei de 14 ani;
- b) va răspunde penal doar pentru activitatea infracțională desfășurată după împlinirea vârstei de 18 ani, până în momentul descoperirii;
- c) va răspunde pentru întreaga activitate infracțională desfășurată din momentul intervenției responsabilității penale, în calitate de infractor major, potrivit regulei unității ilicitului penal;
- d) va răspunde penal doar pentru activitatea infracțională desfășurată după împlinirea vârstei de 16 ani, până în momentul descoperirii.

29. Sub denumirea de „aberratio ictus“ este cunoscută:

- a) o variantă a infracțiunii deviate;
- b) o variantă a infracțiunii continuate;
- c) infracțiunea continuă;
- d) o variantă a infracțiunii complexe.

30. Infracțiunea de obicei se consideră consumată:

- a) la data sesizării organului de urmărire penală;
- b) la data săvârșirii primei acțiuni ce constituie elementul material al laturii obiective a infracțiunii;
- c) la data săvârșirii ultimei repetări a elementului material al laturii obiective a infracțiunii;
- d) atunci când fapta se repetă de un număr suficient de ori pentru a releva obiceiul sau îndeletnicirea.

31. În cazul aplicării concomitente a dispozițiilor cu privire la concurs de infracțiuni, pluralitate intermediară sau cauze de atenuare ori agravare a răspunderii penale:

- a) pedeapsa amenzii pentru persoana juridică poate fi sporită până la maximul general;

- b) pedeapsa amenzii pentru persoana juridică poate fi sporită cel mult până la maximul special;
- c) se aplică persoanei juridice regimul amenzii prevăzut de lege pentru persoana fizică;
- d) cauzele de agravare și atenuare nu produc efecte, anulându-se reciproc.

32. Aplicarea pedepselor complementare persoanei juridice:

- a) se dispune doar în mod obligatoriu;
- b) se poate dispune atât în mod obligatoriu cât și facultativ;
- c) nu presupune cu necesitate aplicarea pedepsei principale;
- d) nu se poate dispune în mod cumulativ.

33. Sunt circumstanțe agravante legale generale:

- a) săvârșirea faptei de două sau de mai multe persoane împreună;
- b) săvârșirea faptei de trei sau de mai multe persoane împreună;
- c) depășirea limitelor legitimei apărări sau ale stării de necesitate;
- d) săvârșirea infracțiunii prin folosirea de calități mincinoase.

34. Afișarea sau difuzarea hotărârii de condamnare:

- a) se realizează pe cheltuiala persoanei juridice condamnate;
- b) prin afișarea sau difuzarea hotărârii se poate dezvălui identitatea persoanei vătămate;
- c) nu poate fi aplicată persoanelor juridice care își desfășoară activitatea în domeniul presei;
- d) afișarea hotărârii de condamnare se realizează în extras, pentru o perioadă cuprinsă între 3 și 6 luni.

35. Circumstanțele agravante:

- a) dacă au caracter special, înlătură de la aplicare pe cele cu caracter general;
- b) au întotdeauna ca efect sporirea pedepsei peste maximul special al acesteia;
- c) își produc efectele succesiv în raport cu numărul acestora;
- d) au atât caracter legal, cât și judiciar.

36. În caz de concurs de infracțiuni săvârșite de un inculpat minor:

- a) i se pot aplica atât măsuri educative privative de libertate, cât și neprivative de libertate, concomitent, urmând să le execute pe toate succesiv;
- b) i se pot aplica atât măsuri educative privative de libertate, cât și neprivative de libertate, urmând să le execute pe toate concomitent;
- c) se stabilește și se ia o singură măsură educativă pentru toate faptele;
- d) se pot aplica numai măsuri educative privative de libertate.

37. Care este momentul începerii executării pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi:

- a) momentul în care pedeapsa principală a închisorii a fost în întregime executată sau considerată ca executată;
- b) momentul rămânării definitive a hotărârii de condamnare la pedeapsa închisorii;
- c) momentul pronunțării hotărârii de condamnare;
- d) momentul încarcerării condamnatului în penitenciar.

38. Instanța a reținut că, în noaptea de 19 noiembrie 2014, inculpații au pătruns prin escaladarea unei ferestre în locuința părții vătămate B.F., pe care au imobilizat-o și, prin exercitarea de violențe și amenințări, i-au sustras suma de 8.000 de lei. Instanța a dispus confiscarea sumei de bani. Soluția instanței este:

- a) greșită, deoarece sunt supuse confiscării doar sumele de bani care nu au fost restituite persoanei vătămate sau nu au servit la despăgubirea acesteia ;
- b) corectă, deoarece suma este dobândită în mod vădit prin săvârșirea infracțiunii de furt;
- c) greșită, pentru că în general sumele de bani nu pot fi obiect al confiscării speciale;
- d) corectă, deoarece suma de bani constituie produsul infracțiunii de furt.

39. Minorului care răspunde penal :

- a) i se pot aplica pedepse complementare;
- b) i se poate aplica pedeapsa detențiunii pe viață;
- c) i se poate aplica pedeapsa amenzii;
- d) nu i se poate aplica o pedeapsă.

40. În fapt s-a reținut că inculpatul G.D. fiind supus unui atac de natura celui care justifică o apărare legitimă în sensul dispozițiilor din art. 19 C. pen., a depășit limitele unei apărări proporționale cu gravitatea și împrejurările în care a avut loc atacul. În speță:

- a) fapta nu constituie infracțiune, în situația în care disproporția se datorează tulburării sau temerii, fiind incident excesul neimputabil.
- b) fapta nu constituie infracțiune, în situația în care disproporția se datorează altor motive decât tulburarea sau temerea, fiind incident excesul justificat.
- c) se impune reducerea sau înlocuirea pedepsei pentru inculpat, în situația în care disproporția se datorează tulburării sau temerii, fiind incident excesul scuzabil.
- d) se impune reducerea pedepsei pentru inculpat în orice situație.

41. În fapt, s-a reținut că o societate a fost constituită în scopul săvârșirii de infracțiuni, ceea ce s-a și realizat. În consecință, instanța a condamnat această societate la pedeapsa complementară a dizolvării. În speță:

- a) instanța putea să aplice pedeapsa complementară chiar fără pedeapsa principală, întrucât cele două sancțiuni au existență de sine stătătoare;
- b) s-ar fi putut aplica și pedeapsa complementară a afișării sau difuzării hotărârii de condamnare, numai dacă instanța ar fi considerat-o necesară;
- c) instanța nu a procedat în mod legal în ceea ce privește aplicarea sancțiunii pentru persoana juridică, dacă nu aplică și sancțiunea principală a amenzii;
- d) dizolvarea este legală chiar dacă societatea își desfășoară activitatea în domeniul presei.

42. S-a reținut că doi infractori majori împreună cu un minor au săvârșit infracțiunea de șantaj. În speță:

- a) se vor reține pentru majori circumstanțele agravante legale generale care se referă la săvârșirea faptei de trei sau de mai multe persoane împreună precum și la săvârșirea infracțiunii de către un infractor major, dacă aceasta a fost comisă împreună cu un minor, pedeapsa agravându-se succesiv;
- b) se vor reține pentru majori circumstanțele agravante legale generale care se referă la săvârșirea faptei de trei sau de mai multe persoane împreună precum și la săvârșirea

infracțiunii de către un infractor major, dacă aceasta a fost comisă împreună cu un minor, pedeapsa agravându-se o singură dată;

- c) se va reține doar circumstanța agravantă legală generală referitoare la săvârșirea infracțiunii de către un infractor major, dacă aceasta a fost comisă împreună cu un minor;
- d) se va reține doar circumstanța agravantă legală generală referitoare la săvârșirea faptei de trei sau mai multe persoane împreună.

43. Sunt supuse confiscării speciale:

- a) numai bunurile produse prin săvârșirea unei infracțiuni;
- b) bunurile care nu au fost folosite la săvârșirea unei infracțiuni, dar aparțin făptuitorului, dacă există presupunerea că le poate folosi pentru săvârșirea unei alte infracțiuni;
- c) bunurile a căror deținere este interzisă de lege, chiar dacă nu s-a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală;
- d) bunurile produse prin săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală.

44. În speță minora în vârstă de 14 ani a fost victima infracțiunii de înșelăciune (art.244 C.pen.), pentru care legea prevede că împăcarea produce efecte dacă:

- a) se face de către minor;
- b) se face de către părinții minorului;
- c) se face de către minor, cu consimțământul părinților;
- d) se face de către minor după stabilirea discernământului.

45. Stările de agravare a pedepsei:

- a) produc efecte fiecare în parte, acționând succesiv;
- b) produc o singură agravare indiferent câte se rețin în sarcina inculpatului;
- c) provoacă cel mult două agravări;
- d) pot determina aplicarea unei pedepse peste maximul general al acesteia.

46. Pentru a se putea dispune renunțarea la aplicarea pedepsei este necesar, între altele, ca pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită să fie închisoarea:

- a) de cel mult 5 ani;

- b) mai mare de 5 ani;
- c) de cel mult 7 ani;
- d) de 7 ani sau mai mare.

47. Constituie măsuri educative:

- a) consemnarea la sfârșit de săptămână;
- b) interzicerea dreptului de a se afla în anumite localități;
- c) interzicerea ocupării unei funcții sau a exercitării unei profesii;
- d) internarea medicală.

48. Grațierea este o:

- a) cauză care înlătură răspunderea penală;
- b) cauză care înlătură sau modifică executarea pedepsei;
- c) cauză care înlătură consecințele condamnării;
- d) cauză justificativă.

49. Prescripția executării pedepsei este o:

- a) cauză care înlătură răspunderea penală;
- b) cauză care înlătură sau modifică executarea pedepsei;
- c) cauză care înlătură consecințele condamnării;
- d) cauză justificativă.

50. Liberarea condiționată în cazul închisorii care nu depășește 10 ani poate fi dispusă, între altele, dacă cel condamnat a executat cel puțin:

- a) trei pătrimi din durata pedepsei;
- b) două treimi din durata pedepsei;
- c) jumătate din durata pedepsei;
- d) o pătrime din durata pedepsei.

DREPT PENAL – PARTEA SPECIALĂ

1. Omorul calificat se poate comite numai cu intenție directă în următoarele împrejurări:

- a) asupra unei femei gravide;
- b) din interes material;
- c) pentru a înlesni sau a ascunde săvârșirea altei infracțiuni;
- d) asupra a două sau mai multor persoane.

2. Elementul material al infracțiunii de omor se poate realiza:

- a) numai prin acte comisive;
- b) numai prin acte omisive;
- c) numai prin amenințarea subiectului pasiv;
- d) prin acte comisive sau omisive, în condițiile art. 17 C. pen.

3. Reprezintă o modalitate normativă a infracțiunii de omor calificat, omorul săvârșit în vreuna dintre următoarele împrejurări:

- a) profitând de starea de neputință a victimei de a se apăra;
- b) prin cruzimi;
- c) prin mijloace ce pun în pericol viața mai multor persoane;
- d) în public.

4. Pentru ca acțiunea de ucidere la cererea victimei să intre sub incidența art. 190 (uciderea la cererea victimei) este necesar, între altele, ca cererea acesteia să fie:

- a) implicită;
- b) serioasă;
- c) inconștientă;
- d) unică.

5. Retragera plângerii prealabile până la soluționarea definitivă a procesului penal

înlătură răspunderea penală dacă intervine în cazul infracțiunii de:

- a) loviri sau vătămări cauzatoare de moarte;
- b) lipsire de libertate în mod ilegal;
- c) vătămare corporală din culpă;
- d) șantaj.

6. Pluralitatea de subiecți pasivi nu afectează unitatea de infracțiune (fapta rămâne unică) în cazul:

- a) uciderii la cererea victimei;
- b) determinării sau înlesnirii sinuciderii;
- c) uciderii din culpă;
- d) lovirilor sau vătămarilor cauzatoare de moarte.

7. Pluralitatea de subiecți pasivi determină o pluralitate de fapte penale egală cu numărul acestora în cazul infracțiunilor de:

- a) omor calificat;
- b) ucidere din culpă;
- c) vătămare corporală;
- d) vătămare corporală din culpă.

8. Uciderea, în aceeași împrejurare, cu intenție, a două persoane reprezintă:

- a) două infracțiuni de omor simplu aflate în concurs;
- b) o infracțiune de omor;
- c) o infracțiune de omor calificat;
- d) o infracțiune de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte.

9. Uciderea nou-născutului săvârșită de către mamă, în condițiile art. 200, are ca element subiectiv:

- a) intenția directă sau indirectă;
- b) numai intenția indirectă;

- c) praeterintenția;
- d) culpa cu prevedere.

10. Tentativa se sancționează în cazul infracțiunii de:

- a) lovire sau alte violențe (art. 193);
- b) furt (art. 228);
- c) lovirile sau vătămrile cauzatoare de moarte (art. 195);
- d) uciderea ori vătămarea nou-născutului săvârșită de către mamă (art. 200).

11. Lipsirea de libertate în mod ilegal este mai gravă dacă este comisă:

- a) prin simulare de calități oficiale;
- b) de două persoane împreună;
- c) în timpul nopții;
- d) punând în pericol sănătatea sau viața victimei.

12. La infracțiunea de amenințare pedeapsa aplicată subiectului activ nu poate depăși:

- a) pedeapsa aplicată pentru infracțiunea care a format obiectul amenințării;
- b) minimul special prevăzut pentru infracțiunea care a format obiectul amenințării;
- c) maximul special prevăzut pentru infracțiunea care a format obiectul amenințării;
- d) închisoarea de 3 luni.

13. Tentativa este posibilă și se pedepsește la infracțiunea de:

- a) șantaj;
- b) vătămare corporală, în varianta de bază – art. 194 alin. (1);
- c) loviri sau vătămări cauzatoare de moarte;
- d) lipsire de libertate în mod ilegal, în varianta simplă – art. 205 alin. (1).

14. Tentativa este posibilă, dar nu se pedepsește la infracțiunea de:

- a) șantaj;
- b) lipsire de libertate în mod ilegal care are ca urmare moartea victimei – art. 205 alin. (4);
- c) loviri sau vătămări cauzatoare de moarte;

d) violul care a avut ca urmare moartea victimei.

15. Tentativa nu este posibilă și nu se pedepsește la infracțiunea de:

- a) determinare sau înlesnire a sinuciderii;
- b) vătămarea corporală din culpă;
- c) amenințare;
- d) ucidere ori vătămare a nou-născutului.

16. Dobândirea în mod injust a unui folos patrimonial reprezintă o cerință esențială care califică intenția în cazul infracțiunii de:

- a) tăinuire;
- b) violarea sediului profesional;
- c) favorizarea făptuitorului;
- d) șantaj, în variantă agravată – art. 207 alin. (3).

17. Praeterintenția (intenția depășită) caracterizează elementul subiectiv la infracțiunea de:

- a) lipsirea de libertate în mod ilegal, în varianta tip;
- b) ucidere din culpă;
- c) loviri sau vătămări cauzatoare de moarte;
- d) amenințare.

18. Coautoratul nu este posibil la infracțiunea de:

- a) amenințare;
- b) violarea sediului profesional;
- c) violare de domiciliu;
- d) divulgarea secretului profesional.

19. Violul care are ca urmare moartea victimei se poate săvârși numai cu:

- a) intenție;
- b) intenție indirectă;

- c) intenție depășită;
- d) culpă cu prevedere.

20. Comiterea violului de două sau mai multe persoane împreună presupune cel puțin:

- a) un autor și un complice anterior;
- b) un autor și un complice concomitent;
- c) un autor și un complice posterior;
- d) un autor și un instigator, care nu este prezent la locul faptei, în momentul comiterii ei de către autor.

21. Realizarea unui raport sexual, prin constrângere, de către soț asupra soției:

- a) nu constituie infracțiune;
- b) reprezintă viol, în varianta tip – art. 218 alin. (1);
- c) constituie infracțiunea de viol, în variantă agravată – art. 218 alin. (3);
- d) este o infracțiune de agresiune sexuală.

22. Violul asupra unei rude în linie directă, persoană fizică adultă, reprezintă:

- a) o faptă care nu este prevăzută de legea penală;
- b) un act sexual cu un minor;
- c) o infracțiune de viol, în variantă agravată – art. 218 alin. (3) lit. b) teza I;
- d) o infracțiune de viol în concurs ideal cu cea de incest.

23. Violarea de domiciliu este mai gravă dacă este săvârșită:

- a) prin simulare de calități oficiale;
- b) de două persoane împreună;
- c) prin simulare de calități mincinoase;
- d) de două sau mai multe persoane împreună.

24. Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate în cazul infracțiunii de:

- a) vătămare corporală;
- b) rele tratamente aplicate minorului;
- c) loviri sau alte violențe;
- d) șantaj.

25. În cazul în care subiectul pasiv este membru de familie, acțiunea penală poate fi pusă în mișcare și din oficiu în cazul infracțiunii de:

- a) vătămare corporală din culpă;
- b) vătămare corporală;
- c) rele tratamente aplicate minorului;
- d) hărțuire.

26. Coautoratul este posibil la:

- a) uzurparea de calități oficiale, în varianta agravată;
- b) divulgarea secretului profesional;
- c) uzurparea de calități oficiale, în varianta simplă;
- d) uciderea ori vătămarea nou-născutului săvârșită de către mamă.

27. Nu poate fi obiect material al infracțiunii de furt:

- a) corpul persoanei în viață;
- b) energia electrică;
- c) un animal;
- d) un înscris.

28. Furtul devine calificat dacă este comis în vreuna dintre următoarele împrejurări:

- a) într-un mijloc de transport;
- b) în public;
- c) în timpul nopții;
- d) de două sau mai multe persoane împreună.

29. Infracțiunea de furt se consumă:

- a) în momentul depozitării victimei de bun;
- b) în momentul începerii executării actelor de sustragere;
- c) odată cu pregătirea acțiunii de luare;
- d) în momentul împrăștiării autorului infracțiunii cu bunul sustras

30. Tâlhăria (art. 233) absoarbe infracțiunea de:

- a) lovire sau alte violențe;
- b) vătămare corporală;
- c) violare de domiciliu;
- d) omor.

31. Împăcarea înlătură răspunderea penală la infracțiunea de:

- a) furt în scop de folosință;
- b) tâlhărie;
- c) abuz de încredere;
- d) gestiune frauduloasă.

32. Elementul material al infracțiunii de tâlhărie constă în:

- a) furtul săvârșit prin întrebuințare de insulte;
- b) furtul urmat de întrebuințarea de amenințări pentru păstrarea bunului furat;
- c) furtul săvârșit asupra victimei aflate în stare de inconștiență sau neputință de a se apăra;
- d) furtul comis prin înșelăciune.

33. Tâlhăria calificată presupune săvârșirea tâlhăriei:

- a) în public;
- b) de o persoană neînarmată;
- c) prin violare de domiciliu sau sediu profesional;
- d) prin simulare de calități mincinoase.

34. Intenția directă calificată prin scop caracterizează elementul subiectiv al infracțiunii de:

- a) abuz de încredere;
- b) înșelăciune;
- c) gestiune frauduloasă, în variantă simplă;
- d) însușirea bunului găsit sau ajuns din eroare la făptuitor.

35. Nu poate constitui obiect material al infracțiunii de abuz de încredere:

- a) un bun imobil prin destinația sa;
- b) un înscris;
- c) o sumă de bani;
- d) o energie care are o valoare economică.

36. În condițiile contextualității, pluralitatea de subiecți pasivi ai infracțiunii de înșelăciune determină:

- a) aplicarea regulilor concursului ideal de infracțiuni;
- b) reținerea unei unice infracțiuni de înșelăciune;
- c) aplicarea regulilor concursului real de infracțiuni;
- d) aplicarea regulilor pluralității intermediare de infracțiuni.

37. Elementul subiectiv al infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată este:

- a) intenția directă sau indirectă;
- b) intenția directă calificată prin scop;
- c) intenția depășită;
- d) culpa cu prevedere.

38. Obiectul material al infracțiunii de gestiune frauduloasă este reprezentat:

- a) de o universalitate de bunuri mobile și/sau imobile;
- b) doar un bun imobil;
- c) doar o sumă de bani;

d) doar un bun mobil.

39. Înșelăciunea se reține în variantă agravată dacă:

- a) se săvârșește prin folosire de nume sau calități mincinoase;
- b) se comite cu prilejul încheierii sau executării unui contract;
- c) se realizează prin emiterea unor file de cec fără acoperire;
- d) nu produce consecințe deosebit de grave.

40. Producerea unor consecințe deosebit de grave, reprezintă un element circumstanțial agravant în cazul infracțiunii de:

- a) abuz de încredere;
- b) gestiune frauduloasă;
- c) distrugere;
- d) tulburare de posesie.

41. Este o faptă materială și de rezultat infracțiunea de:

- a) amenințare;
- b) racolarea minorilor în scopuri sexuale;
- c) înșelăciune;
- d) hărțuire sexuală.

42. La infracțiunea de tulburare de posesie obiectul material poate consta:

- a) într-un înscris;
- b) într-un bun imobil;
- c) doar într-un bun mobil;
- d) într-un bun imobil prin destinație.

43. Tentativa se pedepsește la infracțiunea de:

- a) favorizarea făptuitorului;
- b) evadare, în varianta simplă;
- c) tăinuire;

d) mărturie mincinoasă.

44. Împăcarea înlătură răspunderea penală la infracțiunea de:

- a) înșelăciune;
- b) distrugere din culpă;
- c) tulburare de posesie;
- d) distrugere.

45. Nedenunțarea are ca element subiectiv:

- a) intenția și culpa;
- b) intenția, directă sau indirectă;
- c) doar intenția indirectă;
- d) culpa cu prevedere.

**46. În cazul în care prin același denunț sunt învinuite mincinos mai multe persoane
cu privire la comiterea aceleiași infracțiuni, se va reține:**

- a) o infracțiune de mărturie mincinoasă;
- b) mai multe infracțiuni de inducere în eroare a organelor judiciare în concurs;
- c) o infracțiune de inducere în eroare a organelor judiciare, în varianta tip;
- d) o infracțiune de inducere în eroare a organelor judiciare, în varianta agravată;

**47. Producerea sau ticluirea de probe nereale, în scopul de a dovedi existența unei
fapte prevăzute de legea penală constituie infracțiunea de:**

- a) favorizarea făptuitorului;
- b) tăinuire;
- c) inducerea în eroare a organelor judiciare;
- d) mărturie mincinoasă.

48. Coautoratul nu este posibil la infracțiunea de:

- a) favorizarea făptuitorului;
- b) tăinuire;

- c) supunerea la rele tratamente;
- d) mărturie mincinoasă, în varianta tip.

49. Reprezintă un element circumstanțial de agravare, mărturia mincinoasă comisă de un:

- a) investigator sub acoperire;
- b) organ de cercetare penală;
- c) organ de constatare;
- d) procuror.

50. Lovirea unui avocat în legătură cu exercitarea profesiei reprezintă infracțiunea de:

- a) lovire sau alte violențe;
- b) ultraj;
- c) ultraj judiciar;
- d) purtare abuzivă

51. Constituie elementul material al infracțiunii de luare de mită fapta subiectului activ nemijlocit de a:

- a) pretinde ori primi bani sau alte foloase care nu i se cuvin;
- b) primi bani sau alte foloase care nu i se cuvin;
- c) pretinde ori primi bani sau alte foloase care nu i se cuvin sau de a accepta promisiunea unor astfel de foloase;
- d) pretinde ori primi bani sau alte foloase care nu i se cuvin, ori de a accepta promisiunea unor astfel de foloase sau de a nu o respinge.

52. Primirea de foloase necuvenite reprezintă:

- a) o activitate licită;
- b) o infracțiune de sine stătătoare;
- c) o modalitate normativă în cadrul infracțiunii de luare de mită;
- d) o modalitate faptică în cadrul infracțiunii de luare de mită;

53. Falsul intelectual, sub aspect subiectiv, poate fi comis:

- a) cu intenție directă sau indirectă;
- b) numai cu intenție directă;
- c) cu intenție depășită;
- d) doar cu intenție indirectă.

54. Constrângerea mituitorului la darea de mită reprezintă:

- a) o cauză justificativă;
- b) o cauză justificativă specială;
- c) o cauză de neimputabilitate specială;
- d) o cauză de neimputabilitate.

55. Producerea unor consecințe deosebit de grave constituie un element circumstanțial de agravare la infracțiunea de:

- a) luare de mită;
- b) trafic de influență;
- c) cumpărare de influență;
- d) delapidare.

56. Modalitățile normative alternative sub care se poate înfățișa elementul material al infracțiunii de delapidare sunt:

- a) primirea, traficarea, folosirea bunurilor gestionate sau administrate;
- b) însușirea, degradarea, folosirea bunurilor gestionate sau administrate;
- c) însușirea, distrugerea, folosirea bunurilor gestionate sau administrate;
- d) însușirea, folosirea, traficarea bunurilor gestionate sau administrate.

57. Tulburarea însemnată a activității unei persoane juridice de drept public prin fapta abuzivă a unui funcționar public reprezintă:

- a) o faptă care nu este prevăzută de legea penală;
- b) o abatere contravențională;

- c) infracțiunea de abuz în serviciu;
- d) infracțiunea de purtare abuzivă.

58. Producerea unor consecințe deosebit de grave nu constituie un element circumstanțial de agravare la infracțiunea de:

- a) delapidare;
- b) purtare abuzivă;
- c) abuz în serviciu;
- d) neglijență în serviciu.

59. Falsul în înscrisuri sub semnătură privată:

- a) este mai grav dacă este comis de un funcționar public în exercițiul atribuțiilor de serviciu;
- b) se poate reține și dacă este comis din culpă;
- c) este incriminat și dacă este realizat cu prilejul întocmirii înscrisului;
- d) este incriminat numai în formă consumată.

60. Tentativa se pedepsește la infracțiunea de:

- a) fals material în înscrisuri oficiale;
- b) tulburarea ordinii și liniștii publice;
- c) falsul în declarații;
- d) uz de fals.

DREPT PROCESUAL PENAL

1. Presumția de nevinovăție:

- a) poate fi încălcată și după rămânerea definitivă a hotărârii de achitare;
- b) constituie numai o garanție procedurală, nu și un veritabil drept subiectiv;
- c) nu se poate încălca prin comportamentul unui judecător sau al unei instanțe, ori prin comportamentul reprezentantului unui organ nejudiciar;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

2. Urmărirea penală parcurge:

- a) trei etape procesuale;
- b) două faze procesuale;
- c) două etape procesuale;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

3. În cadrul procedurii de cameră preliminară:

- a) judecătorul de cameră preliminară evaluează temeinicia sau netemeinicia trimiterii în judecată;
- b) inculpatul poate contesta temeinicia acuzației formulate de procuror;
- c) procedura este nepublică, contradictorie și scrisă;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

4. În cursul urmăririi penale acțiunea penală se stinge prin:

- a) renunțare la urmărire penală, doar;
- b) clasare sau prin renunțare la urmărirea penală, în condițiile prevăzute de lege;
- c) renunțare la aplicarea pedepsei;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

5. Partea civilă poate:

- a) mări sau micșora întinderea pretențiilor, până la terminarea cercetării judecătorești;

- b) mări sau micșora întinderea pretențiilor, până la începerea cercetării judecătorești;
- c) îndrepta erorile materiale din cuprinsul cererii de constituire ca parte civilă, până la începerea cercetării judecătorești
- d) niciuna din variantele de mai sus.

6. Punerea în mișcare a acțiunii penale:

- a) se face de către procuror, prin ordonanță;
- b) se poate face prin încheierea instanței;
- c) se poate face de către procuror, prin rezoluție
- d) niciuna din variantele de mai sus.

7. Judecătoria judecă în primă instanță:

- a) infracțiunea de trafic de influență (art. 291 C. pen.);
- b) toate infracțiunile, cu excepția celor date de lege în competența altor instanțe;
- c) infracțiunile de spălare a banilor și infracțiunile de evaziune fiscală prevăzute de art. 9 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

8. Înalta Curte de Casație și Justiție:

- a) nu judecă în primă instanță infracțiunea de înaltă trădare (art. 398 C. pen.);
- b) judecă în primă instanță infracțiunile săvârșite de generali;
- c) judecă în primă instanță infracțiunile săvârșite de senatori;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

9. Potrivit noului Cod de procedură penală, Tribunalul va judeca în primă instanță:

- a) infracțiunea de violare a vieții private (art. 226 C. pen.);
- b) toate infracțiunile în privința cărora urmărirea penală a fost efectuată de către D.I.I.C.O.T. sau D.N.A., dacă nu sunt date prin lege în competența altor instanțe ierarhic superioare;
- c) infracțiunea de violare a sediului profesional (art. 225 C. pen.);
- d) niciuna din variantele de mai sus.

10. Tăinuirea, favorizarea infractorului și nedenunțarea unor infracțiuni se judecă în primă instanță de:

- a) tribunal;
- b) instanța care judecă infracțiunea la care acestea se referă;
- c) curtea de apel;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

11. Instanța este obligată să dispună reunirea cauzelor:

- a) în cazul în care la săvârșirea unei infracțiuni au participat în calitate de coautori, instigatori, complici două sau mai multe persoane;
- b) în cazul concursului formal de infracțiuni;
- c) când două sau mai multe infracțiuni au fost săvârșite de aceeași persoană;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

12. Excepția de necompetență:

- a) materială sau după calitatea persoanei a instanței superioare celei competente potrivit legii poate fi invocată în tot cursul judecății, până la pronunțarea hotărârii definitive;
- b) teritorială poate fi invocată în cursul judecății, după începerea cercetării judecătorești;
- c) poate fi invocată din oficiu, de către procuror, părți sau de către persoana vătămată;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

13. Constituie probe:

- a) orice element de fapt ce servește la constatarea existenței sau inexistenței unei infracțiuni;
- b) efectuarea unei expertize;
- c) declarațiile părții vătămate, ale părții civile și ale părții responsabile civilmente;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

14. Suspectul sau inculpatul este obligat să comunice, în scris, orice schimbare a adresei sale:

- a) în termen de 48 de ore;

- b) în termen de 3 zile;
- c) de îndată;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

15. Constituie mijloace de probă:

- a) fotografiile;
- b) confruntările;
- c) efectuarea unei expertize;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

16. Mandatul de percheziție domiciliară se poate folosi:

- a) o singură dată;
- b) ori de câte ori este necesar, în intervalul de timp determinat de judecător;
- c) pe o durată de cel mult 30 de zile de la momentul emiterii;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

17. În cadrul procesului penal, minorul:

- a) nu poate fi ascultat ca martor;
- b) poate fi ascultat ca martor, însă până la împlinirea vârstei de 14 ani ascultarea acestuia are loc în prezența unuia dintre părinți, a tutorelui sau a persoanei ori a reprezentantului instituției căreia îi este încredințat minorul spre creștere și educare;
- c) care la data audierii în calitate de martor nu a împlinit vârsta de 14 ani, i se comunică obligația de a da declarații conforme cu realitatea, atrăgându-i-se atenția că legea pedepsește infracțiunea de mărturie mincinoasă;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

18. Percheziția domiciliară:

- a) nu poate fi începută niciodată după ora 20,00;
- b) nu se poate efectua decât în prezența martorilor asistenți;
- c) poate fi începută înainte de ora 6,00 sau după ora 20,00 când aceasta urmează să se efectueze într-un local deschis publicului la acea oră;

d) niciuna din variantele de mai sus.

19. Declarațiile suspectului:

- a) se consemnează în scris;
- b) se consemnează în scris sau se înregistrează cu mijloace audio-video;
- c) se pot consemna în scris de către suspect sau de către avocatul acestuia;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

20. Delegarea efectuării unui act procedural poate fi dispusă:

- a) de o instanță de judecată unui procuror;
- b) de o instanță de judecată unui organ de cercetare penală;
- c) de un organ de cercetare penală căruia i s-a delegat, anterior, efectuarea unui act de către procurorul care supraveghează urmărirea penală, altui organ de cercetare penală dintr-o localitate vecină;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

21. În cazul în care a fost dispusă confruntarea:

- a) persoanele confruntate sunt obligate să își pună reciproc întrebări;
- b) declarațiile se consemnează în scris, în procese-verbale separate pentru fiecare persoană;
- c) întrebările și răspunsurile se consemnează într-un proces-verbal;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

22. Măsurile preventive se pot lua în scopul:

- a) asigurării tragerii la răspundere civilă a inculpatului;
- b) împiedicării sustragerii suspectului sau inculpatului de la urmărirea penală, de la judecată sau de la executarea pedepsei;
- c) asigurării bunei desfășurări a procesului penal;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

23. Arestarea preventivă:

- a) poate fi înlocuită cu măsura reținerii;

- b) nu poate fi înlocuită cu măsura internării nevoluntare în vederea efectuării expertizei medico-legale psihiatrice;
- c) poate fi înlocuită cu internarea medicală provizorie;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

24. Măsura controlului judiciar:

- a) poate fi dispusă de către procuror prin rechizitoriu;
- b) poate fi luată de către procuror, prin ordonanță împotriva căreia se poate formula plângere la procurorul ierarhic superior celui care a dispus măsura;
- c) poate fi luată în cursul judecății, prin încheiere, procedura desfășurându-se în ședință publică;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

25. Măsura arestului la domiciliu:

- a) nu se poate dispune în cazul infracțiunilor pentru care legea prevede pedeapsa închisorii alternativ cu pedeapsa amenzii penale;
- b) se poate dispune dacă există probe din care rezultă suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit o infracțiune asupra unui membru de familie;
- c) poate fi dispusă numai față de persoana inculpatului;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

26. Pe timpul cât se află sub control judiciar, inculpatul trebuie să respecte următoarele obligații:

- a) să informeze de îndată organul judiciar care a dispus măsura sau în fața căruia se află cauza cu privire la schimbarea locuinței;
- b) să nu dețină, să nu folosească și să nu poarte arme;
- c) să nu exercite profesia, meseria sau să nu desfășoare activitatea în exercitarea căreia a săvârșit fapta;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

27. Măsura arestului la domiciliu:

- a) poate fi dispusă cu privire la inculpatul față de care există suspiciunea rezonabilă că a săvârșit o infracțiune asupra unui membru de familie;
- b) nu poate fi dispusă cu privire la inculpatul care a fost anterior condamnat definitiv pentru infracțiunea de evadare;
- c) nu este o măsură preventivă privativă de libertate;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

28. Reținerea poate fi luată:

- a) de organul de cercetare penală sau de procuror, în cursul fazei de urmărire penală ori de instanță, în cursul fazei de judecată;
- b) doar în cursul fazei de urmărire penală;
- c) atât în cursul urmăririi penale, cât și în cursul judecății;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

29. Durata maximă a măsurii arestului la domiciliu, în cursul fazei de urmărire penală, este de:

- a) 180 de zile;
- b) 6 luni;
- c) 120 de zile;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

30. Procurorul sesizează judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța competentă, în vederea luării măsurii arestării preventive față de inculpatul reținut:

- a) cu cel puțin 6 ore înainte de expirarea duratei reținerii acestuia;
- b) cu cel puțin 4 ore înainte de expirarea duratei reținerii acestuia;
- c) cu cel puțin 5 ore înainte de expirarea duratei reținerii acestuia;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

31. Potrivit Codului de procedură penală:

- a) procurorul este obligat să procedeze la audierea inculpatului înaintea formulării propunerii de arestare preventivă;
- b) măsura arestării preventive se poate dispune în mod legal și fără audierea inculpatului;
- c) măsura arestării preventive nu poate fi dispusă în cazul infracțiunilor pentru care acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate ori pentru care este posibilă împăcarea;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

32. Poate dispune restituirea cauțiunii:

- a) instanța de judecată, doar;
- b) și procurorul;
- c) și organul de cercetare penală;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

33. Cauțiunea se restituie:

- a) când se dispune restituirea cauzei la parchet de către judecătorul de cameră preliminară;
- b) dacă măsura controlului judiciar pe cauțiune a fost înlocuită cu măsura arestului la domiciliu sau a arestării preventive în ipoteza în care, pe durata măsurii controlului judiciar pe cauțiune, inculpatul a încălcat, cu rea-credință, obligațiile care îi revineau;
- c) când se dispune renunțarea la urmărirea penală;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

34. Instanța de judecată poate dispune măsura arestării preventive inculpatului:

- a) prin încheiere motivată;
- b) prin rezoluție;
- c) doar prin sentință;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

35. Contestația formulată de către inculpat împotriva încheierilor prin care judecătorul de cameră preliminară dispune asupra măsurilor preventive se soluționează în termen de:

- a) 5 zile de la înregistrare;
- b) 3 zile de la înregistrare;
- c) 48 de ore de la înregistrare;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

36. Contestația formulată împotriva încheierii prin care s-a dispus prelungirea arestării preventive:

- a) este, în toate cazurile, suspensivă de executare;
- b) este suspensivă de executare numai dacă este declarată de procuror;
- c) nu este suspensivă de executare;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

37. Împotriva ordonanței organului de cercetare penală prin care s-a dispus luarea măsurii preventive a reținerii, suspectul sau inculpatul poate formula plângere la:

- a) șeful ierarhic al organului de cercetare penală;
- b) procurorul ierarhic superior celui care supraveghează urmărirea penală;
- c) procurorul care supraveghează urmărirea penală;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

38. Reținerea poate fi dispusă:

- a) pentru cel mult 24 de ore;
- b) pentru cel mult 48 de ore;
- c) numai după audierea suspectului sau inculpatului, chiar dacă audierea a avut loc în absența avocatului ales sau desemnat din oficiu;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

39. Termenul procedural:

- a) poate fi un termen de regresivitate;

- b) poate fi suspendat;
- c) poate fi întrerupt;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

40. În cursul judecății, asistența juridică este obligatorie:

- a) numai când legea prevede pentru infracțiunea ce face obiectul judecății pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani;
- b) când legea prevede pentru infracțiunea ce face obiectul judecății pedeapsa închisorii mai mare de 3 ani;
- c) când instanța apreciază că inculpatul nu și-ar putea face singur apărarea;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

41. Plângerea:

- a) în formă electronică îndeplinește condițiile de formă numai dacă este certificată prin semnătură electronică, în conformitate cu prevederile legale;
- b) nu se poate formula oral;
- c) pentru persoanele cu capacitate de exercițiu restrânsă se face de reprezentantul legal;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

42. Organele de urmărire penală strâng probele:

- a) în defavoarea suspectului sau inculpatului, iar în favoarea acestuia doar când există cerere în acest sens;
- b) atât în favoarea, cât și în defavoarea suspectului;
- c) doar în defavoarea suspectului sau inculpatului;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

43. Procedura audierii anticipate se desfășoară:

- a) fără citarea părților și a subiecților procesuali principali;
- b) în ședință publică;
- c) cu participarea obligatorie a procurorului;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

44. În procedura de cameră preliminară, judecătorul de cameră preliminară exercită funcția de:

- a) judecată;
- b) acuzare;
- c) verificare a legalității trimiterii sau netrimiterii în judecată;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

45. După terminarea cercetării judecătorești se trece la dezbateri, dându-se cuvântul în următoarea ordine:

- a) procurorului, persoanei vătămate, părții civile, părții responsabile civilmente și inculpatului;
- b) procurorului, inculpatului, persoanei vătămate, părții civile și părții responsabile civilmente;
- c) procurorului, persoanei vătămate, părții responsabile civilmente, părții civile și inculpatului.
- d) niciuna din variantele de mai sus.

46. Judecata:

- a) este publică, de regulă;
- b) nu se mărginește la faptele și la persoanele arătate în actul de sesizare a instanței;
- c) poate avea loc numai în prezența inculpatului;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

47. După pronunțare, o copie a minutei hotărârii se comunică:

- a) subiecților procesuali principali;
- b) procurorului și părților, doar;
- c) persoanei vătămate;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

48. Hotărârea judecătorească este lovită de nulitate absolută în cazul în care:

- a) aceasta este semnată de către grefier;

- b) minuta nu este semnată de unul dintre membrii completului de judecată;
- c) inculpatului nu i s-a acordat ultimul cuvânt;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

49. Participarea procurorului la judecarea apelului:

- a) nu este obligatorie;
- b) este obligatorie numai în cauzele în care legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani;
- c) este obligatorie;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

50. Asupra renunțării la apel:

- a) se poate reveni înăuntrul termenului pentru declararea apelului, cu excepția apelului care privește latura penală a cauzei;
- b) se poate reveni înăuntrul termenului pentru declararea apelului, cu excepția apelului care privește latura civilă a cauzei;
- c) se poate reveni înăuntrul termenului pentru declararea apelului, atât în privința apelului care privește latura penală, cât și în privința apelului care privește latura civilă a cauzei;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

TEMATICĂ ȘI BIBLIOGRAFIE

DREPT CIVIL – ANUL I

Tematică (Partea Generală)

- 1) Aplicarea legii civile;
- 2) Clasificarea normelor de drept civil;
- 3) Izvoarele dreptului civil;
- 4) Raportul juridic civil: noțiune, caractere, structura; subiectele, conținutul și obiectul;
- 5) Actul juridic civil: noțiunea și clasificarea actului juridic civil, condițiile actului juridic civil, efectele actului juridic civil, modalitățile actului juridic civil, nulitatea actului juridic civil;
- 6) Prescripția extinctivă: domeniul, termenele, cursul prescripției;
- 7) Decăderea.

Bibliografie

1. G. Boroi, C. A. Anghelescu - *Curs de drept civil. Partea generală*, ed. a III-a, Editura Hamangiu, București, 2021;
2. Ș. Diaconescu, P. Vasilescu - *Introducere în dreptul civil*, Ed. Hamangiu, 2022;
3. O. Ungureanu, C. Munteanu - *Drept civil. Partea generală*, Ed. a 2-a, Ed. Universul Juridic, București, 2017;
4. Fl. A. Baias s.a. - *Noul Cod civil. Comentariu pe articole*, Ed. a 2-a, Ed. C.H.Beck, București, 2021;
5. G. Boroi, C. A. Anghelescu, I. Nicolae, *Fise de drept civil. Ed. a 8-a, Partea generală. Persoanele. Familia. Drepturile reale principale*, Ed. Hamangiu, București, 2024.

Tematică (Persoanele)

- 1) Noțiunea, istoricul și rolul persoanei fizice;
- 2) Identificarea persoanei fizice;
- 3) Drepturile personalității;
- 4) Capacitatea civilă a persoanei fizice;
- 5) Ocrotirea persoanei fizice prin mijloace de drept civil;
- 6) Noțiunea, istoricul și rolul persoanei juridice;
- 7) Identificarea persoanei juridice;
- 8) Înființarea persoanei juridice;
- 9) Capacitatea civilă a persoanei juridice;
- 10) Reorganizarea persoanei juridice;
- 11) Încetarea persoanei juridice.

Bibliografie

1. Marian Nicolae (coord.), Vasile Bîcu, George-Alexandru Ilie, Radu Rizoiu, *Drept civil. Persoanele*, Editura Universul Juridic, București, 2016;
2. Gabriel Boroș, Carla Alexandra Anghelescu, Ioana Nicolae, *Fișe de drept civil*, Ediția a 5-a. *Partea generală. Persoanele. Familia. Drepturile reale principale. Obligațiile. Contractele. Moștenirea*, Editura Hamangiu, București, 2020, pp.235-312;
3. Cornelia Munteanu, Sevastian Cercel (coord.), Vasile Bîcu, Irina Olivia Călinescu, Sevastian Cercel, Șerban Diaconescu, Luiza Cristina Gavrilă, George Alexandru Ilie, Raluca Ștefania Lazăr, Cornelia Munteanu, Lavinia Tec, *Persoanele. Fișe de drept civil*, Editura Universul Juridic, București, 2020;
4. Codul civil.
5. Eugen Chelaru, *Drept civil. Persoanele*, Ediția 5, Editura C.H. Beck, București, 2020;
6. Carmen Tamara Ungureanu, Ionuț Alexandru Toader, *Drept civil. Partea generală. Persoanele*, Ediția a 5-a, revizuită și adăugită, Editura Hamangiu, București, 2022.

DREPT CIVIL – ANUL II

Tematică (Drepturi reale)

- 1) Patrimoniul;
- 2) Dreptul de proprietate publică;
- 3) Dreptul de proprietate privată;
- 4) Modalitățile juridice ale dreptului de proprietate privată;
- 5) Dezmembrămintele dreptului de proprietate;
- 6) Acțiunea în revendicare imobiliară și mobilă;
- 7) Accesiunea imobiliară;
- 8) Posesia;
- 9) Fiducia și administrarea bunurilor altuia;
- 10) Uzucapiunea.

Bibliografie

1. Ciprian Raul Romișan, *Drept civil. Drepturi reale*. Suport curs pregătit în format specific, București, revizuit, 2022;
2. Gabriel Boroș, Carla Alexandra Anghelescu, Bogdan Nazat, *Curs de drept civil. Drepturile reale principale*, Ediția a 2-a revizuită și adăugită, Editura Hamangiu, București, 2013;
3. Corneliu Bîrsan, *Drept civil. Drepturile reale principale în reglementarea noului Cod civil*, Ediția a 4-a revizuită și actualizată, Editura Hamangiu, București, 2020;
4. Valeriu Stoica, *Drept civil. Drepturile reale principale*, Ediția a 3-a, Editura C.H. Beck, București, 2017;

5. Codul civil;
6. Gabriel Boroî, Mona-Maria Pivniceru, Carla Alexandra Anghelescu, Dragoş-Nicolae Dumitru, Bogdan Nazat, Ioana Nicolae, Teona Rădulescu, Tudor-Vlad Rădulescu, *Fişe de drept civil: partea generală, persoane, drepturi reale principale, obligaţii, contracte, succesiuni, familie*, Ediţia a II-a, Editura Hamangiu, Bucureşti, 2017;
7. Flavius-Antoniou Baias, Eugen Chelaru, Rodica Constantinovici, Ioan Macovei (coord.), *Noul Cod civil. Comentariu pe articole*, Ediţia a 3-a, Editura C.H. Beck, Bucureşti, 2021;
8. Eugen Chelaru, *Drept civil. Drepturile reale principale*, Ediţia 5, Editura C.H. Beck, Bucureşti, 2019.

Tematică (Teoria generală a obligaţiilor)

- 1) Obligaţiile civile;
- 2) Contractul (Noţiune şi clasificare, Modalităţi şi etape de încheiere a contractului, Negocierile precontractuale. Oferta şi acceptarea, Încheierea contractului, Efectele contractului între părţi şi faţă de terţi;
- 3) Faptul juridic licit (Gestiunea de afaceri, Plata nedatorată, Îmbogăţirea fără justă cauză);
- 4) Răspunderea civilă delictuală (Răspunderea pentru fapta proprie, Răspunderea pentru fapta altuia, Răspunderea pentru prejudiciile cauzate de lucruri, de animale şi de ruina edificiului, Efectele răspunderii civile delictuale. Repararea prejudiciului;
- 5) Efectele (executarea) obligaţiilor (Plata, Executarea silită în natură, Executarea indirectă sau prin echivalent;
- 6) Rezoluţiunea, rezilierea şi reducerea prestaţiilor;
- 7) Cauze justificate de neexecutare a obligaţiilor contractuale;
- 8) Mijloace de protecţie a drepturilor creditorilor (acţiunea oblică, acţiunea revocatorie);
- 9) Transmisiunea şi transformarea obligaţiilor (Cesiunea de creanţă. Subrogaţia. Preluarea de datorie. Novaţia);
- 10) Stingerea obligaţiilor (Compensaţia, Confuziunea, Darea în plată, Remiterea de datorie).

Bibliografie

1. B. Oglindă, *Drept civil. Teoria generală a obligaţiilor*, Ed. Universul Juridic, Bucureşti, 2021;
2. C.E. Zamşa, *Drept civil. Teoria generală a obligaţiilor*, Ed. Hamangiu, Bucureşti, 2023;
3. L. Pop, L.-F. Popa, S.I. Vidu, *Curs de drept civil. Obligaţiile*, ed. a 2-a, Ed. Universul Juridic, Bucureşti, 2020;
4. Fl. A. Baias s.a. - *Noul Cod civil. Comentariu pe articole*, Ediţia 2, Ed. C.H.Beck, Bucureşti, 2021;
5. G. Boroî, C. A. Anghelescu, I. Nicolae, *Fise de drept civil. Editia a 8-a, Obligatiile. Contractele. Mostenirea*, Ed. Hamangiu, Bucureşti, 2024.

DREPT CIVIL – ANUL III

Tematică (contracte)

- 1) Contractul de vânzare;
- 2) Contractul de schimb;
- 3) Donația;
- 4) Contractul de locațiune;
- 5) Contractul de mandate;
- 6) Contractul de împrumut;
- 7) Contractele aleatorii.

Bibliografie

1. Francisc Deak, Lucian Mihai, Romeo Popescu, *Tratat de drept civil. Contracte speciale*. Vol. I (*Vânzarea. Schimbul*), ediția a V-a actualizată de Romeo Popescu, Ed. Universul Juridic, București, 2017;
2. Francisc Deak, Lucian Mihai, Romeo Popescu, *Tratat de drept civil. Contracte speciale*, Vol. II (*Locațiunea. Închirierea locuinței. Arendarea. Mandatul*), ediția a V-a, Ed. Universul Juridic, București, 2021;
3. Francisc Deak, Lucian Mihai, Romeo Popescu, *Tratat de drept civil. Contracte speciale*, Vol. III (*Depozitul. Împrumutul de folosință. Împrumutul de consumație. Tranzacția. Donația*), ediția a V-a actualizată de Romeo Popescu, Ed. Universul Juridic, București, 2018;
4. Flavius-Antoniou Baias, Eugen Chelaru, Rodica Constantinovici, Ioan Macovei (coord.), *Noul Cod civil. Comentariu pe articole*, Ediția a 3-a, Editura C.H. Beck, București, 2021;
5. Codul civil.

Tematică (succesiuni)

- 1) Reguli generale privind dreptul la moștenire;
- 2) Moștenirea legală;
- 3) Moștenirea testamentară;
- 4) Transmiterea și împărțirea moștenirii.

Bibliografie

1. Francisc Deak, Romeo Popescu, *Tratat de drept succesoral*, ediția a IV-a actualizată și completată, vol. I (*Moștenirea legală*), vol. II (*Moștenirea testamentară*), vol. III (*Transmisiunea și partajul moștenirii*), Editura Universul Juridic, București, 2019;

2. Flavius A. Baias, Eugen Chelaru, Rodica Constantinovici, Ioan Macovei (coordonatori), *Codul civil. Comentariu pe articole*, Ediția a 3-a revizuită și adăugită, Editura C. H. Beck, București, 2021;
3. Codul civil roman.

DREPT PROCESUAL CIVIL

Tematică

- 1) Principiile fundamentale ale procesului civil;
- 2) Aplicarea legii de procedură civilă;
- 3) Acțiunea civilă;
- 4) Participanții la procesul civil;
- 5) Competența instanțelor judecătorești;
- 6) Actele de procedură;
- 7) Termenele procedural;
- 8) Procedura în fața primei instanțe;
- 9) Căile de atac (Apelul, Recursul, Revizuirea);
- 10) Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept
- 11) Procedurile speciale;
- 12) Executarea silită

Bibliografie

1. V. M. Ciobanu, T. C. Briciu, C. C. Dinu, *Drept procesual civil: curs de bază pentru licență, seminare și examene*, Ed. Universul Juridic, București, 2023;
2. G. Boroî, M. Stancu, *Drept procesual civil*, Ediția a 6-a rev. și adăug., vol. 1 și vol. 2, Ed. Hamangiu, București, 2023;
3. Gheorghe-Liviu Zidaru, Paul Pop, *Drept procesual civil*, Ed. Universul Juridic, București, 2020;
4. G. Boroî, C. A. Anghelescu, Fișe de procedură civilă, Ediția a 2-a rev. și adăug., Ed. Hamangiu, București, 2021.

DREPT PENAL. PARTEA GENERALĂ

Tematică

- 1) Legea penală și limitele ei de aplicare (timp și spațiu);
- 2) Infracțiunea (dispoziții generale, cauzele justificative, cauzele de neimputabilitate, tentativa, unitatea și pluralitatea de infracțiuni, autorul și participanții);

- 3) Pedepsele. Individualizarea pedepselor;
- 4) Măsurile de siguranță;
- 5) Minoritatea;
- 6) Răspunderea penală a persoanei juridice;
- 7) Cauzele care înlătură răspunderea penală;
- 8) Cauzele care înlătură sau modifică executarea pedepsei;
- 9) Cauzele care înlătură consecințele condamnării.

Bibliografie

1. Codul penal al României din anul 2009, cu modificările și completările de până la data de 13.03.2024.
2. Norel Neagu, Drept penal, partea generală, Editura Universul Juridic, București, 2021
3. Constantin Duvac, Norel Neagu, Nicolae Gament, Vasile Băiculescu – Drept penal. Partea generală. Editura Universul Juridic, București, 2019
4. Mihail Udrioiu, Drept penal. Partea generală. Noul Cod penal, Editura C.H. Beck, București, 2016;
5. Florin Streteanu, Daniel Nițu, Drept penal, Partea generală, vol. I, Editura Universul Juridic, București, 2014.

DREPT PENAL. PARTEA SPECIALĂ

Tematică

- 1) Infrațiuni contra persoanei [cap. I – Infrațiuni contra vieții (art. 188-192); cap. II – Infrațiuni contra integrității corporale sau sănătății (art. 193-198); cap. III – Infrațiuni săvârșite asupra unui membru de familie (art. 199-200); cap. VI – Infrațiuni contra libertății persoanei (art. 205-208); cap. VIII – Infrațiuni contra libertății și integrității sexuale (art. 218-223); cap. IX – Infrațiuni ce aduc atingere domiciliului și vieții private (art. 224-225)];
- 2) Infrațiuni contra patrimoniului [cap. I – Furtul (art. 228-232); cap. II – Tâlhăria și pirateria (art. 233-237); cap. III – Infrațiuni contra patrimoniului prin nesocotirea încrederii (art. 238, art. 242-244, art. 248); cap. V – Distrugerea și tulburarea de posesie (art. 253-256, art. 256¹)];
- 3) Infrațiuni contra autorității (art. 257-258);
- 4) Infrațiuni contra înfăptuirii justiției (art. 266-273, art. 279-283, art. 285-286);
- 5) Infrațiuni de corupție și de serviciu [cap. I – Infrațiuni de corupție (art. 289-292); cap. II – Infrațiuni de serviciu (art. 295-298, art. 308-309)];
- 6) Infrațiuni de fals [cap. III – Falsuri în înscrisuri (art. 320-323, art. 326-327)] 81
- 7) Infrațiuni care aduc atingere unor relații privind conviețuirea socială [cap. I – Infrațiuni contra ordinii și liniștii publice (art. 371, art. 375); cap. II – Infrațiuni contra familiei (art. 377-379)].

Bibliografie

1. Codul penal al României adoptat prin Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările de până la data de 01.01.2020;
2. Constantin Duvac, Drept penal. Parte specială, vol. I, Ed. Universul Juridic, București, 2015;
3. Vasile Dobrinoiu, Norel Neagu, Drept penal. Parte specială, Ed. Universul Juridic, București, 2014;
4. Mihail Udroi, Drept penal. Partea specială. Noul Cod penal, ed. 7, Editura C.H. Beck, București, 2020.

DREPT PROCESUAL PENAL

Tematică

Partea generală

- 1) Principiile și limitele aplicării legii procesuale penale;
- 2) Acțiunea penală și acțiunea civilă în procesul penal;
- 3) Participanții în procesul penal;
- 4) Competența;
- 5) Probele, mijloacele de probă și procedeele probatorii;
- 6) Măsurile preventive și alte măsuri procesuale;
- 7) Acte procesuale și procedurale comune;

Partea specială

- 1) Urmărirea penală;
- 2) Camera preliminară;
- 3) Dispoziții generale privind judecata;
- 4) Judecata în primă instanță;
- 5) Apelul și contestația;
- 6) Căile extraordinare de atac;
- 7) Proceduri speciale;
- 8) Executarea hotărârilor penale;

Bibliografie

1. Codul de procedură penală al României, intrat în vigoare la 1 februarie 2014, cu modificările ulterioare;
2. Ion Neagu, Mircea Damaschin, *Tratat de procedură penală*. Partea generală, Ed. Universul Juridic, București, 2014;

3. Ion Neagu, Mircea Damaschin, *Tratat de procedură penală. Partea specială*, Ed. Universul Juridic, București, 2015;
4. Mihai Olariu, Cătălin Marin, *Drept procesual penal. Partea generală*, Ed. Universul Juridic, București, 2020;
5. Mihai Olariu, Cătălin Marin, *Drept procesual penal. Partea specială*, Ed. Universul Juridic, București, 2019;
6. Mihai Olariu, Cătălin Marin, *Drept procesual penal. Teste-grilă pentru admiterea în magistratură și avocatură*, Ed. Universul Juridic, București, 2017;
7. Mihail Udrioiu, *Procedură penală. Partea generală*, ediția a 3-a, Ed. C.H. Beck, București, 2016;
8. Mihail Udrioiu, *Procedură penală. Partea specială*, Ed. C.H. Beck, București, 2015.

RĂSPUNSURI

Nr. crt.	Drept civil anul I	Drept civil anul II	Drept civil anul III	Drept procesual civil	Drept penal parte generală	Drept penal parte specială	Drept procesual penal
1.							
2.							
3.							
4.							
5.							
6.	C	A	B	A	B	C	A
7.	C	D	C	B	C	C	B
8.	A	A	A	D	A	C	C
9.	B	A	D	D	C	A	B
10.	B	A	D	C	B	B	B
11.							
12.							
13.							
14.							
15.							
16.	B	D	B	C	B	D	A
17.	A	D	C	B	B	C	B
18.	D	C	D	A	D	D	C
19.	D	D	A	C	A	C	A
20.	C	B	C	C	A	B	A
21.							

22.							
23.							
24.							
25.							
26.	C	C	C	C	A	C	A
27.	B	A	A	A	D	A	B
28.	B	C	C	D	C	C	B
29.	C	B	B	D	A	D	A
30.	B	A	D	A	D	A	A
31.							
32.							
33.							
34.							
35.							
36.	B	A	B	C	C	B	C
37.	B	A	C	A	A	B	C
38.	C	A	C	C	A	A	A
39.	D	D	C	B	D	A	A
40.	A	B	A	B	A	B	C
41.							
42.							
43.							
44.							
45.							
46.	C	C	A	B	A	B	A
47.	B	B	A	B	A	C	C
48.	B	D	A	A	B	D	B
49.	A	B	A	D	B	A	C
50.	D	B	A	A	B	C	B
51.							
52.							
53.							
54.							
55.							
56.	D	D	B	C		D	
57.	C	B	A	B		A	
58.	A	C	B	A		B	
59.	C	A	A	A		C	

60.	C	C	D	B		A	
61.							
62.							
63.							
64.							
65.							
66.	D	C	D	B			
67.	C	B	A	C			
68.	D	C	C	C			
69.	C	A	D	B			
70.	B	C	C	B			
71.							
72.							
73.							
74.							
75.							
76.	A		C	A			
77.	D		A	C			
78.	A		C	A			
79.	A		B	C			
80.	C		D	C			